

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1980

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
75

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1041

Περί αύξήσεως των αποδοχών των Δημοσίων εν γένει υπαλλήλων, Πολιτικών, Στρατιωτικών και υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ., ρυθμίσεως συναφών θεμάτων, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως προϋπολογισμών και άλλων τινών διατάξεων και καθιερώσεως του Γενικού Λογιστικού Σχεδίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομόφωνα μετά της Βουλής αποφασίσταμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΑ

Άρθρον 1.

Βασικοί μισθοί.

1. Οί βασικοί μισθοί των Δημοσίων εν γένει υπαλλήλων, Πολιτικών και Στρατιωτικών, και των υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. περί των οποίων άρθρον 2 του Ν. 754/78 «περί ρυθμίσεως των αποδοχών των Δημοσίων Υπαλλήλων κ.λ.π.» αύξάνονται από 1ης Ιανουαρίου 1980 κατά ποσοστόν 11%.

2. Τα εκ της προηγούμενης παραγράφου προκύπτοντα ποσά μισθού στρογγυλοποιούνται εις την επόμενην δεκάδα.

3. Τα προσωρινά προσωπικά επιδόματα των Δημοσίων εν γένει υπαλλήλων και των υπαλλήλων των Ν.Π.Δ.Δ. διατηρούνται ως έχουν διαμορφωθεί κατά το έτος 1979, επίρροιστομένης της διατάξεως του άρθρου 4 του παρόντος νόμου, άνασπελλομένης δια το 1980 της εφαρμογής της διατάξεως των Παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 6 του Ν. 754/1978 περί σταδιακής μειώσεως αυτών.

4. Κατά το αυτό ποσοστόν της παραγράφου 1 αύξάνονται και οι μισθοί των υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών, των οποίων οι αποδοχές ρυθμίζονται δια του άρθρου 131 του Ν. 419/76, ως και οι βασικοί μισθοί των υπαλλήλων του Υπουργείου Δικαιοσύνης, οι οποίοι ρυθμίζονται δια του Ν. 965/1979 «περί ρυθμίσεως θεμάτων τινών των δικαστικών υπαλλήλων».

Άρθρον 2.

Τακτικά επιδόματα.

Το άρθρον 3 του Ν. 754/1978 άντικαθίσταται, ως ακόλουθος:

Άρθρον 3.

Εις τους κατά το προηγούμενον άρθρον υπαλλήλους, παρέχονται τα κάτωθι επιδόματα:

1. Επίδομα χρόνου υπηρεσίας, ορίζόμενον εις ποσοστόν επί του βασικού μηνιαίου μισθού, ανάλογως των ετών υπηρεσίας, ως ακόλουθος:

α) Εις τους πολιτικούς υπαλλήλους των Κλάδων ΑΤ, ΑΡ, ΜΕ και ΣΕ, τους έντεταλμένους Υφηγητάς των Άνωτάτων Εκπαιδευτικών Ίδρυμάτων, τους Εκπαιδευτικούς Λειτουργούς, το Έπιστημονικόν Προσωπικόν της Υπηρεσίας Αρχιστήτων και Αναστηλώσεως, τους υπαλλήλους της Γραμματείας των Δικαστηρίων και Εισαγγελιών και τους Έξιωματικούς των Στρατιωτικών Υπηρεσιών εν γένει από της συμπληρώσεως:

2 ετών υπηρεσίας	ποσοστόν	4%
5 » » » »	»	12%
8 » » » »	»	20%
11 » » » »	»	28%
13 » » » »	»	36%
15 » » » »	»	44%
17 » » » »	»	52%
20 » » » »	»	60%
23 » » » »	»	68%
26 » » » »	»	72%
29 » » » »	»	76%

β) Εις τους Έξιωματικούς τους προερχομένους εξ Άνθυπασιών ή Όπλιτών, ως και τους Άνθυπασιούς και τους μονίμους, άνακατατεταγμένους και Έθελοντάς Όπλίτας των στρατιωτικών υπηρεσιών, εν γένει, από της συμπληρώσεως:

2 ετών υπηρεσίας	ποσοστόν	4%
4 » » » »	»	12%
6 » » » »	»	20%
8 » » » »	»	28%
10 » » » »	»	36%
12 » » » »	»	44%
14 » » » »	»	52%
17 » » » »	»	60%
20 » » » »	»	64%
23 » » » »	»	68%
26 » » » »	»	72%
29 » » » »	»	76%

γ) Εις τους Καθηγητάς των Άνωτάτων Εκπαιδευτικών Ίδρυμάτων, τους Συμβούλους και τους Ειδικούς Συμβούλους του ΚΕΜΕ, τους Διευθυντάς Διδακταλείων Μέσης και Δημοτικής Εκπαιδεύσεως από της συμπληρώσεως:

2 ετών υπηρεσίας	ποσοστόν	4%
4 » » » »	»	12%
6 » » » »	»	20%
8 » » » »	»	28%
10 » » » »	»	36%
12 » » » »	»	44%
14 » » » »	»	52%

16	»	»	»	60%
18	»	»	»	64%
21	»	»	»	68%
24	»	»	»	72%
27	»	»	»	76%

2. Επίδομα Σπουδών:

α) Είς τους Πολιτικούς υπαλλήλους, τους έχοντας πτυχίον ανεγνωρισμένης Ανωτέρας ή Ανωτάτης Σχολής πλην του Ανωτέρου Διδακτικού Προσωπικού των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, των Συμβούλων και Ειδικών Συμβούλων του ΚΕΜΕ, ορίζόμενον εις ποσοστόν επί του βασικού μισθού του θου βαθμού, ανεξαρτήτως κατεχομένου βαθμού, ως ακολούθως:

Διά 1 έτος σπουδών ποσοστόν	5%
Διά 2 έτη » » »	10%
Διά 3 » » »	15%
Διά 4 » » »	20%
Διά 5 » » και άνω »	25%

Ως έτη σπουδών διά την χορήγησιν του επιδόματος τούτου λαμβάνονται υπ' όψιν τὰ υπό τῆς κειμένης νομοθεσίας πρόβλεπόμενα δι' εκάστην Σχολήν έτη σπουδών, κατά την έναρξιν τῆς ισχύος του παρόντος Νόμου.

Εν περιπτώσει κτήσεως παρὰ των υπαλλήλων πλειόνων του ενός πτυχίων, διά την χορήγησιν του επιδόματος τούτου λαμβάνεται υπ' όψιν τὸ περισσότερων έτων σπουδών.

Είς τους κατόχους Ειδικού Μεταπτυχιακού Προδιδασκατορικού Πανεπιστημιακού Διπλώματος έτησίως τουλάχιστον φοιτήσεως ή διδακτορικού διπλώματος, ήμεδαπού ή αλλοδαπού Πανεπιστημίου τὰ ανωτέρω κατά περίπτωσιν ορίζόμενα ποσοστά αυξάνονται κατά δέκα ή είκοσι ποσοστιαίως μονάδας αντίστοιχως, έφ' όσον ο ανωτέρω τίτλος σπουδών έχει σχέσηιν με τὸ αντικείμενον τῆς υπηρεσίας εις την όποιαν άνήκουν οργανικῶς. Περὶ τῆς συνδρομῆς τῆς προϋποθέσεως ταύτης αποφάινεται ὁ αρμόδιος Υπουργός μετά σύμφωνον γνώμην του οικείου Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

Τὸ ως άνω νύξημένον επίδομα παρέχεται εις μέν τους κατόχους Διδακτορικού Διπλώματος τῆς αλλοδαπῆς μετά την άναγνώρισιν τῆς ισοτιμίας αὐτοῦ πρὸς τὸ υπό των ΑΕΙ τῆς ήμεδαπῆς ἀπονεμόμενον, εις δὲ τους κατόχους ειδικῶν μεταπτυχιακῶν προδιδασκατορικοῦ Πανεπιστημιακοῦ διπλώματος τῆς αλλοδαπῆς, μετά την άναγνώρισίν του ως τοιούτου. Ἀρμόδιον διά την άναγνώρισιν των ανωτέρω τίτλων τυγχάνει τὸ Υπουργεῖον Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων (ΔΙΚΑΤΣΙΑ).

Ἡ καταβολή του ως άνω επιδόματος άνατρέχει εις τὸν χρόνον καταθέσεως των σχετικῶν τίτλων πρὸς άναγνώρισιν εις τὸ ΔΙΚΑΤΣΙΑ, έφ' όσον οὔτοι άναγνωρισθῶν καὶ οἱ κάτοχοι υπηρετοῦν έκτοτε ή άφ' ἧς υπηρετοῦν.

Διά τὰ χορηγούμενα ως άνω διπλώματα υπό των ΑΕΙ τῆς ήμεδαπῆς ρυθμίς πρόθετος άναγνώρισις απαιτεῖται.

β) Είς τὸ ανώτερον διδακτικόν προσωπικόν των Ανωτάτων Εκπαιδευτικῶν Ιδρυμάτων, Συμβούλους καὶ Ειδικούς Συμβούλους του ΚΕΜΕ ποσοστόν 20% επί του βασικού μηνιαίου μισθοῦ του Ἐκτάκτου Μονίμου Καθηγητοῦ αὐτοτελοῦς έδρας.

γ) Είς τους Εφημερίους των Ἱερῶν Ἑνοριακῶν Ναῶν, τους έχοντας πτυχίον Ανωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἱδρυματος, ποσοστόν 20% επί του βασικού μισθοῦ του θου βαθμοῦ τῆς διοικητικῆς ἱεραρχίας ανεξαρτήτως μισθολογικῆς των διαβαθμίσεως.

Είς τους ανωτέρω εφημερίους τους έχοντας πτυχίον ανεγνωρισμένης ανωτέρας Σχολῆς, τὸ επίδομα Σπουδῶν ορίζεται αναλόγως των έτων σπουδῶν ως διαλαμβάνεται εις τὸ εδάφιον α' τῆς παρούσης.

3. Επίδομα οικογενειακῶν ἐκδῶν, εις πάντας τους υπαλλήλους πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς καὶ τους εφημερίους, ορίζόμενον προκειμένου μέν περὶ πολιτικῶν υπαλλήλων καὶ εφημερίων εις ποσοστόν επί του βασικού μισθοῦ του θου βα-

θμοῦ τῆς Διοικητικῆς ἱεραρχίας, προκειμένου δὲ περὶ των στρατιωτικῶν ἔν γινεῖ ἐπὶ του βασικού μισθοῦ Ἀνθυπατιστοῦ ὑπηρεσίας 16—20 έτων ως ακολούθως:

α) Επίδομα συζύγου ἐκ ποσοστοῦ 10% ἐκ του όποιου 5% ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980 καὶ 5% ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1980. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν καὶ ὁ έτερος των συζύγων εἶναι υπάλληλος του Δημοσίου ή ΝΠΔΔ ή έποπτευομένων ή έπιχορηγομένων ὑπὸ του Δημοσίου Ν.Π.Ι.Δ. ή συνταξιούχος των αὐτῶν ως ανω υπηρσεῖον, τὸ επίδομα καταβάλλεται εις τὸν ένα ἐξ αὐτῶν.

β) Επίδομα τέκνων, ἐκ ποσοστοῦ 5% δι' ἕκαστον των μέχρι 5 τέκνων καὶ ἐκ ποσοστοῦ 7% δι' ἕκαστον των πέραν του 5ου τέκνων.

Τὸ επίδομα τούτο παρέχεται διά τὰ ἐκ νομίμου γάμου ή φυσικά, ή θετά ή νομιμοποιηθέντα, ή ανεγνωρισθέντα τέκνα, έφ' όσον ταῦτα εἶναι άγαμα καὶ ήλικίας μέχρι δέκα ὁκτώ έτων ή καὶ πέραν των δέκα ὁκτώ έτων έφ' όσον τυγχάνουν άνικανα σωματικῶς ή πνευματικῶς πρὸς άσκησιν παντός είοποριστικοῦ επαγγέλματος.

Εἰδικῶς διά τὰ τέκνα τὰ φοιτῶντα εις Ἀνωτάτας ή Ἀνωτέρας Σχολάς τὸ επίδομα τούτο παρέχεται καὶ κατά τὸν χρόνον τῆς φοιτήσεώς των, ως οὗτος προβλέπεται ὑπὸ του οργανισμοῦ τῆς οικείας Σχολῆς καὶ πάντως οὐχι πέραν του είκοστοῦ τρίτου έτους τῆς ήλικίας των. Διά την διακοπήν του επιδόματος τούτου, λόγω συμπληρώσεως του ανωτέρω κατά περίπτωσιν όρίου ήλικίας, ως ήμέρα γεννήσεως των τέκνων λαμβάνεται πάντοτε ή 31η Δεκεμβρίου του έτους γεννήσεως τούτων.

Επὶ συζύγων άμφοτέρων δημοσίων υπαλλήλων ή υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. ή έποπτευομένων ή έπιχορηγομένων ὑπὸ του Δημοσίου Ν.Π.Ι.Δ., ή του ενός ἐκ τούτων υπαλλήλου καὶ του έτέρου Συνταξιούχου, τὸ επίδομα τούτο καταβάλλεται εις τὸν ένα ἐξ αὐτῶν.

Προκειμένου περὶ συζύγων τελούντων ἐν διαζεύξει ή ἐν διαστάσει, τούτο καταβάλλεται εις τὸν ἐξ αὐτῶν διαρυνόμενον μετ' τῆς συντήρησιν των τέκνων.

4. Επίδομα ειδικῶν συνθηκῶν εργασίας εις τους στρατιωτικούς των Ἑνόπλων Δυνάμεων, των Σωματῶν Ἀσφαλείας καὶ του Ἀμυντικοῦ Σώματος, ως ακολούθως:

α) Είς τους αξιωματικούς ποσοστόν 20% ἐπὶ του βασικού μισθοῦ του Ἀνθυπολοχαγοῦ ανεξαρτήτως του κατεχομένου βαθμοῦ.

β) Είς τους Ἀνθυπαπιστάς καὶ τους μονίμους, άνακαταταχθένους καὶ Ἐθελοντάς Ὀπλίτας ποσοστόν 10% ἐπὶ του βασικού μισθοῦ του Λοχίου ὑπηρεσίας 0—8 έτων, ανεξαρτήτως του κατεχομένου βαθμοῦ.

5. Επίδομα:

α) Ἑορτῶν Χριστουγέννων ορίζόμενον ἴσον πρὸς τὸν βασικόν μηνιαῖον μισθόν μετά του ἐπ' αὐτοῦ επιδόματος χρόνου υπηρεσίας, έφ' όσον έμισθοδοτήθησαν ὁλόκληρον τὸ χρονικόν διάστημα ἀπὸ 16ης Ἀπριλίου μέχρι καὶ τῆς 15ης Δεκεμβρίου εκάστου έτους. Τὸ επίδομα τούτο καταβάλλεται τὴν 16ην Δεκεμβρίου εκάστου έτους.

β) Ἑορτῶν Πάσχα, ορίζόμενον ἴσον πρὸς τὸν βασικόν μισθόν ενός δεκαπενθήμερου μετά του ἐπ' αὐτοῦ επιδόματος χρόνου υπηρεσίας, έφ' όσον έμισθοδοτήθησαν ὁλόκληρον τὸ χρονικόν διάστημα ἀπὸ 16ης Δεκεμβρίου μέχρι καὶ τῆς 15ης Ἀπριλίου του επομένου έτους. Τὸ επίδομα τούτο καταβάλλεται δέκα (10) ήμέρας πρὸ του Πάσχα.

γ) Ἀδείας, ορίζόμενον ἴσον πρὸς τὸν βασικόν μισθόν ενός δεκαπενθήμερου μετά του ἐπ' αὐτοῦ επιδόματος χρόνου υπηρεσίας, έφ' όσον έμισθοδοτήθησαν ὁλόκληρον τὸ χρονικόν διάστημα ἀπὸ 1ης Ἰουλίου μέχρι καὶ τῆς 30ης Ἰουνίου του επομένου έτους. Τὸ επίδομα τούτο καταβάλλεται τὴν 1ην Ἰουλίου εκάστου έτους.

Δι' αποφάσεως του Υπουργοῦ των Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ορίζεται καὶ διάφορος ήμερομηνία καταβολῆς τούτου. Τὰ ανωτέρω ἐπιδόματα υπολογίζονται ἐπὶ του δικ' νομένου παρὰ

των υπαλλήλων μισθού κατά την χρονολογία της καταβολής των ή της λύσεως της υπαλληλικής των σχέσεως.

Είς τās ανωτέρω α', β', και γ' περιπτώσεις, εάν ο υπάλληλος έμισθοδοτήθη διά χρονικόν διάστημα έλασσον του έν αυταίς όρίζομένου, καταβάλλεται τμήμα επίδοματος ανάλογον προς τὸ αντίστοιχόν είς τὸν χρόνον μισθοδοσίας τούτων.

6. Επίδομα αντί χρήσεως αυτοκινήτου είς τούς ανωτάτους πολιτικούς υπαλλήλους κατά τὰ έν άρθροις 15 του Ν. 4464/1965 «περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων του Έπαλληλικού Κώδικος κλπ.» και 1 του Ν.Δ. 229/1969 «περί συμπληρώσεως του υπ' αριθ. 4464/1965 νόμου «περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων του Έπαλληλικού Κώδικος κλπ.», ως και του άρθρου 4 του Ν. 51/1975 «περί αναδιοργανώσεως των δημοσίων πολιτικών υπηρεσιών κλπ.» όρίζομενα.

7. Τὰ υπό της καίμενης νομοθεσίας προβλεπόμενα επίδοματα έξόδων παραστάσεως, χρήσεως αυτοκινήτου και κινήσεως των Γενικών Γραμματέων Έπουργείων και Νομαρχών.

8. Είς τούς προσθέτους χωροφύλακας και άστυφύλακας τούς προσλαμβανόμενους είς Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α. και Κοινοφελείς Όργανισμούς του Δημοσίου, κατά τās διατάξεις του Ν.Δ. 755/1970 και Β.Δ. 388/1971 και μισθοδοτουμένους βάσει των διατάξεων του Ν. 391/1976, χορηγείται από 1ης Ιανουαρίου 1980 τὸ παρεχόμενον είς τούς δημοσίους υπαλλήλους οικογενειακόν επίδομα συζύγου και τέκνων και τὸ έν 1.000 δραχμῶν μηνιαίως προσωρινόν επίδομα, έφ' όσον δέν λαμβάνουν συγγρόνους και σύνταξιν».

*Άρθρον 3.

Άναγνώρισις Προϋπηρεσιών.

Είς τὸ τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Ν. 754/1978 προστίθενται έδάφια ε' και στ' έχοντα ούτω:

(ε) Προϋπηρεσία των ανωτέρω, προσφερομένη είς Ν.Π. Ι.Δ. ή όποία έλήφθη υπ' όψιν βάσει ειδικών διατάξεων διά τὸν διορισμόν και ένταξιν ή τήν προαγωγικήν εξέλιξιν.

στ) Ό χρόνος ό διανυθείς υπό των Ιατρών του ΙΚΑ είς ανεγνωρισμένον Νοσηλευτικόν Έργον διά τήν άπόκτησιν ειδικότητος ως και τὸ ήμισυ του χρόνου έλευθερίας άσκήσεως του Ιατρικού επαγγέλματος έν Έλλάδι και μέχρι πέντε (5) έτών έν συνόλῳ, έφ' όσον δέν συμπίπτει με τὸν τοιοῦτον της ειδικότητος».

Η ισχύς των διατάξεων των ανωτέρω έδαφίων άρχεται από της ισχύος του Ν. 754/1978.

*Άρθρον 4.

1. Τὸ μηνιαίον ποσόν του προσωρινού προσωπικού επίδοματος των Δημοσίων υπαλλήλων και υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. τὸ παρεχόμενον έν μετατροπῇ των άποζημιώσεων υπερωριακής εργασίας, περί ου αί διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Ν. 754/78 ως έτροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως, εξισούται από της ισχύος του παρόντος κατά βαθμόν και κλάδον δι' όλους τούς είς τήν αὐτήν Διεύθυνσιν ή Έπιμεσίαν Έπουργείου υπηρετούντας υπαλλήλους κατά τήν 1ην Ιανουαρίου 1978, έφ' όσον κατά τήν ήμερομηνίαν αὐτήν τὸ επίδομα ή ύπελογισθῇ βάσει μειωμένου άριθμοῦ ώρων υπερωριακής εργασίας έναντι των λοιπών συναδέλφων των, ή δέν ύπελογισθῇ καθόλου, επί τῷ λόγω ότι οί υπάλληλοι κατά τήν 1.1.1978 υπηρετούσαν είς τήν άλλοδαπήν.

2. Είς τούς υπαλλήλους του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ. τούς διορισθέντας ή μονιμοποιηθέντας και διορισθησόμενους ή μονιμοποιηθησόμενους ως και τούς μεταταγέντας είς μονίμους θέσεις, μετά τήν 1ην Ιανουαρίου 1978, χορηγείται από της ισχύος του παρόντος τὸ προσωρινόν προσωπικόν επίδομα των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 6 του Ν. 754/1978 και είς ό ποσόν έλάμβανον τούτο οί όμοιόβαθμοί των της αὐτης υπηρεσίας και κλάδου μόνιμοι υπάλληλοι, οί διορισθέντες πρό της 1ης Ιανουαρίου 1978, κατά τήν 1ην Ιανουα-

ρίου 1979, ως τούτο διαμορφώνεται με τās διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.

3. Τὸ έξ υπερωριών προσωρινόν προσωπικόν επίδομα των μηχανικών του Έπουργείου Γεωργίας δέν δύναται νά είναι κατώτερον του ύφους του αντίστοιχου έξ υπερωριών προσωρινού προσωπικού επίδοματος των όμοιοβάθμων των γεωτεχνικών υπαλλήλων του ίδιου Έπουργείου.

*Άρθρον 5.

Άποζημιώσεις υπερωριακής εργασίας

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 7 του Ν. 754/1978 αντί-καθίσταται ως ακόλουθος:

«3. Διά των κατά τās προηγούμενας παραγράφους άποφάσεων, εκδιδομένων κατά τὰ υπό του άρθρου μόνου του Π.Δ. 275/1978 όρίζομενα, καθορίζονται ό κατά ύπηρεσίαν ή κλάδον έκάστου Έπουργείου άριθμός των δυναμένων νά εργάζονται υπερωριακώς, κατά τās εργασίμους ή κατά τās έξαιρεσίμους ήμέρας ή κατά τās νυκτερινάς ώρας, υπαλλήλων.

Αί μέχρι τούδε εκδοθείσαι σχετικές άποφάσεις έξακολουθούν νά ισχύουν μέχρι της ήμερομηνίας λήξεώς των και πάντως ούχι πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 1980».

2. Είς τὸ άρθρον 7 του Ν. 754/1978 προστίθεται παράγραφος 9 έχουσα ούτω:

«9. Διά τήν προσφερομένην υπό των όργάνων των Σωμάτων Ασφαλείας, Χωροφυλακής, Αστυνομίας Πόλεων, Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος υπερωριακήν εργασίαν ως και εργασίαν κατά τās νυκτερινάς ώρας και τās Κυριακάς και έξαιρεσίμους ήμέρας, καθορίζεται άποζημιώσεις μηνιαίως και άποκοπήν, διά κοινῆς άποφάσεως των Έπουργών Οικονομικών και Δημοσίας Τάξεως ή Έμπορικῆς Ναυτιλίας αντίστοιχως, λόγω της ειδικῆς φύσεως των προσφερομένων ύπηρεσιών υπ' αὐτών, και της άδυναμίας προσδιορισμοῦ είς ώρας της χρονικής διαρκείας αὐτών. Η έν λόγω άποζημιώσεις καταβάλλεται είς τούς τελούντας έν ύπηρεσίᾳ και έν άδείᾳ διαρκείας ούχι πέραν του μηνός και παραλλήλως προς τυχόν έτέραν άμοιβήν καταβαλλομένην βάσει άλλης διατάξεως του αὐτου άρθρου».

*Άρθρον 6.

1. Προς τὸν σκοπὸν της ύποδογηδέσεως του έργου του διά της υπ' αριθ. 300/24.1.1979 (ΦΕΚ 78/29.1.1979, τευχ. Β') άποφάσεως του Πρωθυπουργού συσταθέντος Συμβουλίου Αξιολογήσεως Προϋπολογισμῶν Δημοσίου Ταμείας, επιτρέπεται ή διά κοινῶν άποφάσεων των Έπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οικονομικών και του κατά περίπτωση άρμοδίου, εκδιδομένων κατά παρέκκλισιν από των ισχυουσών διατάξεων, άπόσπασις είς τούτο μέχρι πέντε υπαλλήλων οιοδῆποτε βαθμοῦ, ούχι πάντως ανωτέρου του 2ου ή αντίστοιχου, έξ έκάστου Έπουργείου, νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή επιχειρήσεως κοινῆς ώφελείας ή τραπεζῆς έλεγχομένης υπό του κράτους. Ό χρόνος της άποσπάσεως δέν δύναται νά υπερβῇ τήν τριετίαν. Αμα τῇ συμπληρώσει τριετίας ή άπόσπασις αίρεται αὐτοδικαίως και ό υπάλληλος επανέρχεται είς τήν ύπηρεσίαν του.

Η άπόσπασις είναι ύποχρεωτική διά τούς άποσπώμενους υπαλλήλους ως και διά τήν ύπηρεσίαν είς τήν όποίαν οὔτοι άνήκουν, ό δέ χρόνος της άποσπάσεως λογίζεται διά πάσαν συνέπειαν ως χρόνος πραγματικῆς ύπηρεσίας είς τήν θέσιν, τήν όποίαν οὔτοι έργονικώς κατέχουν. Η μισθοδοσία έν γένει των άποσπώμενων έαρύνει τήν ύπηρεσίαν έξ της άποσπών-ται.

Άπόσπασις υπαλλήλων Όργανισμῶν Τοπικής Αὐτοδιοικήσεως επιτρέπεται μόνον μετά πρότασιν του οικείου Όργανισμού προς έφαρμογήν επί αὐτου του συστήματος προϋπολογισμού μηνιαίας βάσεως και του προγράμματος αύξήσεως της παραγωγικότητος. Αί διατάξεις της παρούσης παραγράφου εφαρμόζονται και διά τήν άπόσπασιν υπαλλήλων επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου.

2. Τὰς ἐτησίαις ἐκθέσεις οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν εἰς τὸ Συμβούλιον ἀπεσπασμένων συντάσσει μέλος τοῦ Συμβουλίου ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐχόντων τὴν ιδιότητα τοῦ μονίμου δημοσίου ὑπαλλήλου.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καθορίζονται αἱ προϋποθέσεις καὶ πᾶσαι αἱ ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι τῆς παροχῆς ὑπερωριακῆς ἐργασίας ὑπὸ τῶν ἀπεσπασμένων ὑπαλλήλων ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ἀπασχολουμένων ἀποκλειστικῶς εἰς ἐργασίας τοῦ Συμβουλίου πρὸς ἐπιτάχυσιν τοῦ ἔργου τοῦ Συμβουλίου ἢ τὴν ἀντιμετώπισιν ᾗ ἐξημένου φόρου ἐργασίας. Αἱ ὥραι τῆς κατὰ μῆνα ὑπερωριακῆς ἀπασχολήσεως δὲν δύναται νὰ υπερβαίνουν τὰς ἐνενηκοντα ἀνὰ ἀπασχολούμενον. Ἡ ἀμοιβὴ καθορίζεται δι' ἀπαντὰς τοὺς ὑπερωριακῶς ἀπασχολουμένους κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 754/1978. Διὰ τοὺς ἐκ τούτων μὴ ὑπαγομένους εἰς τὸν Ν. 754/1978, ἀν' ὃ βασικός των μισθὸς ἢ ἡ μηνιαία των ἀντιμισθία ὑπερβαίνει τὸν βασικὸν μισθὸν τοῦ 2ου βαθμοῦ ἢ δι' ὅσους ἐκ τούτων δὲν ὑφίσταται τοιαύτη, ὡς βάσει ὑπολογισμοῦ τῆς ὑπερωριακῆς των ἀμοιβῆς κατὰ τὸν Ν. 754/1978 λαμβάνεται ὁ βασικός μισθὸς τοῦ 2ου βαθμοῦ. Ἡ δαπάνη τῶν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ἀμοιβῶν βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (ΓΑΚ).

4. Τὸ Συμβούλιον Ἀξιολογήσεως Προϋπολογισμῶν Δημοσίου Ταμῆος ἐξυπηρετεῖται κατὰ τὰ λοιπὰ ἐν τῇ ἐν γένει λειτουργίᾳ αὐτοῦ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

5. Διὰ τὴν προσφορωτέραν ἀξιοποίησιν τῶν ὑπὸ τῶν ἀπεσπασμένων ὑπαλλήλων κτωμένων γνώσεων, ὡς ἐκ τῆς ἀπασχολήσεώς των εἰς θέματα προϋπολογισμοῦ μηδενικῆς θέσεως καὶ τοῦ προγράμματος αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος, οὗτοι, ὅσα τῇ ἐπαιδευτικῇ καὶ τῇ ὑπηρεσίᾳ των, τοποθετοῦνται κατ' ἀπόλυτον προτίμησιν, ἐντὸς πάντοτε τῶν ὑφισταμένων ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν, εἰς ἀντιστοίχων καθήκοντων θέσεις, ἀναλόγως καὶ τοῦ βαθμοῦ καὶ τοῦ Κλάδου εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν.

* Ἀρθρον 7.

Τρίμηνο: ἀποδοχαὶ καὶ ἐξοδα κηδείας Ἐφημερίων.

1. Εἰς τοὺς ἐφημερίους τοὺς μισθοδοτούμενους δυνάμει τοῦ Α.Ν. 536/1945, τοὺς ἀπομακρυνόμενους ἐκ τῆς ἐνεργοῦς ἀσκήσεως τῶν καθήκοντων των δι' οἰονδήποτε λόγον, ἐξαίρεσει τῆς περιπτώσεως τῆς ἀπομακρύνσεώς των διὰ πειθαρχικούς λόγους, παρέχονται ἐπὶ τρίμηνον πᾶσαι αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν. Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ τριμήνου καταβάλλονται καὶ εἰς τὴν χήραν τοῦ θανόντος ἐφημερίου καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι τὰ μὲν θήλικα ἄγαμα, τὰ δὲ ἄρρενα ἄγαμα καὶ ἀνήλικα ἢ ἐνήλικα καὶ ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν.

2. Τὸ Κράτος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν ἐξόδων κηδείας τῶν ἀποθνήσκοντων ἐφημερίων, τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ταῦτα προστατεύονται καὶ συντηροῦνται ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου. Τὰ ἐξοδα ταῦτα ὀρίζονται διὰ μὲν τὸν ἐφημέριον εἰς τὰς ἀποδοχὰς τριῶν μηνῶν, διὰ δὲ τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα εἰς τὰς ἀποδοχὰς δύο μηνῶν, μὴ δυναμένων νὰ ὑπερβοῦν ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ποσὸν τῶν τριᾶκοντα χιλιάδων (30.000) δραχμῶν. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐπιτρέπεται ἡ αὐξήσις τοῦ χρηματικοῦ τούτου ποσοῦ.

* Ἀρθρον 8.

Μισθοδοσία Ἀρχιερέων.

1. Ἡ δαπάνη τῆς μισθοδοσίας τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἢ προκύπτουσα κατὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Ν. 590/1977 (ΦΕΚ 146/Α') «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», βαρύνει ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1980 ἐξ ὁλοκλήρου τὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμὸν, ἐγγραφομένης

σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

2. Τὸ δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Ν. 590/1977 καταβαλλόμενον εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. μηνιαῖον ἐπίδομα ἐξασκούμεναι νὰ βαρύνῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ΟΔΕΠ.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 4589/1966 (ΦΕΚ 239/Α') «περὶ ρυθμίσεως ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων κλπ.» ὡς καὶ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Ν. 590/1977 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καταργοῦνται.

Ὁ Πατριάρχης Ἐξαρχος Πάτμου ἀσφαλίζει εἰς τὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980, τὸ ἥμισυ τῶν πάσης φύσεως ἀποδοχῶν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίτου, ἐγγραφομένης πρὸς τοῦτο σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ὁ Πατριάρχης Ἐξαρχος Πάτμου ἀσφαλίζεται εἰς τὸ TAKE διὰ τοὺς Κλάδους Συντάξεως, Ὑγειονομικῆς Περιθαλψέως καὶ Ἀρωγῆς, ἐνεργουμένων ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν του τῶν ἀναλογουσῶν νομίμων κρατήσεων.

* Ἀρθρον 9.

Ἐπίδομα τέκνων πολυμελῶν οἰκογενειῶν.

Τὸ ἐπίδομα τέκνων, τὸ χορηγούμενον συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 1153/72 «περὶ προστασίας πολυμελῶν οἰκογενειῶν κλπ.» αὐξάνεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980 ὡς ἀκολούθως:

α) Τοῦ τετάρτου τέκνου ἐκάστης ἐπιδουμένης οἰκογενείας ἀπὸ πεντακοσίας (500) δραχμῶν εἰς ἐπτακοσίας πεντήκοντα (750) δραχμῶν μηνιαίως.

β) Τοῦ πέμπτου τέκνου καὶ τῶν λοιπῶν πέραν αὐτοῦ ἐκάστης ἐπιδουμένης οἰκογενείας ἀπὸ πεντακοσίας (500) δραχμῶν εἰς χιλίας (1.000) δραχμῶν μηνιαίως.

* Ἀρθρον 10.

Οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις μικρῶν Κοινοτήτων.

1. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νόμου 292/1976 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων καταστάσεως κοινοτικῶν γραμματέων, μὴ ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Α' ἐιδικίου τοῦ Ν.Δ. 1140/1972», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

* Ἀρθρον 6.

1. Ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, διατίθεται ἐτησίως καὶ ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1980 καὶ ἐφεξῆς, ποσὸν διακοσίων δώδεκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν, πρὸς τακτικὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν κοινοτήτων, ὧν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ.

2. Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ποσόν, εἰς ὃ συμψηφίζεται καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 4541/1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος Καταστάσεως Δημοτικῶν, Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀποδίδεται κατὰ δωδεκαμημέρια τὴν πρώτην ἐκάστου μηνὸς καὶ κατατίθεται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 35 τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ. 4541/1966 λογαριασμὸν.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 292/1976 καταργοῦνται.

* Ἀρθρον 11.

Ὑγειονομικὴ Περιθαλψὶς Ἀνδρῶν Ἀγροφυλακῆς.

Αἱ ἱσχύουσαι ἐκάστοτε διατάξεις «περὶ παροχῆς ὑγειονομικῆς περιθαλψέως τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν γένει καὶ συνταξιούχων», ἐπεκτείνονται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980 καὶ

εις τούς μονίμους άνδρας του Σώματος της 'Αγροφυλακής, τούς κατέχοντες οργανικάς θέσεις και τούς Συνταξιούχους του Δημοσίου, και τὰ μέλη των οικογενειών των ανωτέρω, ή δέ σχετική δαπάνη βαρύνει τόν Κρατικόν Προϋπολογισμόν.

*Άρθρον 12.

Ἐπέκτασις διατάξεων ἐπὶ τοῦ Προσωπικοῦ τῶν ΟΤΑ.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ ἐπεκτείνωνται αἱ διατάξεις τοῦ Κεφαλαίου Α «περὶ αὐξήσεως τῶν ἀποδογῶν τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ. καὶ ἄλλων τινῶν συναρῶν διατάξεων» τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

*Άρθρον 13.

Ἡ περ. α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 251/1976 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

(α) Ἡ διαχειρίσις, διακίνησις καὶ ἐκποίησης τῶν πάσης φύσεως πλεοναζόντων καὶ μὴ ἀναγκαιούντων ἢ πεπαλαιωμένων κινητῶν πραγμάτων ἰδίᾳ δὲ ὑλικῶν, πλωτῶν μέσων, ἐφοδίων, μηχανημάτων, παντὸς εἶδους τροχοφόρων, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ τῶν Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων καὶ Ὁργανισμῶν Κοινῆς Ὁφελείας, ἐξαιρέσει τῶν ἐφοδίων τοῦ λογαριασμοῦ καταναλωτικῶν ἀγαθῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐκποιεῖται ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Δ.Υ. μόνον τὰ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου διατιθέμενα.

Τὰ ὡς ἂνω κινητὰ πράγματα ἐκποιεῖται μόνον ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Δ.Υ., ἀπαγορευμένης τῆς ἐκποιήσεως τούτων ὑπὸ ἐτέρου ὀργάνου.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Δ.Υ., δύνανται, εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, νὰ ἐξαιρῶνται τῆς ἐκποιήσεως ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Δ.Υ. ὁρισμένα κινητὰ πράγματα τῶν Ν.Π.Δ.Δ., Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων καὶ Ὁργανισμῶν Κοινῆς Ὁφελείας».

*Άρθρον 14.

Κωδικοποίησις διατάξεων.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, δύνανται νὰ κωδικοποιηθοῦν εἰς ἐνιαῖον κείμενον αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 754/1978, ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως, ὡς καὶ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΛΑΦΡΥΝΣΕΙΣ

Ι. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

*Άρθρον 15.

Μείωσις εἰσοδήματος ἐκ μισθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Τὸ εἰσόδημα ἐκ μισθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκ πάσης φύσεως συντάξεων μειοῦται κατὰ πέντα τοις ἑκατὸν (40%). Ἡ μείωσις αὕτη δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν ἐνεργήοντα χιλιάδων (90.000) δραχμῶν. Ὁμοίως τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ παρόντος νόμου εἰσόδημα ἐκ ἐλευθερίων ἐπαγγελματιῶν μειοῦται κατὰ εἴκοσι πέντε τοις ἑκατὸν (25%). Ἡ μείωσις αὕτη τοῦ εἰσοδήματος δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν.

Ἡ κατ' ἀμφοτέρας τὰς παραπάνω περιπτώσεις μείωσις δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ᾖ ἀνωτέρα τοῦ ποσοῦ τῶν

ἐνεργήοντα χιλιάδων (90.000) δραχμῶν ἐτησίως κατὰ φορολογούμενον διὰ τὰ εἰσοδήματα ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν τούτων».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀποδογῶν καὶ συντάξεων κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980 καὶ ἐφεξῆς.

*Άρθρον 16.

Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸν φόρον τῶν μερισμάτων καὶ λοιπῶν βοηθημάτων τῶν συνταξιούχων.

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν Ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται ἡ περίπτωσης στ' ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

(στ) Τὰ μερίσματα καὶ λοιπὰ βοηθήματα τὰ παρεχόμενα εἰς συνταξιούχους ἀπὸ ἀσφαλιστικῶν ὁργανισμῶν, ἐφ' ὅσον ἂνεν τῆς συνδρομῆσεως αὐτῶν εἰς τὰ λοιπὰ εἰσοδήματα τοῦ φορολογουμένου δὲν προκύπτει φόρος βάσει τῆς κλίμακος τοῦ ἄρθρου 9».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ μερισμάτων καὶ λοιπῶν βοηθημάτων κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980 καὶ ἐφεξῆς.

*Άρθρον 17.

Αὐξήσις τοῦ ἀφορολογήτου ποσοῦ ἐξ ἰδιοκατοικήσεως.

1. Ἡ περίπτωσης Α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Α'. Ἐκ τοῦ ἀκαθάριστου τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος ἐξ ἰδιοκατοικήσεως τῆς κυρίας κατοικίας ἐκάστου φορολογουμένου ποσὸν δραχμῶν τεσσαράκοντα ὀκτὼ χιλιάδων (48.000) ἐτησίως. Τὸ ποσὸν αὐτὸ προσαυξάνεται κατὰ ἐξ χιλιάδας (6.000) δραχμῶν δι' ἑκάστην ἐκ τῶν συνικοῦντων καὶ βαρυνόντων αὐτὸν προσώπων, μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ ποσὸν τῶν ἐξδουλήοντα ὀκτὼ χιλιάδων (78.000) δραχμῶν. Ἐάν ἡ ἰδιοκατοικουμένη κυρία οἰκοδομὴ ἀνήκει εἰς τὴν σύζυγον, τὸ συνολικὸν ἀπαλλασσόμενον ποσὸν ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ἀκαθάριστου τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος ἐξ ἰδιοκατοικήσεως ταύτης, ἐν περιπτώσει δὲ συνιδιοκτησίας μεταξὺ τῶν συζύγων ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἀνηλίκων τέκνων των, τὸ συνολικῶς ἀπαλλασσόμενον ποσὸν ἐκπίπτει ἀναλογικῶς ἐκ τοῦ ἀκαθάριστου τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος ἐξ ἰδιοκατοικήσεως ἐκάστου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοστοῦ συνιδιοκτησίας. Ἐάν ἐντὸς τοῦ ἔτους κτήσεως τοῦ εἰσοδήματος ἡ ἰδιοκατοικησις ἦτο διαρκείας μικροτέρας τῶν δώδεκα (12) μηνῶν, τὸ ἀπαλλασσόμενον ποσὸν περιορίζεται ἀνὰ λόγους.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τοῦ τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος ἐξ ἰδιοκατοικήσεως μιᾶς κατοικίας, τὸ κτώμενον ὑπὸ ὁμογενῶν ἢ Ἑλλήνων μονίμων κατοίκων ἐξωτερικοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, διὰ τὸν ὑπολογισμόν τῆς προσαυξήσεως τοῦ ἀκαθάριστου τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος, ὡς βαρύνοντα τὸν φορολογούμενον πρόσωπα θεωροῦνται μόνον τὰ ἐν Ἑλλάδι διαμένοντα καὶ χρησιμοποιοῦντα τὴν κατοικίαν ταύτην πρόσωπα».

2. Ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1980.

*Άρθρον 18.

Ἐκπτώσεις ἐκ τοῦ εἰσοδήματος.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 προστίθεται περίπτωσης Δ', ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«Δ) Ἐκ τοῦ καταβαλλομένου ἐτησίως ποσῷ δι' ἐνοίκιον τῆς κυρίας κατοικίας τοῦ φορολογουμένου τὸ δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15%) διὰ τὸ μέχρι ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδων (120.000) δραχμῶν ποσὸν καὶ πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%) διὰ τὸ πέραν τῶν ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν (120.000) ποσόν. Ἡ ἀνωτέρω ἔκπτωσης ἐνεργεῖται ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος τυγχάνει ὑπάλληλος ἢ συνταξιούχος καὶ ὅτι οὗτος

ώς και τὰ συνοικοῦντα καὶ διαρύνοντα αὐτὸν πρόσωπα δὲν τυγχάνουν κύριοι κατὰ πλήρως δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἢ ἰσοθέου ἐπικαρπίας ἢ οἰκήσεως ἐτέρας οἰκίας ἢ διαμερίσματος, τὸ ὁποῖον νὰ πληροῖ τὰς στοιχειώδεις τῶν ἀνάγκας, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ἢ εἰς ἐτέραν πόλιν ἢ χωρίον ἐνθα κατοικοῦν».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν καταβαλλομένων ἐνοικίων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980.

*Ἀρθρον 19.

Ἐξαίρεσεις ἐκ τῶν τεκμηρίων.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς περιπτώσεως Β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ Ν. 820/1978 «περὶ λήψεως μέτρων διὰ τὴν περιστολὴν τῆς φοροδιαφυγῆς καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Ὡσαύτως, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ δαπάνη δευτερευούσης κατοικίας χρησιμοποιομένης ὑπὸ σπουδάζοντων καὶ βαρυνόντων τὸν φορολογούμενον τέκνων, ἐφ' ὅσον ἡ κατοικία αὐτὴ εὐρίσκεται ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τῆς κυρίας κατοικίας τοῦ φορολογούμενου καὶ εἰς τὴν πόλιν τῆς ἐξρας τῆς Σχολῆς, εἰς ἣν φοιτοῦν».

2. Ἡ περίπτωσις α' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Ν. 820/1978, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«α) Ἐπὶ ἀγορᾶς ἀκινήτων ἢ ἀνεγέρσεως ἀκινήτων εἰς τὸν Νομὸν Θεσσαλονίκης, τὴν ἐπαρχίαν Βιταλτίας τοῦ Νομοῦ Σερῶν καὶ τὴν ἐπαρχίαν Κιλίκης τοῦ Νομοῦ Κιλίκης πραγματοποιουμένων μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1980».

3. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 14 τοῦ Ν. 820/1978 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ὁ φορολογούμενος καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ δικαιολογήσουν ποσὸν μέχρις ἐνὸς ἑκατομμυρίου τριακοσίων χιλιάδων (1.300.000) δραχμῶν, τὸ ὁποῖον διατίθεται δι' ἀγορᾶν πρώτης κατοικίας ἢ ἀνεγέρσιν τοιαύτης ἐπὶ οἰκπέδου τοῦ φορολογούμενου ἢ τῆς συζύγου του, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν τυγχάνουν κύριοι κατὰ πλήρως δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἢ ἰσοθέου ἐπικαρπίας ἢ οἰκήσεως ἐτέρας οἰκίας ἢ διαμερίσματος ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς πόλιν ἢ ὅπου τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) κατοίκων ἢ εἰς Δήμον ἢ Κοινότητα τῆς περιοχῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης».

4. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Ν. 820/1978, τῆς δὲ παραγράφου 3 αὐτοῦ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1980.

*Ἀρθρον 20

Ἀπαλλαγὴ ἐκ τῶν φόρων ὑπὲρ τρίτων.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 10 τοῦ Ν. 4169/1961 «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων», ὡς ἰσχύει, εἰσρορὰ ὑπὲρ Ο.Γ.Α. — Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἐπὶ ἐπιχειρήσεων πωλήσεως ἐκτρεφεμένων ζώων, ὑπολογίζεται ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων τῶν προσερχομένων ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκτρεφεμένων ζώων, μετὰ προηγούμενην ἐκ τούτων ἐκπτώσιν τῆς ἀξίας τῶν ἀγορασθέντων παρ' αὐτῶν πρὸς πάχυνσιν ζώων, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τούτων ὑπεβλήθη ἀποδεδειγμένως εἰς τὴν εἰσρορὰν ταύτην. Ἐπίσης, ἐκπίπτει καὶ ἡ ἀξία τῶν ἀγορασθέντων πρὸς πάχυνσιν ζώων ἐκ τῶν εἰσκαθέντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀνεξαρτήτως ἐὰν αὕτη ὑπὲρ γῆ εἰς τὴν ἐν λόγω εἰσρορᾶν.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ μόνου τοῦ Ν.Δ. 2916/1954 ἐφαρμόζονται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐτους 1980 καὶ διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ Ν. 890/1979 «περὶ συστάσεως δημοτικῆς ἐπιχειρήσεως ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως δῆμων καὶ κοινοτήτων μείζονος περιοχῆς Βόλου», προβλεπομένου εἰδικοῦ τέλους.

3. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς περιπτώσεως Β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Ν.Δ. 1050/1942 «περὶ παροχῆς ὑπὸ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. εἰς τοὺς μερισματούχους αὐτοῦ ἐκτάκτου προσωρινοῦ χορηγήματος κλπ», ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 4 τῆς ὑπ' ἀριθ. 8350/27.1.1945 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν «περὶ καθορισμοῦ κρατήσεως ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὑπὲρ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ.» ἐπιβαλλομένη κράτησις ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν τῶν δασεργατῶν—μελῶν δασικῶν συνεταιρισμῶν, καταργεῖται.

*Ἀρθρον 21.

Καθαρὸν εἰσόδημα ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἀρθροῦ 39 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἐὰν ἐκ τῶν προσκομιζομένων στοιχείων ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ἀποδεικνύεται ὅτι ἐνεκα ζημιῶν ἐξ ἀπροβλέπτων γεγονότων ἢ τοιούτων ἀνωτέρας βίας, ἐμειώθη τὸ ἐκ τῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως εἰσόδημα του, τὸ καθαρὸν τοιοῦτον δύναται νὰ προσδιορισθῇ διὰ τῆς χρήσεως συντελεστοῦ κατωτέρου τῶν τῆς προηγουμένης παραγράφου 3, ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει οὐχὶ ἐλάττωτος τοῦ μηδενός».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκερμυστῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποθέσεων ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Ἀρχῶν ἢ τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων εἰς οἷονδήποτε βαθμὸν.

*Ἀρθρον 22.

Καθαρὸν εἰσόδημα ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἐν Βρυξέλλαις ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων τῆς ΠΑΣΕΓΕΣ.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 42 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Εἰδικῶς, προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν λοιπῶν Δημοσίων Πολιτικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τῶν στρατιωτικῶν, τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ, τῶν ὑπαλλήλων τῆς Μονίμου Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας παρὰ ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς Κοινότητι, ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἑμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Ἐνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ οἰκεία ἐν Βρυξέλλαις Ἀντιπροσωπευτικὰ Γραφεῖα τούτων, ὡς καθαρὸν εἰσόδημα ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν λαμβάνεται ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ καθαρὸν ποσὸν τῶν ἀποδοχῶν, τὰς ὁποίας οὗτοι θὰ ἐλάμβανον, ἐὰν ὑπηρετοῦν εἰς τὸ ἐσωτερικόν».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐτους 1980.

*Ἀρθρον 23.

Ἐξαίρεσεις ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς ἀξίας ἀκινήτων.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» προστίθεται περίπτωσις ε', ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«ε' Τὰ ἀκίνητα τῶν γεωργοκτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων οἰαδήποτε νομικῆς μορφῆς, αἵτινες τελοῦν ἐν ἀδρανεῖᾳ ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἄρχεται ἀφ' ἧς ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 16 ἕως 29 τοῦ Ν. 542/1977 καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αἱ ἐν ἀδρανεῖᾳ εὐρισκόμεναι ἐπιχειρήσεις ἔχουν διαλυθῇ ἢ θὰ διαλυθῶν ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

*Ἀρθρον 24.

Κύρωσις ἀποφάσεων.

Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν νόμου ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν, αἱ ὑπ' ἀριθ. Ε.301/12 Ἰανουαρίου 1979, Ε.7027/29 Ἰουνίου 1979, Ε.8516/Πολ 153/10 Αὐγούστου 1979, Ε. 8880/21

Αυγούστου 1979, Ε 8881/Πολ. 159/21 Αυγούστου 1979, αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών και ή υπ' αριθ. Ε. 11699/27 Οκτωβρίου 1979 αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, έχουσαι ως ακόλουθως:

Αριθ. Πρωτ. Ε.301/12.1.1979

ΘΕΜΑ: «Συμπλήρωση διατάξεων των άρθρων 12 και 13 του Ν. 820/1978».

Έχοντας υπόψη:

Ότι τα άρθρα 12 και 13 του Ν. 820/1978 «περί λήψεως μέτρων δια την περιστολήν της φοροδιαφυγής και άλλων τινών συναφών διατάξεων», χρήζον συμπληρώσεως για τη δικαιότερη εφαρμογή των τεκμηρίων που καθιερώνονται από τις διατάξεις των άρθρων αυτών, αποφασίζουμε:

1. Οι διατάξεις της περιπτώσεως Α' της παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 820/1978 που άρορουν τον υπολογισμό της ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης των εταίρων φυσικών προσώπων των ομορρύθμων εταιριών, βάσει των επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσεως των εταίρων αυτών, εφαρμόζονται ανάλογα και για τον προσδιορισμό της ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης των εταίρων φυσικών προσώπων των εταιριών περιουσιών εδρεύουσες στην Ελλάδα, στην περίπτωση που ο διαχειριστής της εταιρίας δεν είναι ταυτόχρονα και εταίρος αυτής, της ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης μη δυνάμενης και στην περίπτωση αυτή να υπερβεί για κάθε ένα έταίρο την τεκμαρτή δαπάνη που οντιστοιχεί στο μεγαλύτερο σε ιπποδύναμη επιβατικό αυτοκίνητο ιδιωτικής χρήσεως της εταιρίας.

2. Η προδεδιορισμένη από την υποπερίπτωση γ' της περιπτ. Α' της παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 820/1978 μείωση της ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης καθορίζεται σε σαράντα τοις εκατό (40%) και εφαρμόζεται για όλα τα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσεως που προέρχονται από τον Οργανισμό Διαχείρισεως Δημοσίου Υλικού (ΟΔΔΥ).

3. Οι διατάξεις της περιπτώσεως ε' της παρ. 1 του άρθρου 13 του ανωτέρω νόμου 820/1978, εφαρμόζονται ανάλογα και για πρόσωπα, τα οποία εισήγαγαν μέχρι της έναρξεως της ισχύος του Ν. 820/1978, επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσεως με μειωμένους δασμούς και φόρους βάσει ισχυουσών διατάξεων, εφόσον ο φορολογούμενος ή η σύζυγός του έχουν εισοδήματα μόνον από μισθωτές υπηρεσίες ή και από οικοδομές. Εξαιρετικά, στην περίπτωση που η χρονική περίοδος, κατά την οποία απαγορεύεται από το νόμο ή μεταβίβαση του αυτοκινήτου, λήγει μετά την 31 Δεκεμβρίου 1979, το τεκμήριο προσδιορισμού της δαπάνης βάσει του αυτοκινήτου αυτού δεν εφαρμόζεται μέχρι της χρονολογίας λήξεως της απαγορεύσεως αυτής.

4. Δεν εφαρμόζονται για το οικονομικό έτος 1979 οι διατάξεις του άρθρου 12 του Ν. 820/1978 για τον προσδιορισμό της ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης βάσει του επιβατικού αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσεως: α) για το επιβατικό αυτοκίνητο ιδιωτικής χρήσεως των φυσικών προσώπων, τα οποία διαμένουν μόνιμα στο εξωτερικό, εκτός αν για τα πρόσωπα αυτά εφαρμόζονται οι διατάξεις της περιπτώσεως Δ' της παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 820/1978, β) για το επιβατικό αυτοκίνητο ιδιωτικής χρήσεως που περιήλθε σε φυσικά πρόσωπα από κληρονομία ή κληροδοσία, πριν από την έναρξη ισχύος του Ν. 820/1978, εκτός αν για τα πρόσωπα αυτά εφαρμόζονται οι διατάξεις των περιπτώσεων Γ' και Δ' της παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 820/1978 και γ) για το επιβατικό αυτοκίνητο ιδιωτικής χρήσεως, το οποίο μέχρι της έναρξεως ισχύος του Ν. 820/1978 παραδόθηκε με συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο σε επιχείρηση μεταπωλήσεως αυτοκινήτων για το χρονικό διάστημα από της παραδόσεως μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1978 και εφόσον δε χρησιμοποιήθηκε από το φορολογούμενο κατά τη χρονική αυτή περίοδο.

5. Οι διατάξεις του άρθρου 12 του Ν. 820/1978, που προβλέπουν τον προσδιορισμό της ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης

βάσει του ύψους των εξόδων συντηρήσεως και κυκλοφορίας των επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσεως δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που τα αυτοκίνητα ανήκουν σε Δημόσιες, Δημοτικές και Κοινοτικές επιχειρήσεις ή σε επιχειρήσεις στις οποίες συμμετέχουν κατά ποσοστό μεγαλύτερο του πενήντα τοις εκατό (50%) το Δημόσιο και Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου.

6. Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί με Νόμο, ισχύει δε από του οικονομικού έτους 1979.

Ο Υπουργός

ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Αριθ. Πρωτ. Ε. 7027/29.6.1979

ΘΕΜΑ: «Συμπλήρωση των σχετικών, με τον υπολογισμό και την παρακράτηση του φόρου εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες των προσώπων που αμείβονται με ήμερομίσθιο, διατάξεων της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 43 του Ν.Δ. 3323/1955».

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 43 του Ν.Δ. 3323/1955 «περί φορολογίας του εισοδήματος», βάσει των οποίων ο φόρος εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες των προσώπων που αμείβονται με ήμερομίσθιο, υπολογίζεται κατά τη διάρκεια κάθε έτους για την παρακράτηση, με τους συντελεστές που ορίζονται απ' αυτές.

2. Το γεγονός ότι κατά τον υπολογισμό του φόρου, βάσει της κλίμακας του άρθρου 9 του Ν.Δ. 3323/1955 που αναλογεί στο ετήσιο εισόδημα κατά τη λήξη κάθε έτους, παρακρατείται από τους εργοδότες από τις αποδοχές του τελευταίου μήνα διαφορά φόρου ή επιστρέφεται ο τυχόν επί πλέον φόρος που παρακρατήθηκε.

3. Τις σχετικές αιτήσεις του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων και της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδας, για την παροχή δυνατότητας στις επιχειρήσεις, που απασχολούν πρόσωπα με σύμβαση μισθώσεως εργασίας άριστου χρόνου και αμείβονται με ήμερομίσθιο, να υπολογίζουν, κατά τη διάρκεια του έτους, το φόρο εισοδήματος, που πρέπει να παρακρατείται, βάσει της κλίμακας του άρθρου 9 του Ν.Δ. 3323/1955 και με άναγωγή του εισοδήματος τους της πηγής αυτής σε ετήσιο, αποφασίζουμε:

1. Επιτρέπεται σε επιχειρήσεις κάθε είδους που απασχολούν προσωπικό με σύμβαση μισθώσεως εργασίας άριστου χρόνου και το οποίο αμείβουν με ήμερομίσθιο, να υπολογίζουν το φόρο εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες, που πρέπει να παρακρατούν κατά τη διάρκεια κάθε έτους, σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. α' της αυτής παρ. 1 του άρθρου 43 του Ν.Δ. 3323/1955, δηλαδή βάσει της κλίμακας του άρθρου 9 του Ν.Δ. 3323/1955 και με άναγωγή του εισοδήματος της πηγής αυτής σε ετήσιο.

2. Η απόφαση αυτή, που ισχύει για ήμερομίσθια που καταβάλλονται από την 1η Ιουλίου 1979 και εφεξής, να κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός

ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Αριθ. Πρωτ. Ε. 8516/10.8.1979

ΘΕΜΑ: «Καταβολή φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων βάσει αρχικής δηλώσεως οίκου. Έτους 1979, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος έλαβε καθυστερημένα το μηχανογραφικό τριπλότυπο ή την ατομική είδοποίηση».

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 4, 5 και 6 του Ν.Δ. 356/1974 «περί Κώδικος Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων».

2. Τη διάταξη του πρώτου εδαφίου της παραγρ. 5 του άρθρου 9 του Ν.Δ. 4242/1962, όπως αυτή έρμηνεύτηκε με τη διάταξη της παραγρ. 2 του άρθρου 13 του Ν.Δ. 4444/1964 και ισχύει μετά την αντικατάστασή της με την παραγρ. 1 του άρθρου 4 του Ν.Δ. 328/1974.

3. Τό γεγονός ότι ορισμένοι φορολογούμενοι έλαβαν καθυστερημένα τὰ μηχανογραφικά τριπλότυπα εισπράξεως ή τις ατομικές ειδοποιήσεις καταβολής του φόρου εισοδήματος κλπ. βάσει δηλώσεως οίκων έτους 1979, με συνέπεια νά στερηθούν του δικαιώματος της έκπτώσεως ποσοστού 10%, σε περίπτωση άμέσου καταβολής όλου ή μέρους του ποσού της οφειλής τους μέσα στην οριζόμενη από τις άνωτέρω διατάξεις προθεσμία, ή νά επιβαρυνθούν με προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής για τό ποσό των ληξιπρόθεσμων δόσεων που κατέβαλαν, αποφασίζουμε:

1. Στις περιπτώσεις που αποδεδειγμένα τὰ μηχανογραφικά τριπλότυπα εισπράξεως ή οι ατομικές ειδοποιήσεις καταβολής της οφειλής που προκύπτει βάσει έμπρόθεσμης αρχικής δηλώσεως φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων οίκων έτους 1979 περιήλθαν σε ύποχρεους μετά τη λήξη της προθεσμίας που ορίζεται σ' αυτές για την καταβολή των ληξιπρόθεσμων δόσεων ή του συνολικού ποσού της οφειλής τους με έκπτωση 10%, οι ενδιαφερόμενοι δύνανται νά υποβάλλουν αίτηση στον άρμόδιο για τη φορολογία τους Οίκον. Έφορο μέχρι τις 25 Αυγούστου 1979 και νά ζητήσουν την τακτοποίηση της υποθέσεώς τους αυτής.

2. Έφόσον ο Οικονομικός Έφορος από την έρευνα που θά κάνει πεισθεί ότι τό μηχανογραφικό τριπλότυπο εισπράξεως ή ή ατομική ειδοποίηση για την καταβολή της σχετικής οφειλής περιήλθε καθυστερημένα στο φορολογούμενο, θά συντάξει τετραπλότυπο ατομικό φύλλο έκπτώσεως με τό όποιο θά διαγράψει τό ποσό της οφειλής που έχει βεβαιωθεί έπ' ονόματι του ύποχρεού, βάσει της έμπρόθεσμης δηλώσεώς του φόρου εισοδήματος, και ταυτόχρονα θά προέλθει στην έκ νέου έκκαθάριση και βεβαίωση των αὐτῶν ποσῶν στο άρμόδιο Δημόσιο Ταμείο.

3. Στην ως άνω περίπτωση, ο φορολογούμενος που θά καταβάλει στο άρμόδιο Δημόσιο Ταμείο όλόκληρο τό ποσό της οφειλής του μέσα στην προθεσμία καταβολής των ληξιπρόθεσμων δόσεων δικαιούται έκπτώσεως ποσοστού 10% στο ποσό που καταβάλλει, ή αν καταβάλλει μέσα στην αὐτήν προθεσμία τὰ ποσά των ληξιπρόθεσμων δόσεων δέν επιβαρύνεται με ταμειακές προσαυξήσεις.

4. Οι Οίκον. Έφοροι πρέπει ως τις 10 Σεπτεμβρίου 1979 νά ολοκληρώσουν τον έλεγχο των αιτήσεων που θά υποβληθούν από τους ενδιαφερόμενους, τη σύνταξη των σχετικών ΤΑΦΕ, ως και την έκ νέου έκκαθάριση και βεβαίωση του φόρου κλπ. Επίσης μέσα στην ίδια προθεσμία οφείλουν, ακολουθώντας τη διαδικασία που ορίζεται με την άριθ. Ε.4472/Πολ. 92 από 14 Άπριλίου 1977 δ/γή μας, νά ενημερώσουν τό ΜΗΚΥΟ για νά τεθούν έκτός συστήματος οι φορολογούμενοι που είχαν δικαίωμα νά καταβάλουν τό φόρο με μηχανογραφικά τριπλότυπα εισπράξεως.

5. Η άριθ. 95076/111-176/31.7.1979 απόφασή μας άνακαλείται από τότε που εκδόθηκε.

6. Η απόφαση αὐτή νά κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Άριθ. Πρωτ. Ε. 8880/21.8.1979

ΘΕΜΑ: «Έξαίρεση των Ίδιούπων Μεταφορικών Έταιριών (Ι.Μ.Ε.) από τη φορολογία των κερδών τους βάσει των διατάξεων της παραγρ. 2 του άρθρου 16α του Ν.Δ. 3323/1955»

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 383/1976 (περί διενεργείας έμπορευματικών μεταφορών διά φορτηγών αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως και άλλων τινών διατάξεων) (ΦΕΚ 182/1976 τ. Α').

2. Τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 5, ως και του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 16α του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει μετά την αντικατάστασή του με τό άρθρο 16 του Ν. 820/1978.

3. Την ανάγκη εξαίρεσεως των κερδών των Ι.Μ.Ε. από τη φορολογία βάσει των διατάξεων των παρ. 2 και 5 του άρθρου 16α του Ν. 820/1978, καθόσον οι επιχειρήσεις αυτές ιδρύονται σε έκτέλεση νομοθετικής επίταξης και τὰ ποσά που διανέμουν στα μέλη τους δέν αποτελούν γι' αυτούς καθαρά κέρδη, όπως συμβαίνει στους έταίρους των λοιπών εταιριών, αλλά άκαθάριστα έσοδα από τὰ όποια έκπίπτονται, προκειμένου ύπολογισμού των καθαρών κερδών κάθε μέλους, οι δαπάνες συντηρήσεως και κυκλοφορίας των ανηκόντων σ' αυτούς φορτηγών αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, που έχουν εισφέρει κατά χρήση στην Ι.Μ.Ε., αποφασίζουμε:

1. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 5, ως και του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 16α του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, δέν εφαρμόζονται για τη φορολογία των καθαρών κερδών των Ίδιούπων Μεταφορικών Έταιριών (Ι.Μ.Ε.), οι όποιες διέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 383/1976.

2. Η παρούσα ισχύει από την ήμερομηνία έναρξεως ισχύος των διατάξεων του άρθρου 16 του Ν. 820/1978.

3. Η απόφαση αὐτή νά κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Άριθ. Πρωτ. Ε. 8881/21.8.1979

ΘΕΜΑ: «Φορολογία των κερδών των όμορρύθμων, έτερορρύθμων και περιορισμένης εϋθύνης εταιρειών, σε περίπτωση συμμετοχής των εταιρειών τούτων σε κοινοπραξία τεχνικών έργων».

Έχοντας υπόψη:

1. Τη διάταξη της περιπτώσεως α' της παραγράφου 2 του άρθρου 16α του Ν.Δ. 3323/1955 (περί φορολογίας του εισοδήματος), ως τούτο ισχύει μετά την αντικατάστασή του με τό άρθρο 16 του Ν. 820/1978.

2. Την ανάγκη άποφυγής της διπλής φορολογίσεως των κερδών των όμορρύθμων, έτερορρύθμων και περιορισμένης εϋθύνης εταιρειών, τὰ όποια αποκτούν οι εταιρείες αυτές λόγω συμμετοχής σε κοινοπραξία τεχνικών έργων, αποφασίζουμε:

1. Τὰ καθαρά κέρδη των όμορρύθμων, έτερορρύθμων και περιορισμένης εϋθύνης εταιρειών, όπως αυτά προσδιορίζονται βάσει των ισχυουσών διατάξεων, φορολογούνται με την κλίμακα της παρ. 2 του άρθρου 16α του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, μετά την άφαίρεση από αυτά, έκτός των κερδών που αναφέρονται στις περιπτώσεις α' και β' της ίδιας παραγράφου του αὐτοῦ άρθρου και νόμου, και των κερδών που αποκτούν οι εταιρείες αυτές λόγω συμμετοχής τους σε κοινοπραξία τεχνικών έργων.

2. Η παρούσα ισχύει από την ήμερομηνία έναρξεως ισχύος των διατάξεων του άρθρου 16 του Ν. 820/1978.

3. Η απόφαση αὐτή νά κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Άριθ. Πρωτ. Ε. 11699/27.10.1979

ΘΕΜΑ: «Χαρακτηρισμός τμήματος της άποζημιώσεως που παρέχεται σε Καθηγητές και Υφηγητές των Πανεπιστημίων Άθηνών και Θεσσαλονίκης, ως κατ' άποκοπήν άμοιβής για την αντιμετώπιση των έξόδων, μεταβάσεως τούτων στις πόλεις που βρίσκονται Σχολές Πανεπιστημίου Θράκης».

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 8 του Ν.Δ. 87/1973, ως του-

το ισχύει μετά την προσθήκη του με το άρθρο 4 του Ν.Δ. 114/1974 (περί τροποποίησης και συμπληρώσεως του Ν.Δ. 87/1973 «περί ιδρύσεως Πανεπιστημίων εις Θράκη» και εις Κρήτην» και επεκτάσεως διατάξεων τινων αὐτοῦ εἰς ἅπαντα τὰ Α.Ε.Ι.) (ΦΕΚ 310/1974 τ. Α').

2. Τις ἀριθ. 119317 ἀπὸ 21.1.1975 (ΦΕΚ 37 ἀπὸ 4.2. 1975 τ. Γ'), 93869 ἀπὸ 23.12.1975 (ΦΕΚ 592 ἀπὸ 31. 12.1975 τ. Γ') καὶ 113143 ἀπὸ 15.11.1976 (ΦΕΚ 309 ἀπὸ 27.11.1976 τ. ΝΠΔΔ) κοινὲς ἀποφάσεις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, περὶ προσλήψεως Καθηγητῶν καὶ Ὑφηγητῶν ἐπὶ συμβάσει στὸ Πανεπιστήμιον Θράκης, μετὰ τὴν ὁποίαν καθορίσθηκα καὶ ἡ ἀμοιβὴ τούτων.

3. Τὸ γεγονός ὅτι, ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω Καθηγητὲς καὶ Ὑφηγητὲς ὑπηρετοῦσαν στὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ἢ Θεσσαλονίκης, γιὰ νὰ ἀνταποκριθῶν στὴν ἐκπλήρωση τῶν καθηκόντων τοὺς ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ μετακινῶνται ἀπὸ τὴν πόλιν πού θύσαντο οἱ Σχολὲς τῶν Πανεπιστημίων πού ὑπηρετοῦν, στὴν πόλιν πού θύσαντο οἱ Σχολὲς τοῦ Πανεπιστημίου Θράκης, πρῶτα πού εἶχε ὡς συνέπεια τὴν ὑποβολή τους σὲ αὐξημένες δαπάνες γιὰ κίνηση καὶ παραμονή στὴν πόλιν αὐτὴς, ἀποφασίζουμε τὰ ἀκόλουθα:

1. Ποσοστὸ τὰρᾶντα τοῖς ἑκατὸ (40%) ἀπὸ τὸ καθαρὸ ποσὸ τῆς ἀμοιβῆς πού καθορίσθηκα μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν μας, χαρακτηρίζεται ὡς κατ' ἀποκοπὴ ἀποζημίωση γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν αὐξημένων ἐξόδων μετακινήσεως. Στὰ ὅποια ὑπεβλήθησαν οἱ Καθηγητὲς καὶ οἱ Ὑφηγητὲς τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης γιὰ τὴν μεταβασή τους στὴν πόλιν πού θύσαντο οἱ Σχολὲς τοῦ Πανεπιστημίου Θράκης, γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῆς ὑπηρεσίας πού τοὺς ἀντέδρα.

2. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἡ ὁποία ἰσχύει γιὰ τὴν ἀποδοχὴ πού καταβλήθηκα σὲ δικαιούχους κατὰ τὰ ἀκαδημαϊκὰ ἔτη 1974/1975 ὡς καὶ 1978/1979, νὰ κυρωθεῖ μετὰ νόμο.

Οἱ Ὑπουργοί

Οἰκονομικῶν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων
Α. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Ι. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

II. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ — ΔΩΡΕΩΝ — ΠΡΟΙΚΩΝ

*Ἀρθρον 25.

Κατάταξις φορολογουμένων — φορολογικαὶ κλίμακες.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθῶς:

«1. Οἱ δικαιούχοι τῆς κτήσεως, ἀναλόγως τῆς συγγενικῆς σχέσεως τούτων πρὸς τὸν κληρονομούμενον, κατατάσσονται εἰς τὰς ἐπομένους τέσσαρας κατηγορίας. Δι' ἑκάστην τῶν κατηγοριῶν τούτων ἰσχύει ἰδίᾳ φορολογικὴ κλίμαξ, ὡς ἀκολουθῶς:

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Α'.

Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας, περιεχομένης εἰς:

α) σύζυγον τοῦ κληρονομούμενου, β) κατιόντα πρῶτου βαθμοῦ (τέκνα ἐκ νομίμου γάμου, ἐξώγαμα τέκνα ἐναντὶ τῆς μητρός, ἀναγνωρισθέντα τέκνα ἐκουσίως ἢ καὶ δικαστικῶς ἐναντὶ τοῦ πατρὸς, νομιμοποιηθέντα τέκνα δι' ἐπιγενόμενον γάμου ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐναντὶ ἀμφοτέρων τῶν γονέων), γ) κατιόντα δευτέρου καὶ ἐπομένων βαθμῶν. 3) ἀνόντα οἰουδήποτε βαθμοῦ καὶ ε) εἰς τὸν ἐκουσίως ἢ δικαστικῶς ἀναγνωρισθέντα ἐναντὶ τῶν ἀνόντων τοῦ ἀναγνωρί-

σαντος πατρὸς, ὡς καὶ τὸν κατιόντα τοῦ ἀναγνωρισθέντος ἐναντὶ τοῦ ἀναγνωρίσαντος καὶ τῶν ἀνόντων αὐτοῦ.

Κλιμάκιον	Φορολογικὸι συντελεσταὶ κατὰ κλιμάκιον	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκιον	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας	Ποσὸν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας
Δρχ.	%	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.
500.000	—	—	500.000	—
100.000	6	6.000	600.000	6.000
120.000	7	8.400	720.000	14.400
150.000	8	12.000	870.000	26.400
180.000	9	16.200	1.050.000	42.600
220.000	10	22.000	1.270.000	64.600
260.000	11	28.600	1.530.000	93.200
300.000	12	36.000	1.830.000	129.200
350.000	13	45.500	2.180.000	174.700
420.000	14	58.800	2.600.000	233.500
500.000	15	75.000	3.100.000	308.500
600.000	16	96.000	3.700.000	404.500
800.000	17,50	140.000	4.500.000	544.500
1.000.000	19	190.000	5.500.000	734.500
1.200.000	20,50	246.000	6.700.000	980.500
1.500.000	22	330.000	8.200.000	1.310.500
1.800.000	23,50	423.000	10.000.000	1.733.500
Ὑπερβάλλον	25			

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β'

Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιεχομένης εἰς ἀδελφὸν τοῦ κληρονομούμενου ἀμφιθαλῆ ἢ ἑτεροθαλῆ.

Κλιμάκιον	Φορολογικὸι συντελεσταὶ κατὰ κλιμάκιον	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκιον	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας	Ποσὸν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας
Δρχ.	%	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.
250.000	—	—	250.000	—
100.000	12	12.000	350.000	12.000
100.000	13,5	13.500	450.000	25.500
130.000	15	19.500	580.000	45.000
180.000	16,5	29.700	760.000	74.700
240.000	18	43.200	1.000.000	117.900
300.000	20	60.000	1.300.000	177.900
400.000	22	88.000	1.700.000	265.900
550.000	24	132.000	2.250.000	397.900
700.000	26	182.000	2.950.000	579.900
900.000	28	252.000	3.850.000	831.900
1.100.000	31	341.000	4.950.000	1.172.900
1.350.000	34	459.000	6.300.000	1.631.900
1.700.000	37	629.000	8.000.000	2.260.900
2.000.000	41	820.000	10.000.000	3.080.900
Ὑπερβάλλον	45			

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Γ'

Επί κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιεχομένης εἰς :

α) συγγενεῖς ἐξ αἵματος τρίτου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου, β) πατρειοὺς καὶ μητρειάς, γ) τέκνα ἐκ προηγουμένου γάμου τοῦ συζύγου, ὡς καὶ λοιπὰ ἐξ ἀγχιστείας τέκνα (γαμβροὺς, νύμφας).

Κλιμάκιον	Φορολογι- κοὶ συντελε- στὰι κατὰ κλιμάκιον	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκιον	Σύνολον κληρονομι- κῆς μερί- δος ἢ κλη- ροδοσίας	Ποσὸν φό- ρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρονομι- κῆς μερίδος ἢ κληροδο- σίας
Δρχ.	%	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.
200.000	—	—	200.000	—
100.000	15	15.000	300.000	15.000
120.000	17	20.400	420.000	35.400
150.000	19	28.500	570.000	63.900
180.000	21	37.800	750.000	101.700
220.000	23	50.600	970.000	152.300
260.000	25	65.000	1.230.000	217.300
300.000	27,5	82.500	1.530.000	299.800
350.000	30	105.000	1.880.000	404.800
420.000	32,5	136.500	2.300.000	541.300
500.000	35	175.000	2.800.000	716.300
600.000	37,5	225.000	3.400.000	941.300
800.000	40	320.000	4.200.000	1.261.300
1.000.000	42,5	425.000	5.200.000	1.686.300
1.250.000	46	575.000	6.450.000	2.261.300
1.550.000	49	759.500	8.000.000	3.020.800
2.000.000	53	1.060.000	10.000.000	4.080.800

*Υπερβάλλον 55

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Δ'

Επί κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιεχομένης εἰς οἷονδήποτε ἄλλον ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας συγγενῆ τοῦ κληρονομουμένου ἢ ἐξωτικόν.

Κλιμάκιον	Φορολογι- κοὶ συντελε- στὰι κατὰ κλιμάκιον	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκιον	Σύνολον κληρονομι- κῆς μερί- δος ἢ κλη- ροδοσίας	Ποσὸν φό- ρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρονομι- κῆς μερίδος ἢ κληροδο- σίας
Δρχ.	%	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.
100.000	—	—	100.000	—
100.000	18	18.000	200.000	18.000
120.000	20,5	24.600	320.000	42.600
150.000	23	34.500	470.000	77.100
180.000	25,5	45.900	650.000	123.000
220.000	28	61.600	870.000	184.600
260.000	30,5	79.300	1.130.000	263.900
300.000	33	99.000	1.430.000	362.900
350.000	36	126.000	1.780.000	488.900
420.000	39	163.800	2.200.000	652.700
500.000	42	210.000	2.700.000	862.700
600.000	45	270.000	3.300.000	1.132.700
800.000	48	384.000	4.100.000	1.516.700
1.000.000	51	510.000	5.100.000	2.026.700
1.300.000	54	702.000	6.400.000	2.728.700
1.600.000	58	928.000	8.000.000	3.656.700
2.000.000	62	1.240.000	10.000.000	4.896.700

*Υπερβάλλον 65».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμό-
ζονται ἐπὶ περιουσιῶν, κτωμένων χιτρία θανάτου, δωρεᾶς ἢ
προϊκός, διὰ τὰς ὁποίας ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωσις ἐγεννήθη
ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1979.

Οἱ τυχόν ἐπὶ πλέον θεβαιωθέντες ἢ καταβληθέντες φό-
ροι κληρονομίας, δωρεᾶς καὶ προϊκός, διὰ τὰς ὑποθέσεις
διὰ τὰς ὁποίας ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωσις ἐγεννήθη ἀπὸ τῆς
1ης Ἰουνίου 1979 μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος
νόμου, ἐκπίπτουνται ἢ ἐπιστρέφονται κατὰ περίπτωσιν, μετὰ
τὴν ἀπόκτησιν ὀριστικοῦ τίτλου.

*Ἄρθρον 26.

*Ἀπαλλαγὰι.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ Ν.Δ. 118/1973,
ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«3. Ἐκ τῆς ἀξίας τῶν κληρονομικῶν μερίδων καὶ κλη-
ροδοσιῶν ἐκπίπτεται, μὴ υποκείμενον εἰς φόρον, ποσὸν ἴσον
πρὸς τὸ ἀφορολόγητον ὅριον τῆς κλίμακος τῆς οἰκείας κα-
τηγορίας, ἐφ' ὅσον συντρέχουν ἀδελφιστικῶς αἱ ἀκόλουθοι
προϋποθέσεις:

α) Ἡ κληρονομικὴ μερίς ἢ κληροδοσία ἀποτελεῖται κατὰ
τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον τῆς ἀξίας αὐτῆς ἐκ γεωργικῶν ἢ κτη-
νοτροφικῶν περιουσιακῶν στοιχείων, συνυπολογιζομένων καὶ τῶν
ὑπὲρ τοῦ κληρονόμου ἢ κληροδόχου συσταθεῶν δωρεῶν καὶ
προϊκῶν ὑπὸ τοῦ κληρονομουμένου.

β) Ὁ κληρονομούμενος ἡσχολεῖτο κατὰ κύριον ἐπάγγελ-
μα εἰς γεωργικὰς ἐν γένει ἐργασίας.

γ) Οἱ κληρονόμοι ἢ κληροδόχοι εἶναι ἀνήλικοι ἢ ἀσχο-
λοῦνται κατὰ κύριον ἐπάγγελμα εἰς γεωργικὰς ἐργασίας καὶ

δ) Ἡ περιουσία περιέρχεται εἰς κατιόντας ἢ ἀνιόντας,
σύζυγον ἢ ἀγάμους ἀδελφὰς τοῦ κληρονομουμένου».

2. Ἡ ἀξία τῆς ἐπικαρπίας δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν
ἐπιβολὴν τοῦ φόρου, ἐὰν ὁ αἰτία θανάτου ἐπικαρπωτής, ἐντὸς
ἑξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπαγωγῆς τῆς κληρονομίας,
παραιτηθῇ τῆς ἐπικαρπίας ὑπὲρ τοῦ αἰτία θανάτου φιλοῦ κυ-
ρίου, ἐφ' ὅσον οὗτος εἶναι τὸ Δημόσιον, Δῆμος, Κοινότης ἢ
νομικὸν πρόσωπον κοινωφελοῦς κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν διατά-
ξεων τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 2039/1939 χαρακτηρῶς. Ἡ
παραίτησις γίνεται διὰ μονομεροῦς ἐνώπιον Συμβολαιογράφου
δηλώσεως καὶ κοινοποιεῖται ἐπὶ ἀποδείξει, ἐντὸς τῆς αὐτῆς
ἐξαμήνου προθεσμίας, εἰς τὸν φιλὸν κύριον.

*Ἄρθρον 27.

*Αφορολόγητον ὅριον

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 26 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀν-
τικαθίστανται, ὡς ἀκολουθῶς:

*Ἄρθρον 26.

Ἐκ τῆς μερίδος κτήσεως ἐκάστου παραμένει ἀφορολόγη-
τον τὸ κατὰ τὰς οἰκείας κλίμακας φορολογίας τοῦ ἁρθρου
29 ποσὸν τοῦ πρώτου κλιμακίου αὐτῶν κατὰ κατηγορίας
τοῦ ἁρθρου τούτου, ὡς ἀκολουθῶς:

α) διὰ τοὺς φορολογουμένους τῆς πρώτης κατηγορίας,
ποσὸν δραχμῶν 500.000.

β) διὰ τοὺς φορολογουμένους τῆς δευτέρας κατηγορίας,
ποσὸν δραχμῶν 250.000.

γ) διὰ τοὺς φορολογουμένους τῆς τρίτης κατηγορίας,
ποσὸν δραχμῶν 200.000.

δ) διὰ τοὺς φορολογουμένους τῆς τετάρτης κατηγορίας,
ποσὸν δραχμῶν 100.000».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ
1ης Ἰουνίου 1979.

*Ἄρθρον 28

*Ἐκπτώσεις.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 27 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται
παραγράφος 1, τῆς ἰσχύουσας διατάξεως τοῦ ἁρθρου τούτου
ἀριθμουμένης ὡς παραγράφος 2. ἔνουςα ὡς κατωτέρω:

«1. 'Επὶ κτήσεως περιουσίας, ἥς δικαιούχοι εἶναι πρόσωπα παρουσιάζοντα ἀναπηρίαν ἐξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (67%) καὶ ἄνω, ἐκ διανοητικῆς καθυστερήσεως ἢ φυσικῆς ἀναπηρίας, ἐκπίπτει ἐκ τῆς μερίδος ἐκάστου τούτων. μὴ υποβαλλόμενον εἰς φόρον, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἀφορολόγητον ὅριον τῆς κλίμακος τῆς οἰκείας κατηγορίας.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐκπτώσεως τῆς παρ' αὐτοῦ παραγράφου.

2. Τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Ν.Δ. 118/1973, ὡς αὕτη ἠριθμήθη διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου, προβλεπόμενον ποσὸν ἐκπτώσεως ἐξ ἐκάστης αἰτίας θανάτου μερίδος, ὀρίζεται εἰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000) δραχμᾶς.

3. Τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 118/1973 προβλεπόμενον ποσὸν ὀρίζεται εἰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000) δραχμᾶς.

4. Τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ ἰδίου Ν.Δ. 118/1973 προβλεπόμενον ποσὸν ὀρίζεται εἰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000) δραχμᾶς.

* Ἀρθρον 29.

Καταβολὴ φόρου ἐπὶ κτήσεως αἰτία θανάτου.

1. Ἡ διάταξις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Ν.Δ. 118/1973, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθῶς:

«1. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν παραγράφων 5, 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὅ·κατὰ τὸ ἄρθρον 81 θεσπισθέντος φόρος καταβάλλεται:

α) Μέχρι μὲν τοῦ ποσῶ τῶν δραχμῶν τριάκοντα ἐξ χιλιάδων (36.000) εἰς δώδεκα (12) ἴσας ἀτόκους μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης μέχρι τῆς λήξεως τοῦ μηνὸς καθ' ὃν δεβαιοῦται.

β) Ἐφ' ὅσον δὲ ὑπερβαίνει τὰς τριάκοντα ἐξ χιλιάδων (36.000) δραχμᾶς εἰς δώδεκα (12) ἴσας ἐντόκους ἐξαμηνιαίας δόσεις, ἐπὶ τὸν ἐκάστοτε ἰσχύοντα τόκον ἐπὶ καταθέσεων Ταμιευτηρίου, παρὰ τῷ Ταχυδρομικῷ Ταμιευτηρίῳ.

Τὰ ἐξάμηνια λογίζονται ἀπὸ Ἰανουαρίου μέχρις Ἰουνίου καὶ ἀπὸ Ἰουλίου μέχρι Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους».

2. Τὸ πρῶτον ἐδαφίον τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθῶς:

«8. Ἐὰν τὸ σύνολον τοῦ δεβαιοθέντος κυρίου φόρου, μετὰ τῶν τυχόν προσθέτων ὑπὲρ τρίτων φόρων, δὲν ὑπερβαίνει τὰς πενήκοντα χιλιάδας (50.000) δραχμᾶς δὲν ἀπαιτεῖται ἀσφάλεια διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου εἰς δόσεις, ἐὰν ὑπερβαίνει τὰς πενήκοντα χιλιάδας (50.000) δραχμᾶς οὐχὶ ὁμοῦ καὶ τὰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000) δραχμᾶς ἀρκεῖ προσωπικὴ ἐγγύησις ἀξιοχρέου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου προσώπου καὶ ἐὰν ὑπερβαίνει τὰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000) δραχμᾶς ἀπαιτεῖται ἐμπράγματος ἀσφάλεια ἢ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ μιᾶς τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν».

3. Ἡ τελευταία περίοδος τοῦ τετάρτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Ν.Δ. 118/1973, ὅπως ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ μετοχῶν, μὴ εισηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον, ἐφ' ὅσον παρασχεθῶν ὡς ἀσφάλεια μετοχαὶ διπλοῦς ἀξίας τοῦ μὴ καλυπτομένου ποσοῦ τοῦ δεβαιοθέντος φόρου, ὡς ἀξίας λαμβανομένης τῆς ὑπὸ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου, ἅμα τῇ προσφο-

ρᾷ τούτων καὶ πάντως οὐχὶ ὁραδύτερον τοῦ διμήνου ἀπ' αὐτῆς. προσδιοριζομένης.

Διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν μετοχῶν, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ἀπαιτεῖται, ἐν ἐκάστῃ συγκεκριμένη περιπτώσει, ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, παρεχόμενη τῇ αἰτήσει τοῦ υποχρέου, υποβαλλομένη ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παραγράφου 9 τοῦ παρόντος ἄρθρου».

* Ἀρθρον 30.

Εἰσπραξις ποσοστοῦ 20% ἀμφισθητουμένου φόρου.

Ἡ διάταξις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 142/1967 «περὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου παραγραφῆς καὶ ἄλλων τινῶν φορολογικῶν διατάξεων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 446/1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθῶς:

«Τὸ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον δεβαιοῦμενον ποσὸν εισπράττεται εἰς ὀκτὼ ἴσας διμηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς δεβαιώσεως μηνός. Αἱ κατὰ τὴν ἑκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου ἢ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ δικαστικοῦ συμβιβασμοῦ ληξιπρόθεσμοι δόσεις αὐτοῦ συμψηφίζονται πρὸς τὸ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ δικαστικοῦ συμβιβασμοῦ καθορισθέν ποσὸν φόρου καὶ αἱ μὴ ληξιπρόθεσμοι τοιαῦται διαγράφονται καὶ ἐπαναδεβαιοῦνται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ὀριζομένης δόσεις καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ τιθεμένας προϋποθέσεις, τὸ δὲ ἐπὶ πλέον δεβαιωθέν ποσὸν ἐκπίπτει ἢ ἐπιστρέφεται κατὰ περίπτωσιν».

III. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

* Ἀρθρον 31.

Ἀπαλλαγὴ ἐργατοῦπαλλήλων ἐργαζομένων εἰς τεχνικάς ἐταιρείας εἰς τὸ ἐξωτερικόν. — Στρογγυλοποιήσις ἀξίας κινητοῦ ἐπισήματος.

1. Ἡ ἐξόφλησις τῶν ἀποδοχῶν, περὶ ὧν ἡ διάταξις τῆς ὑποπεριπτώσεως ε' τῆς περιπτώσεως Ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς ἰσχύει, ἀπαλλάσσεται τῶν τελῶν χαρτοσήμου, ὑπὸ τὰς ἐν τῇ διατάξει ταύτῃ ὀριζομένης προϋποθέσεις ἀπαλλαγῆς καὶ ἐκ τοῦ φόρου εἰσodήματος. Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως ταύτης ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980.

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28ης Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν Χαρτοσήμου» ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«3. Παραφυλαττομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 15α τοῦ παρόντος, τὸ διὰ χρήσεως κινητοῦ ἐπισήματος εισπραττόμενον ἀναλογικὸν τέλος, ἐὰν μὲν εἶναι συνολικοῦ ποσοῦ μέχρι μιᾶς δραχμῆς ἀμελεῖται, ἐὰν δὲ περιλαμβάνη κλάσμα δραχμῆς στρογγυλοποιεῖται εἰς τὴν ἐπομένην μονάδα ταύτης».

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 588/1977 «περὶ ὁργανώσεως τῶν Ἀστικῶν Συγκοινωνιῶν Πρωτευούσης καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς αὕτη παρτάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 1003/1979 ἀπὸ 19.7.1979 Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, παρατείνεται, ἀπὸ τῆς λήξεώς της, ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος καὶ μόνον διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Ο.Σ.Ε. ἐκ Κύπρου εἰσαχθησόμενα κηλξώματα λεωφορείων.

4. Εἰς τὴν παράγραφον 19 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28ης Ἰουλίου 1931, ὡς ἰσχύει, προστίθεται τρίτον ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Ὁμοίως δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸ ἐν λόγῳ τέλος τὰ, δι' εἰδικὸν ἐντύπου τοῦ Δημοσίου, εἰσπραττόμενα πάσης φύσεως ἔσοδα τούτου».

IV. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Ἄρθρον 32.

Ἀπαλλαγή ζωοτροφῶν — διελλισθητικῶν ἐργασιῶν — ἀσφαλιστρῶν.

1. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς περιπτώσεως β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 4055/1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς τελωνειακῆς καὶ δασμολογικῆς νομοθεσίας, κυρώσεως πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κλπ.», προστίθεται περίπτωσις γ', ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

(γ) τὰ μίγματα ζωοτροφῶν τὰ συντιθέμενα ἐκ τῶν προϊόντων τῶν περιπτώσεων α' ἢ β' τοῦ παρόντος μετὰ δημητριακῶν καρπῶν ἢ μετὰ ὑποπροϊόντων κυλινδρουμύλων καὶ γεωργικῶν βιομηχανιῶν.

2. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 4055/1960, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀπαλλαγή τῶν εἰς τὰς περιπτώσεις α', β' καὶ γ' ἀναφερομένων προϊόντων χωρεῖ ἐφ' ὅσον ταῦτα εἰσάγονται κατόπιν κοινῆς ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐμπορίου».

3. Τὸ ἐδάφιον δ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 660/1937, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

(δ) ἐξ ἐκδοτικῶν καὶ διελλισθητικῶν ἐργασιῶν.

4. Εἰς τὴν ἐννοίαν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 551/1970 «περὶ Ἰδιωτικῆς Ἐπιχειρήσεως Ἀσφαλίσεως Πλοίων καὶ Ἀεροσκαφῶν» περιλαμβάνονται καὶ αἱ ἀσφαλίσεις πληρωμάτων πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν.

Αἱ διατάξεις τῆς παρὸς ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 551/1970, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων, καθ' ὅς οἱ φόροι, δι' οὓς προβλέπεται ἀπαλλαγή κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τούτου, ἔχουν ἐπιρριφθῇ ὑπὸ τῶν ὑποχρέων, τυχόν δὲ καταβληθέντες δὲν ἐπιστρέφονται.

V. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ἄρθρον 33.

Μείωσις τελῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων ὀχημάτων ΟΔΔΥ.

1. Ἡ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 2367/1953 «περὶ τίτλων κυριότητος, ταξινόμησεως, ἀδείων κυκλοφορίας καὶ φορολογίας αὐτοκινήτων», ὡς ἰσχύει, ἐπιβαλλόμενη μείωσις τῶν τελῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων κατὰ 20%, προκειμένου περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ Διαχειρίσεως Δημοσίου Ὑλικῶ (ΟΔΔΥ) ἐκποιουμένων ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων, ἀρχεται ὑπολογιζομένη ἀπ' ἧς ταῦτα τίθενται τὸ πρῶτον εἰς κυκλοφορίαν ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν τῶν ὡς ἰδιωτικῆς χρήσεως.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὁ χρόνος κυκλοφορίας ἐν Ἑλλάδι τῶν περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος αὐτοκινήτων προκύπτει ἐξ ἐγγράφων Δημοσίου Ἀρχῆς, ἡ μείωσις τῶν τελῶν κυκλοφορίας θὰ ὑπολογίζεται βάσει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 2367/1953, ὡς ἰσχύει.

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980.

VI. ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΦΟΡΩΝ, ΤΕΛΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Ἄρθρον 34.

Κατάργησις ἐνίων φόρων, τελῶν καὶ εἰσφορῶν. Ἀπαλλαγáι.

1. Καταργοῦνται:

α) Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 4208/1961 «περὶ μέτρων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κινηματογραφίας ἐν Ἑλλάδι καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἐπιβαλλομένη εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐγχωρίως παραγομένων κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

β) τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 2110/1920 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 1165 (περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος) ἐνεκα τῆς Στατιστικῆς καὶ τοῦ τέλους Στατιστικῆς», ὡς ἰσχύει, ἐπιβαλλόμενα τέλη ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῶν εἰσαγομένων ἀτελῶς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς ἐξαγωγικά τέλη.

γ) ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 31/5/1923 «περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῶν φορολογιῶν πρὸς ἐνίσχυσιν Ἑθνικῶν Ὁρφανοτροφείων κλπ.», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἐπιβαλλόμενος εἰδικὸς φόρος ὑπὲρ τῶν Ὁρφανοτροφείων, ἐπὶ τῶν ἀτελῶς εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰδῶν.

δ) τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Κ.Ν.Φ.Ο. ἐπιβαλλόμενον δικαίωμα καταναλώσεως ἐπὶ τῶν οἰνοπνευματοποιῶν Α' κατηγορίας (διημέρων), ὡς τοῦτο διευρυνήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 3447/1955 «περὶ καθορισμοῦ τοῦ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ οἰνοπνεύματος».

ε) τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Κ.Ν.Φ.Ο. ἐπιβαλλόμενον δικαίωμα ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος, ἐτησίων οἰνοπνευματοποιῶν Α' Κατηγορίας.

στ) τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Κ.Ν.Φ.Ο. ἐπιβαλλόμενον δικαίωμα ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος νεφτοποιῶν.

ζ) τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Κ.Ν.Φ.Ο. ἐπιβαλλόμενον δικαίωμα ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος ἀρωματοποιῶν.

η) τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Κ.Ν.Φ.Ο. ἐπιβαλλόμενον δικαίωμα ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος εἰς τοὺς δι' ἀμύλων παρασκευαστὰς ἀποσταγμένου ὕδατος.

θ) τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου ε' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Κ.Ν.Φ.Ο. ἐπιβαλλόμενον δικαίωμα ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος εἰς τὰ βιομηχανικά ἐργαστήρια τὰ χρησιμοποιοῦντα ἀποστακτικά μηχανήματα δι' ἀνακαθαρισμόν τοῦ ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιοῦμένου διὰ τὰς ἐργασίας τῶν οἰνοπνεύματος.

ι) τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Κ.Ν.Φ.Ο. ἐπιβαλλόμενον δικαίωμα ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος ποτοποιῶν.

ια) τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Κ.Ν.Φ.Ο. ἐπιβαλλόμενον δικαίωμα ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος ἀποσταγματοποιῶν.

ιβ) τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 630/1948 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τῶν ὑπὲρ τρίτων προσθέτων φόρων», περιελθόντα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ἔσοδα ὑπὲρ τρίτων.

ιγ) τὸ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 505/1937 «περὶ Κώδικος τῆς φορολογίας τῶν δημοσίων θεσμάτων», ὡς ἰσχύει καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 89/1962 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κυρωθείσης διὰ τοῦ ἐδαφίου νε' ἄρθρου πρώτου τοῦ Ν.Δ. 4553/1966 «περὶ κυρώσεως πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, συμβάσεων καὶ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, ἀφωρευῶν εἰς τὴν ἀμεινον καὶ ἄμεινον φορολογίαν κλπ.», ὁριζόμενον τέλος ἀδείας τελείσεως δημοσίου θεσμήτου

2. Από της έναρξέως ισχύος του παρόντος, αί υπό των διατάξεων των παραγράφων 2 και 5 του άρθρου 4 του Ν.Δ. 2176/1952 «περί μέτρων προστασίας της Έπαρχιακής Βιομηχανίας», ως ισχύουν, προβλεπόμεναι δασμολογικαί και φορολογικαί απαλλαγαί, εκτείνονται εις τὰς επιχειρήσεις οίνουποιας και εμφιαλώσεως οίνων του Νομού Αττικής, υπό τους αυτούς όρους και προϋποθέσεις και διά τὰ εις αυτάς αναφερόμενα είδη, των οποίων ό τελωνισμός διά πραγματοποιηθή μέχρι 31.12.1980.

*Άρθρον 35.

Κύρωσις αποφάσεων.

1. Κυρούνται και έχουν ισχύν νόμου άρ' ης εξέδωθησαν αί υπ' άριθ. Κ. 6488/801/27.7.1979, Κ. 8020/898/25.9.1979, Κ. 9830/1097/22.11.1979, Κ. 10827/1192/23.12.1979, Κ. 1239/108/9.2.1980, Κ. 10711/1182/19.12.1979 και Ε. 2255/25.2.1980 αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών, έχουσαι ως ακολούθως:

α) α'Αριθ. Πρωτ. Κ. 6488/801 Αθήναι 27.7.1979

1. Οί προθεσμίες για την περαίωση των έκκρεμών φορολογικών υποθέσεων και την έγκαιρη βεβαίωση και είσπραξη των εσόδων του Δημοσίου από φόρους, τέλη και δικαιώματα υπέρ αυτού και τρίτων, πού, σύμφωνα με τις αποφάσεις μας Κ. 13082/1044 (πολ. 177) 23.12.1978, Κ. 1005/124 (πολ. 15) 27.1.1979, Κ. 1877/238 (πολ. 30) 22.2.1979 και Κ. 4857/631 (πολ. 100) 25.5.1979, λήγουν την 30ή Ιουλίου 1979, παρατείνονται μέχρι και της 28ης Σεπτεμβρίου 1979.

2. Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός

ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ»

β) α'Αριθ. Πρωτ. Κ. 8020/898 Αθήναι 25.9.1979

1. Οί προθεσμίες για την περαίωση των έκκρεμών φορολογικών υποθέσεων και την έγκαιρη βεβαίωση και είσπραξη των εσόδων του Δημοσίου, από φόρους, τέλη και δικαιώματα υπέρ αυτού και τρίτων, πού, σύμφωνα με τις αποφάσεις μας Κ. 13082/1044 (πολ. 177) 23.12.1978, Κ. 1005/124 (πολ. 15) 27.1.1979, Κ. 1877/238 (πολ. 30) 22.2.1979, Κ. 4857/631 (πολ. 100) 25.5.1979 και Κ. 6488/801 (πολ. 140) 27.7.1979, λήγουν την 28η Σεπτεμβρίου 1979, παρατείνονται μέχρι και της 28ης Νοεμβρίου 1979.

2. Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός

ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ»

γ) α'Αριθ. Πρωτ. Κ. 9830/1097 Αθήναι 22.11.1979

1. Οί προθεσμίες για την περαίωση των έκκρεμών φορολογικών υποθέσεων και την έγκαιρη βεβαίωση και είσπραξη των εσόδων του Δημοσίου, από φόρους, τέλη και δικαιώματα υπέρ αυτού και τρίτων, πού, σύμφωνα με τις αποφάσεις μας Κ. 13082/1044 (πολ. 177) 23.12.1978, Κ. 1005/124 (πολ. 15) 27.1.1979, Κ. 1877/238 (πολ. 30) 22.2.1979, Κ. 4857/631 (πολ. 100) 25.5.1979, Κ. 6488/801 (πολ. 140) 27.7.1979 και Κ. 8020/898 (πολ. 177) 25.9.1979, λήγουν την 28η Νοεμβρίου 1979, παρατείνονται μέχρι και της 28ης Δεκεμβρίου 1979.

2. Η προθεσμία, πού προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 17 και της παρ. 1 του άρθρου 49 του Ν. 814/1978 «περί συμπληρώσεως και τροποποιήσεως φορολογικών και άλλων τινων συναφών διατάξεων» και λήγει στο τέλος του έτους 1979, παρατείνεται μέχρι τέλους του έτους 1980.

3. Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός

ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ»

δ) α'Αριθ. Πρωτ. Κ. 10827/1192 Αθήναι 23.12.1979

1. Οί προθεσμίες για την περαίωση των έκκρεμών φορολογικών υποθέσεων και την έγκαιρη βεβαίωση και είσπραξη των εσόδων του Δημοσίου από φόρους, τέλη και δικαιώματα υπέρ αυτού και τρίτων, πού, σύμφωνα με τις αποφάσεις μας Κ. 13082/1044 (πολ. 177) 23.12.1978, Κ. 1005/124 (πολ. 15) 27.1.1979, Κ. 1877/238 (πολ. 30) 22.2.1979, Κ. 4857/631 (πολ. 100) 25.5.1979, Κ. 6488/801 (πολ. 140) 27.7.1979, Κ. 8020/898 (πολ. 177) 25.9.1979 και Κ. 9830/1097 (πολ. 221) 22.11.1979 λήγουν την 28ην Δεκεμβρίου 1979, παρατείνονται μέχρι και της 11ης Φεβρουαρίου 1980.

2. Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός

ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ»

ε) α'Αριθ. Πρωτ. Κ. 1239/108 Αθήναι, 9.2.1980

1. Οί προθεσμίες για την περαίωση των έκκρεμών φορολογικών υποθέσεων και την έγκαιρη βεβαίωση και είσπραξη των εσόδων του Δημοσίου από φόρους, τέλη και δικαιώματα υπέρ αυτού και τρίτων, πού, σύμφωνα με τις αποφάσεις μας Κ. 13082/1044 (πολ. 177) 23.12.1978, Κ. 1005/124 (πολ. 15) 27.1.1979, Κ. 1877/238 (πολ. 30) 22.2.1979, Κ. 4857/631 (πολ. 100) 25.5.1979, Κ. 6488/801 (πολ. 140) 27.7.1979, Κ. 8020/898 (πολ. 177) 25.9.1979, Κ. 9830/1097 (πολ. 221) 22.11.1979 και 10827/1192 (πολ. 242) 23.12.1979, λήγουν την 11ην Φεβρουαρίου 1980, παρατείνονται μέχρι και της 11ης Απριλίου 1980.

2. Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός

ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ»

στ) α'Αριθ. πρωτ. Κ. 10711/1182

Αθήναι: 19.12.1979

ΘΕΜΑ: «Περί των υποβαλλόμενων δηλώσεων του φόρου κληρονομικών — δωρεών — προικών και χρησιμοποίησης αυτών».

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 68 και 89 του Ν.Δ. 118/1973 «περί Κώδικος φορολογίας κληρονομικών, δωρεών, προικών και κερδών εκ λαχείων».

2. Το άρθρο 2 της αποφάσεώς μας Κ. 13061/390/8.10.1973 περί εκτελέσεως του Ν.Δ. 118/1973 «περί Κώδικος φορολογίας κληρονομικών, δωρεών, προικών και κερδών εκ λαχείων» και

3. Την ανάγκη μηχανογραφήσεως των αναφερομένων στη φορολογία κληρονομικών, δωρεών και προικών στοιχείων.

Αποφασίζουμε:

Ορίζουμε όπως, από της 1ης Ιανουαρίου 1980, στον άρμόδιο Οίκον. Έφορο υποβάλλονται:

1) Οί δηλώσεις φόρου δωρεών και προικών σε τρία (3) αντίτυπα, από τὰ όποια τὰ δύο (2) κρατούνται: από τον Οικονομικό Έφορο και τὸ τρίτο. θεωρημένο από αυτόν, παραδίδεται στους δηλούντες.

Από τὰ δύο αντίτυπα, πού ό Οίκον. Έφορος κρατά, τὸ ένα (1) αποστέλλεται στο Μηχανογραφικό Κέντρο του Υπουργείου Οικονομικών (ΜΗ.Κ.Υ.Ο.).

2) Οί δηλώσεις φόρου κληρονομικών, σε δύο (2) αντίτυπα, από τὰ όποια τὸ ένα (1) αποστέλλεται, όμοίως, στο Μηχανογραφικό Κέντρο του Υπουργείου Οικονομικών (ΜΗ.Κ.Υ.Ο.).

Οί υποβαλλόμενες δηλώσεις πρέπει να περιέχουν, εκτός των άλλων στοιχείων των υποχρέων σε φόρο (κληρονομικών,

κληροδόχων, δωρεοδόχων, προικοληπτών), και, προκειμένου μὲν περί φυσικῶν προσώπων, τὸν ἀριθμὸ τῆς ἀστυνομικῆς ταυτότητάς αὐτῶν, προκειμένου δὲ περί νομικῶν προσώπων, τὸν ἀριθμὸ τοῦ φορολογικοῦ τους Μητρώου.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ θὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ»

ζ) «Ἀριθ. πρωτ. Ε. 2255

Ἀθῆναι, 25.2.1980

Παρατείνουμε μέχρι καὶ τὴν 3ην Μαρτίου 1980 τὴν λήγουσα τὴν 25ην Φεβρουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους προθεσμία ὑποβολῆς στὸν Οἰκονομικὸ Ἐφερο τῶν δηλώσεων φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων, ὡς καὶ τῶν ἐταιριῶν καὶ κοινοπραξιῶν τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 διὰ τὸ οἶκον. ἔτος 1980.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ»

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 καὶ 49 τοῦ Ν. 814/1978, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ μεταβιβάσεως ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας ἀκινήτου, πραγματοποιουμένης ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1980, εἰς ἐκτέλεσιν συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου καταρτισθέντος ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977 μέχρι καὶ 12ης Σεπτεμβρίου 1978.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΜΕΤΡΑ ΠΕΡΙΣΤΟΛΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΤΗΣ

Ι. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 36.

Τεκμήριον δαπανῶν διαβιώσεως.

1. Ἡ ἐτησία τεκμαρτὴ δαπάνη διαβιώσεως διὰ τὸν ἔχοντα ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως μέχρι καὶ πέντε (5) φορολογησίων ἱππῶν καθορίζεται εἰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας (180.000) δραχμὰς δι' ἑκάστον αὐτοκίνητον. Τὸ ποσὸν τοῦτο λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν προκειμένου ὑπολογισμοῦ τῶν δαπανῶν διαβιώσεως βάσει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 12 ἕως καὶ 14 τοῦ Ν. 820/1978, ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος, ἡ σύζυγός του καὶ τὰ συνικοῦντα καὶ βαρύνοντα αὐτὸν πρόσωπα διαθέτουν καὶ ἕτερον ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ φορολογησίων ἱππῶν.

2. Τὸ ἑκτὸν ἑδάφιον τῆς περιπτώσεως Α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 820/1978 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Εἰς τὴν περίπτωσιν ὁ φορολογούμενος ἡ σύζυγός ἡ τὰ προστατευόμενα μέλη διαθέτουν δεύτερον ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως, ἡ προσδιοριζομένη βάση αὐτοῦ ἐτησία τεκμαρτὴ δαπάνη προσαυξάνεται κατὰ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%), δι' ἑκάστον πέραν τοῦ δευτέρου αὐτοκινήτου ἡ ἐτησία τεκμαρτὴ δαπάνη προσαυξάνεται κατὰ τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (40%).»

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1980.

Ἄρθρον 37.

Μὴ ἐφαρμογὴ τεκμηρίου.

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 820/1978 προστίθεται ἑδάφιον ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

«Διὰ τοὺς κατόχους ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως ἡ ἀπαλλαγὴ ἰσχύει διὰ τὴν δαπάνην, ἡ ὁποία προκύπτει: ἐνὸς ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐφ' ὅσον τοῦτο χρησιμοποιεῖται ἀποδεδειγμένως ὑπὸ τούτων. Ὁ ἡ περίπτωση: τὸ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τρίτου προσώπου, ἡ προσδιοριζομένη βάση τῶν διατάξεων

τοῦ ἄρθρου 12 ἐτησία τεκμαρτὴ δαπάνη διαβιώσεως καταλογίζεται: εἰς ἄλλος τοῦ χρησιμοποιούντος τὸ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1980.

Ἄρθρον 38.

Κατάργησις φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν.

1. Καταργεῖται ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τῶν ἐξόδων παραστάσεως τῶν παρεχόμενων εἰς τοὺς Γενικοὺς Γραμματεῖς Ὑπουργείων, Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας, Τύπου καὶ Πληροφοριῶν, Γενικῆς Γραμματείας Ἀθλητισμοῦ, Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ καὶ Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, τοὺς Διοικητὰς καὶ Ὑποδιοικητὰς ἢ, μὴ ὑφισταμένης θέσεως Διοικητοῦ, Γενικοὺς Διευθυντὰς τοὺς ἐπὶ κεφαλῇ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Ὁργανισμῶν κοινωφελούς χαρακτῆρος ἢ Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων λειτουργῶν χάριν τοῦ Δημοσίου συμφέροντος, τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως καὶ τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἐξόδων παραστάσεως κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980.

Ἄρθρον 39.

Διενέργεια ἐκτιμήσεων ὑπὸ τοῦ Σώματος
Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 820/1978 «περὶ λήψεως μέτρων διὰ τὴν περιστολὴν τῆς φοροδιαφυγῆς καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», ὡς ἰσχύει, προστίθεται: ἑδάφιον τρίτον, ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

«Αἱ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου προβλεπόμεναι ἀπαλλαγὰι παρέχονται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τὸ εἰς φόρον μεταβιβάσεως ἀκινήτων ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας ὑπάρχοντων πρόσωπων, ἐντὸς ὧν (8) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἀρχικῆς τῆς δηλώσεως, προκαλέσῃ ἐκτίμησιν τοῦ ἀκινήτου ὑπὸ τοῦ Σώματος Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν καὶ ἐγχειρίσῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, συμπληρωματικὴν δήλωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ περιλάβῃ τὴν ὑπὸ τοῦ Σώματος προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν καταβάλλον ἅμα καὶ τὴν διαφορὰν τοῦ φόρου, ἂν ἐπιβόλης αὐτῇ προσθέτου φόρου λόγω ἐκπροθέσμου. Ὡς πρὸς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν, παρέχεται: καὶ ἡ ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς περιπτ. β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ Π.Δ. 289/1979 «περὶ τοῦ τρόπου διοικησεως καὶ λειτουργίας τοῦ Σώματος Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν» προβλεπομένη ἀπαλλαγὴ τοῦ ἡμίσεος τῆς δαπάνης ἐκτίμησης».

2. Τὸ Σῶμα Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν, αἰτήσῃ τοῦ κυρίου ἡ νομέως, φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, περιουσιακῶν στοιχείων, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Π.Δ. 279/1979, προβάλει εἰς ἐκτίμησιν τῆς ἀγοραίας τούτων ἀξίας καὶ ὅταν ταῦτα δὲν ἀποτελοῦν ἀντικείμενον φορολογίας Ἡ ἐκτίμησις αὕτη ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ φορολογικοὺς σκοπούς.

3. Διὰ τὴν κατάρτισιν συμβάσεως μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος ἀκινήτου ἢ συστάσεως ἐτέρων ἐπὶ τούτου ἐμπορευμάτων δικαιωμάτων, πλὴν ὑποθήκης, εἰς τὴν συμβάλλεται: τὸ Δημόσιον ἢ Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἀπαιτεῖται ἐκτίμησις τῆς ἀγοραίας ἀξίας τούτων ὑπὸ τοῦ Σώματος Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν.

Ἡ ἐκτίμησις αὕτη δὲν δεσμεύει τοὺς συμβαλλομένους.

4. Ὅσακις κατὰ τὸν τελωνισμὸν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων, σημαντικῆς ἀξίας, δημιουργοῦνται σοβαραὶ ἀμφιβολίαι ὡς πρὸς τὴν κανονικότητα τῆς τιμῆς κτήσεως αὐτῶν, ἡ ἀρμοδίᾳ τελωνειακῇ ἀρχῇ δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Σώματος τῶν Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν,

κατά τας διατάξεις του άρθρου 15 του Ν. 820/1978, επιφυλασσομένων των κειμένων περί τελωνειακών αμοιβητήσεων διατάξεων.

Τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων ὑπὸ τοῦ Σώματος Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν, δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ ὁ παραλήπτης πρὸ τῆς καταθέσεως εἰς τὴν ἀρμοδίαν τελωνειακὴν ἀρχὴν τῆς σχετικῆς δηλώσεως τελωνισμοῦ εἰς ἀνάλωσιν.

Αἱ διατυπώσεις καὶ ἡ διαδικασία ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

5. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν διενέργειαν τῶν κατὰ τὰς παραγράφων 2 ἕως καὶ 4 τοῦ παρόντος άρθρου ἐκτιμήσεων βαρύνει τοὺς αἰτήσαντας αὐτάς καὶ ὑπολογίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 11 τοῦ Π.Δ. 279/1979. Ἡ καταβολὴ τῆς δαπάνης αὐτῆς ἐνεργεῖται συμφῶνως πρὸς τὰ ἐν παραγράφοις 2 καὶ 3 τοῦ αὐτοῦ άρθρου 11 ὁριζώμενα.

6. Εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ Δημόσιον προσφεύγει εἰς τὸ Σῶμα Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν, δι' ἐκτίμησιν περιουσιακῶν στοιχείων, ἀπαλλάσσεται τῆς καταβολῆς δαπάνης ἐκτιμήσεως.

*Ἀρθρον 40.

Σύνθεσις Σώματος Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν — Ἀποδοχαί.

Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δικαιοσύνης, δύνανται: α) νὰ αὐξάνωνται αἱ θέσεις τῶν Ὁρκωτῶν Ἐκτιμητῶν καὶ νὰ ἰδρύωνται θέσεις ἐπικουρικοῦ προσωπικοῦ καὶ β) νὰ ρυθμίζονται τὰ τῆς ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ θέματα ἀσφαλίσεως τούτων.

II. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ — ΔΩΡΕΩΝ — ΠΡΟΜΙΚΩΝ

*Ἀρθρον 41.

Υποχρεώσεις πιστωτικῶν ἰδρυμάτων καὶ ἐταιρειῶν.

Εἰς τὸ ἄρθρον 108 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται παράγραφος 3, ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς:

«3. Αἱ ἐλληνικαὶ ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρεῖαι καὶ τὰ ἐν Ἑλλάδι ὑποκαταστήματα καὶ πρακτορεῖα ἀλλοδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν ὑποχρεοῦνται ὅπως, εὐθὺς ὡς λάβουν γινώσκιν τοῦ θανάτου τοῦ δικαιούχου τῆς γενομένης ἀσφαλίσεως κοσμημάτων καὶ λοιπῶν ἐν γένει πολυτίμων ἀντικειμένων, ὡς καὶ τῶν πάσης φύσεως συλλογῶν ἔργων τέχνης, νομισμάτων, γραμματισμῶν καὶ λοιπῶν ἐν γένει ἀντικειμένων, κατὰ κινδύνων κλοπῆς ἢ πυρκαϊᾶς ἢ οἰουδήποτε ἄλλου, ἀποστείλουν εἰς τὸν ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου Οἰκονομικῶν Ἐφορῶν ἀντίγραφον τοῦ οἰκείου ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου».

*Ἀρθρον 42.

Περιεχόμενον δηλώσεως κληρονομιῶν.

Ἡ ὑπερεπίπτωσης 2 τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 67 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθῶς:

«2. Περὶ κινητῶν ὁ τύπος εἰς ὃν ταῦτα κεῖνται κατὰ τὸν χρόνον θανάτου τοῦ κληρονομούμενου, ὅταν δὲ ταῦτα εἶναι ἠσφαλισμένα, κατὰ κινδύνων κλοπῆς ἢ πυρκαϊᾶς καὶ λοιπῶν κινδύνων, δεόν νὰ ἀναγράφωνται τὰ στοιχεῖα τοῦ σχετικοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου καὶ ἡ ἐν αὐτῷ συμφωνηθεῖσα ἀξία».

III. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

*Ἀρθρον 43.

Τέλη χαρτοσήμου ἐπὶ καταθέσεως ἢ ἀνκλήψεως χρημάτων ἀπὸ ἐταίρους ἢ μετόχους πρὸς ἐταιρείας.

Τὸ τέταρτον ἰδῶριον τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 5 τοῦ άρθρου 15 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28ης

Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ τελῶν Χαρτοσήμου» ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Πᾶσα ἐν γένει ἐγγραφή εἰς τὰ βιβλία περὶ καταθέσεως ἢ ἀνκλήψεως χρημάτων ὑπὸ ἐταίρων ἢ μετόχων ἢ ἄλλων προσώπων πρὸς ἢ ἀπὸ ἐμπορικῆς ἐν γένει ἐταιρείας ἢ ἐπιχειρήσεις, ἥτις δὲν ἀνάγεται εἰς σύμβασιν, πρᾶξιν κλπ., ὑποβληθεῖσαν εἰς τὰ οἰκεία τέλη χαρτοσήμου ἢ ἀπαλλαγείσαν νομίμως τῶν τελῶν τούτων, ὑπόκειται εἰς ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%). Εἰς τὴν περίπτωσιν, ἐκ τῆς ἐγγραφῆς ἢ ἐξ ἐτέρου ἐγγράφου, ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ κατάθεσις ἢ ἀνκλήψις ἀφορᾷ σύμβασιν, πρᾶξιν κλπ. ὑποκειμένην εἰς μεγαλύτερον ἢ μικρότερον τέλος χαρτοσήμου, ὁφείλεται τὸ διὰ τὴν σύμβασιν, πρᾶξιν κλπ. προβλεπόμενον τέλος».

IV. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

*Ἀρθρον 44.

Ἐπικόλλησις ἐιδικοῦ σήματος ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων.

1. Κάτοχοι αὐτοκινήτων ὀχημάτων πάσης κατηγορίας, ἐξαίρεσις τῶν μοτοποδηλάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπιβάλλονται τέλη κυκλοφορίας κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις, ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστου ἐξαμήνου ἐπικολλοῦν ἐπὶ τοῦ ἀλεξινέμου τοῦ αὐτοκινήτου ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου ἐπὶ ἐμφανοῦς σημείου τοῦ προσοδίου μέρους αὐτοῦ εἰδικὸν σῆμα.

Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰδικὸν σῆμα θὰ παραδίδεται εἰς τοὺς κατόχους τῶν αὐτοκινήτων, τοὺς ἐξοφλοῦντας ἐκπροθέσμως τὰ τέλη κυκλοφορίας, ἐπὶ τῇ καταβολῇ ποσοῦ δρχ. ἑκατὸν πενήτην (150) διὰ τὰ αὐτοκίνητα ὀχήματα καὶ ποσοῦ δρχ. ἑβδομήκοντα πέντε (75) διὰ τὰς μοτοσυκλέτας. Εἰς περιπτώσιν ἐκπροθέσμου καταβολῆς τῶν τελῶν κυκλοφορίας τὸ σῆμα τοῦτο χορηγεῖται δωρεάν.

Τὸ εἰδικὸν σῆμα θὰ παραδίδεται ἀνὰ ἐξαμήνον ἐπὶ τῇ ἐξοφλήσει τῶν ληξιπροθέσμων τελῶν κυκλοφορίας καὶ τῶν μετ' αὐτῶν συνεισπραττομένων ποσῶν.

2. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀφαιρέσεως τῶν πινακίδων καὶ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων ἢ κυκλοφορία τούτων μετὰ πάροδον μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστου ἐξαμήνου, ἐφ' ὅσον οἱ κάτοχοι αὐτῶν δὲν ἔχουν ἐπικολλήσει τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰδικὸν σῆμα.

Τὰ ἀρμόδια ἀστυνομικὰ ὄργανα, ὅταν διαπιστώνουν μετὰ τὴν 31ην Ἰανουαρίου ἢ τὴν 31ην Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους νὰ κυκλοφορῇ αὐτοκίνητον ὄχημα ἢ νὰ εἶναι σταθμευμένον, χωρὶς νὰ εἶναι ἐπικολλημένον ἐπὶ τούτου τὸ εἰδικὸν σῆμα, ὑποχρεοῦνται νὰ προβαίνουν ἀμέσως εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τῶν πινακίδων καὶ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας.

3. Ἡ ἐπιστροφή τῶν πινακίδων καὶ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας θὰ γίνεται εἰς τοὺς κατόχους τῶν αὐτοκινήτων μετὰ τὴν πλήρη ἐξόφλησιν τῶν ληξιπροθέσμων τελῶν κυκλοφορίας. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν, ἐὰν ὁ κάτοχος τοῦ αὐτοκινήτου ὁφείλῃ ληξιπροθέσμως τέλη κυκλοφορίας παρελθόντων ἐτῶν, τὸ ποσὸν τούτων θὰ ἐξοφλῇται προστηθεῖσιν διὰ τοῦ ἐκάστοτε κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς καταβολῆς ἰσχύοντος ἀνωτάτου ὁρίου τῶν προσαυξήσεων ἐκπροθέσμου καταβολῆς, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου καθυστέρησεως καταβολῆς τῶν τελῶν τούτων.

4. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται ἡ ἡμερομηνία ἐνάρξεως ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου, ὁ τύπος τοῦ ἐιδικοῦ σήματος, ὁ τρόπος διαθέσεως αὐτοῦ, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαῖα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὁριζομένων διὰ τοῦ ἰζίου άρθρου.

V. ΦΟΡΟΣ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

*Ἀρθρον 45.

Ὑποβολὴ δηλώσεων.

1. Ὁ φόρος πολυτελείας ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατασκευαζομένων ἢ διασκευαζομένων εἰδῶν τῶν κατηγοριῶν Γ', Δ',

Ε', Ζ', Η' και Θ' των αναφερόμενων εις την άπόφασιν του 'Υπουργού Οικονομικών υπ' αριθ. Μ. 1480/1945 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων περί φόρου επί ειδών πολυτελείας», ως αυτή ισχύει, καταβάλλεται εις τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῶν υποχρέων κατασκευαστῶν ἢ διασκευαστῶν τῶν ειδῶν τούτων διὰ δηλώσεως ἐπιθεδομένης εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφόρον τῆς ἐδρας τῆς ἐπιχειρήσεως ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Ἀπριλίου, Ἰουλίου καὶ Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ περιλαμβανούσης τὰ κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον ἡμερολογιακὸν τρίμηνον ἀκαθάριστα ἔσοδα τὰ ὑποκείμενα εἰς τὸν φόρον τούτον.

2. Πάντα τὰ θέματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ ἐν λόγῳ φόρου, τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν ἐπιδοθεισῶν δηλώσεων, τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξὶν τοῦ φόρου τούτου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀφορῶντων εἰς τὰς προταυξήσεις, τὴν παραγραφὴν τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου, τὴν ἀσκήσιν προσφυγῶν καὶ ἐνδίκων μέσων καὶ ἐν γένει εἰς τὴν διαδικασίαν βεβαιώσεως τοῦ φόρου, διέπονται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν ἐκαστοτε διατάξεων εἰς τὴν φορολογίαν κύκλου ἐργασιῶν.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980.

VI. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 46.

Ἐξουσιοδοτικαὶ διατάξεις.

1. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ἑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται νὰ ρυθμίζονται θέματα ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐφαρμογὴν μηχανογραφικῶν συστημάτων ἀναγομένων εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν, βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξὶν τῶν φόρων καὶ λοιπῶν ἐσόδων τοῦ Δημοσίου καὶ Τρίτων, μέσθω Δημοσίων Ταμείων, Τραπεζῶν, Ταμειωτηρίων ἢ ἐτέρων Πιστωτικῶν Ὁργανισμῶν. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν φόρον εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων, διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργῇται προεβαίωσις τοῦ φόρου, βάσει τοῦ οφειλομένου κυρίου φόρου, προκαταβολῆς φόρου καὶ λοιπῶν συμβεβαιουμένων ποσῶν βάσει τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς δηλώσεως φορολογίας εἰσοδήματος τοῦ προηγούμενου οικονομικοῦ ἔτους, νὰ καθορίζηται δὲ ὁ χρόνος ἐνάρξεως καταβολῆς τοῦ προεβαίωμένου ποσοῦ καὶ ἡ καταβολὴ τούτου εἰς δόσεις ἢ ἐφ' ἅπαξ ὡς καὶ τὸ ποσοστὸν τῆς παρεχομένης ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῦ οφειλομένου ποσοῦ.

2. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐπιτρέπεται νὰ ρυθμίζονται θέματα σχετικὰ μὲ τὴν ἐφαρμογὴν μηχανογραφικῶν συστημάτων ἀναγομένων:

α. Εἰς τὸν τρόπον πληρωμῆς τῶν μισθῶν καὶ συντάξεων τοῦ Δημοσίου.

β. Εἰς τὴν μηχανογράφειαν τῆς Ὑπηρεσίας Συντάξεων ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐκδοσιν, ἐκκαθάρισιν καὶ πληρωμὴν τῶν συντάξεων, καὶ

γ. Εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους.

VII. ΓΕΝΙΚΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ

Ἄρθρον 47.

Καθιέρωσις τοῦ θεσμοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου.

Διὰ τοῦ παρόντος νόμου εἰσάγεται ἐν Ἑλλάδι τὸ Γενικὸν Λογιστικὸν Σχῆδιον (Γ.Λ.Σ.), τοῦ ὁποίου ἡ ἐννοια καὶ ὁ σκοπὸς ὀρίζονται εἰς τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον 48.

Ἐννοια — Σκοπός.

1. Τὸ Γενικὸν Λογιστικὸν Σχῆδιον ἀποτελεῖ σύστημα κανόνων ταξινομήσεως τῶν λογιστικῶν μεγεθῶν, διὰ τοῦ ὁποίου σκοπεῖται ἡ τυποποίησις τῶν ὑπὸ τῶν οικονομικῶν μονάδων

τῆς Χώρας τηρουμένων λογαριασμῶν, ἡ καθ' ἐνιαῖον τρόπον λειτουργία καὶ συλλειτουργία αὐτῶν, ἡ βάσει παραδεγεμένων ἀρχῶν καὶ μεθόδων ἀποτίμησις τῶν περιουσιακῶν στοιχείων, ἡ σύνταξις καὶ δημοσίευσις τυποποιημένων ἰσολογισμῶν, λογαριασμῶν ἀποτελεσμάτων καὶ λοιπῶν οικονομικῶν καταστάσεων καὶ ὁ ἐν γένει σχεδιασμὸς τῆς λογιστικῆς εἰς ἐθνικὴν κλίμακα.

2. Διὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου ἐπιδιώκεται ἰδίᾳ ὁ καθ' ὁμοίομορφον τρόπον λογιστικὸς χειρισμὸς τῶν συναλλαγῶν, ἡ ἀληθὴς καὶ ὁμοίομορφος ἀπεικόνισις τῆς οικονομικῆς καταστάσεως καὶ τῆς περιουσιακῆς διαρθρώσεως τῶν οικονομικῶν μονάδων, ἡ ὁρμὴ ἐκτίμησις τῆς πιστοληπτικῆς ἱκανότητος αὐτῶν, ἡ διευκλύνσις τῶν μετ' αὐτῶν συναλλαγσόμενων καὶ τοῦ ἐπενδυτικοῦ κινήτου εἰς τὴν κατανόησιν τῶν δημοσιευομένων ἰσολογισμῶν, λογαριασμῶν ἀποτελεσμάτων καὶ λοιπῶν οικονομικῶν καταστάσεων, ἡ ἀντλήσις πάσης φύσεως ἀξιοπιστῶν πληροφοριῶν ἐννοιολογικῶς τυποποιημένου περιεχομένου πρὸς ἀξιοποίησιν, τῶσον ὑπὸ αὐτῶν τούτων τῶν οικονομικῶν μονάδων, ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν ἐπαγγελματικῶν οργανώσεων, ἡ ἀπλούστευσις καὶ διευκλύνσις τῶν πάσης φύσεως ἐλέγχων, ἡ ἐκ τῆς λογιστικῆς τυποποιήσεως αὐξήσις τῆς παραγωγικότητος, ἡ ἀνύψωσις τῆς στάθμης τοῦ λογιστικοῦ ἐπαγγέλματος, ἡ διευκλύνσις τῆς ἐξειδικευμένης διδασκαλίας τῶν λογιστικῶν μαθημάτων εἰς τὰς μέσας καὶ ἀνωτάτας σχολὰς.

Ἄρθρον 49.

Ἐξουσιοδοτήσεις.

1. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἐντὸς δύε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου προτάσει τῶν Ἑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, μετὰ γνώμην τῆς Ὁμάδος Ἐργασίας, τῆς συσταθείσης δυνάμει ὑπ' αριθ. ΕΛ.70/21.1.1976 (ΦΕΚ 89/26.1.1976 τ. Β'), ΕΛ.334/23.3.1976 (ΦΕΚ 451/6.4.1976 τ. Β'), ΕΛ.773/26.8.1977 (ΦΕΚ 834/31.8.1977 τ. Β'), ΕΛ.158/6.2.1978 (ΦΕΚ 132/17.2.1978 τ. Β'), ΕΛ.982/8.8.1978, ΑΚ.1432/8.2.79 καὶ ΕΛ.586/26.6.1979 ἀποφάσεων τοῦ Ἑπουργοῦ Συντονισμοῦ ἢ ὡς αὕτη ἤθελεν ἀνασυγκροτηθῆ διὰ μεταγενεστέρων ἀποφάσεων τοῦ αὐτοῦ Ἑπουργοῦ, ὀρίζεται τὸ περιεχόμενον τοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου, ὡς ἀκλουθῶς:

α) Τὸ σύνολον τοῦ περιεχομένου τοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου κατανέμεται εἰς τρία, κεχωρισμένα ἀλλήλων, μέρη, ἐκάστου ἀποτελοῦντος ἰδιαίτερον καὶ ἀνεξάρτητον σύστημα λογιστικῆς, ἥτοι:

— τὴν Γενικὴν Λογιστικὴν, ἡ ὁποία παρακολουθεῖ τὰς μετὰ τῶν τρίτων συναλλαγὰς τῆς οικονομικῆς μονάδος καὶ ἐμφανίζει τὴν δομὴν τῆς περιουσιακῆς συγκροτήσεως, τὴν διαχείρισιν ἢ ἐκμετάλλευσιν αὐτῆς κατ' εἶδος ἐξόδων καὶ ἐσόδων ὡς καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς δραστηριότητός της.

— τὴν Ἀναλυτικὴν Λογιστικὴν Ἐκμεταλλεύσεως, ἡ ὁποία παρακολουθεῖ τὴν αὐτὴν δραστηριότητα διὰ κατατάξεως ἢ ἀνακατατάξεως τῶν στοιχείων κατὰ προορισμὸν καὶ ἀποσκοπεῖ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ κόστους καὶ τῶν ἀναλυτικῶν ἀποτελεσμάτων.

— τοὺς Λογαριασμοὺς Τάξεως οἱ ὁποῖοι ἐμφανίζουν σημαντικὰς πληροφορίας καὶ παρέχουν χρήσιμα στατιστικὰ στοιχεία.

β) Δύνανται νὰ συγχωνεύονται καὶ νὰ λειτουργοῦν εἰς ἓνα ἐνιαῖον σύστημα λογιστικῆς ἡ Γενικὴ Λογιστικὴ καὶ ἡ Ἀναλυτικὴ Λογιστικὴ Ἐκμεταλλεύσεως, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι δὲν θὰ ἀλλοιώνωνται οἱ κανόνες καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς Γενικῆς Λογιστικῆς.

γ) Εἰς τὸ Σχῆδιον Λογαριασμῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου οἱ πρωτοβάθμιοι λογαριασμοὶ αὐτοῦ κατατάσσονται κατὰ τὸ δεκαδικὸν σύστημα εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας δέκα ὁμάδας:

— Ὁμάς πρώτη (κωδικὸς ἀριθμὸς 1): «Πάγιον Ἐνεργητικόν».

Εἰς τὴν πρώτην ὁμάδα περιλαμβάνονται οἱ λογαριασμοὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀξιών, τῶν προοριζομένων νὰ παραμείνουν διαρκῶς, ὑπὸ τὴν αὐτὴν μορφήν, ἐντὸς τῆς οικονομικῆς μονάδος,

ὡς καὶ αἱ δαπάναι πολυετοῦς ἀποσβέσεως καὶ αἱ μακροπρόθεσμοι ἀπαιτήσεις.

— Ὁμάς δευτέρα (κ.α. 2): «Ἀποθέματα».

Εἰς τὴν δευτέραν ὁμάδα περιλαμβάνονται οἱ λογαριασμοὶ τῶν ἀποθεμάτων, τῶν προερχομένων ἐξ ἀπογραφῆς ἢ ἐξ ἀγροῦς ἢ ἐξ ἰδίας παραγωγῆς.

— Ὁμάς τρίτη (κ.α. 3): «Ἀπαιτήσεις καὶ Διαθέσιμα».

Εἰς τὴν τρίτην ὁμάδα περιλαμβάνονται οἱ λογαριασμοὶ τῶν βραχυπρόθεσμων ἀπαιτήσεων, τῶν ἀξιογράφων καὶ τῶν διαθέσιμων.

— Ὁμάς τετάρτη (κ.α. 4): «Καθαρὰ θέσις — Προβλέψεις — Μακροπρόθεσμοι Ὑποχρεώσεις».

Εἰς τὴν τετάρτην ὁμάδα περιλαμβάνονται οἱ λογαριασμοὶ τῆς καθαρᾶς θέσεως, τῶν προβλέψεων καὶ τῶν πάσης φύσεως μακροπρόθεσμων ὑποχρεώσεων.

— Ὁμάς πέμπτη (κ.α. 5): «Βραχυπρόθεσμοι Ὑποχρεώσεις».

Εἰς τὴν πέμπτην ὁμάδα περιλαμβάνονται οἱ λογαριασμοὶ τῶν πάσης φύσεως βραχυπρόθεσμων ὑποχρεώσεων.

— Ὁμάς ἕκτη (κ.α. 6): «Ὅργανικά Ἐξόδα κατ' Εἶδος».

Εἰς τὴν ἕκτην ὁμάδα περιλαμβάνονται οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὁργανικῶν ἐξόδων κατ' εἶδος.

— Ὁμάς ἐβδομή (κ.α. 7): «Ὅργανικά Ἐσοδα κατ' Εἶδος».

Εἰς τὴν ἐβδομὴν ὁμάδα περιλαμβάνονται οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὁργανικῶν ἐσόδων κατ' εἶδος.

— Ὁμάς ὀγδόη (κ.α. 8): «Λογαριασμοὶ Ἀποτελεσμάτων».

Εἰς τὴν ὀγδόην ὁμάδα περιλαμβάνονται οἱ λογαριασμοὶ τῆς γενικῆς ἐκμεταλλεύσεως, τῶν ἐκτάκτων καὶ ἀνοργάνων ἐξόδων καὶ ἐσόδων καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων χρήσεως.

— Ὁμάς ἐνάτη (κ.α. 9): «Ἀναλυτικὴ Λογιστικὴ Ἐκμεταλλεύσεως».

Εἰς τὴν ἐνάτην ὁμάδα περιλαμβάνονται οἱ λογαριασμοὶ τῆς Ἀναλυτικῆς Λογιστικῆς Ἐκμεταλλεύσεως, διὰ τῶν ὁποίων προσδιορίζεται τὸ κόστος καὶ τὰ ἀναλυτικὰ ἀποτελέσματα τῆς οἰκονομικῆς μονάδος.

— Ὁμάς δεκάτη (κ.α. 10): «Λογαριασμοὶ Τάξεως».

Εἰς τὴν δεκάτην ὁμάδα περιλαμβάνονται οἱ λογαριασμοὶ τάξεως, διὰ τῶν ὁποίων παρέχονται σημαντικαὶ πληροφορίες καὶ χρήσιμα στατιστικὰ στοιχεῖα.

2. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, μετὰ γνώμην τῆς Ὁμάδος Ἐργασίας τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος, ὁρίζονται:

α) Τὸ περιεχόμενον τῶν Κλαδικῶν Λογιστικῶν Σχεδίων (Κ.Λ.Σ.).

β) Τὰ τῆς ἀναθεωρήσεως ἢ τροποποιήσεως τοῦ ἰσχύοντος ἐκάστοτε Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου καὶ τῶν Κλαδικῶν Λογιστικῶν Σχεδίων.

3. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, μετὰ γνώμην τῆς Ὁμάδος Ἐργασίας τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος, ὁρίζονται:

α) Ὁ τρόπος, ὁ χρόνος καὶ ἡ διαδικασία τῆς ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν μονάδων προαιρετικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου καὶ τῶν Κλαδικῶν Λογιστικῶν Σχεδίων.

β) Εὐεργετήματα οἰκονομικῆς καὶ διοικητικῆς φύσεως, ἰδίᾳ ἀπλουστεύσεις διοικητικῶν διαδικασιῶν, προτίμησις εἰς δημοσίους διαγωνισμούς, χρηματοδοτικαὶ διευκολύνσεις, ἀπαλλαγὴ ἀπὸ ἐλέγχους, παρεχόμενα εἰς τὰς οἰκονομικὰς μονάδας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐφαρμόσουν τὸ Γενικὸν Λογιστικὸν Σχέδιον καὶ τὰ Κλαδικὰ Λογιστικὰ Σχέδια.

4. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, μετὰ γνώμην τῆς Ὁμάδος Ἐργασίας τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος, δύνανται νὰ ὁρίζονται:

α) Ὁ τρόπος, ὁ χρόνος καὶ ἡ διαδικασία τῆς ὑποχρεωτικῆς, γενικῆς ἢ κατὰ τμήματα, ἐφαρμογῆς τοῦ Γενικοῦ Λο-

γιστικοῦ Σχεδίου καὶ τῶν Κλαδικῶν Λογιστικῶν Σχεδίων ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν μονάδων ἢ κατηγοριῶν τούτων, εἰς ὅλην κληρὸν τὴν Χώραν ἢ τμήματα ταύτης, καθὼς καὶ αἱ προϋποθέσεις ὑποχρεωτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν λόγῳ σχεδίων, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναφερομένη εἰς τὴν ἐν γένει ἐφαρμογὴν των.

β) Αἱ διοικητικαὶ κυρώσεις, αἵτινες ἐπιβάλλονται ἐν περιπτώσει ὑποχρεωτικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου καὶ τῶν Κλαδικῶν Λογιστικῶν Σχεδίων, ἰδίᾳ πρόστιμα, ἀφαιρέσεις ἀδειῶν λειτουργίας, διὰ τὴν ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν μονάδων μὴ ἐφαρμογὴν τούτων, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καθὼς καὶ διὰ τὴν πλημμελεῖ ἐφαρμογὴν τούτων.

5. Ἀπὸ 7ῆς θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, πᾶσα ὑφιστάμενη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ ρυθμιζόμενα θέματα παύει ἰσχύουσα.

VIII. ΔΑΣΜΟΙ ΚΑΙ ΦΟΡΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

*Ἄρθρον 50.

Τελωνειακὰ πρόσθετα τέλη καὶ πρόστιμα.

1. Ἐπὶ διαφορῶν πέραν τοῦ 15% μεταξὺ τῆς δηλουμένης κατὰ τὸν τελωνισμὸν τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων ἀξίας καὶ τῆς ὑπὸ τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς καθοριζομένης τοιαύτης, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 398/76 «περὶ δασμολογητέας ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων», τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ Ν. 1165/1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος» πρόσθετα τέλη εἰσπράττονται εἰς τὸ πενταπλάσιον.

Τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω προσαυξήσεως τῶν προσθέτων τελῶν ἐξαίρουται διαφοραὶ ἀφορώσαι εἰς ἐμπορεύματα μεταχειρισμένα, δευτέρας διαλογῆς καὶ μὴ κανονικὰ ἐν γένει ἐμπορεύματα.

2. Τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 90 παραγρ. 2, 3 καὶ 4, 91, 92, 93 παρ. 1 καὶ 2 καὶ 94 παρὰ γρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ Νόμου 1165/1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος» ὀριζόμενα πρόστιμα εἰς δραχμὰς εἰκοσαπλασιάζονται.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 91 τοῦ Νόμου 1165/1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος», ὡς ἰσχύει, προστίθεται πρῶτον ἄρθρον 4, ἔχουσα οὕτω:

«4. Ἐπιφυλασσομένων τῶν περὶ λαθρεμπορίας διατάξεων, ἐπιβάλλεται πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 20.000 εἰς τὸν μεταφορέα παντὸς ὀχήματος, ἐκτελοῦντος ὁδικὰς μεταφοράς, δι' ἐκάστην τῶν κάτωθι τελωνειακῶν παραβάσεων:

α) Ἐν περιπτώσει παρεκκλίσεως αὐτοῦ ἐκ τοῦ καθορισθέντος ὑπὸ τοῦ τελωνείου εἰσόδου ἢ ἐνδιαμέσου ἐτέρου τελωνείου δρομολογίου τοῦ ὀχήματος ἢ μὴ διελεύσεώς του ἐκ τῶν προκαθορισθεῖσων τελωνειακῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ μὴ μεταβάσεως εἰς τὸ τελωνεῖον προορισμοῦ ἐντὸς τῆς καθορισθείσης προθεσμίας, πλὴν τῆς δικαιολογουμένης, ἐκ βεβαιουμένης ἀνωτέρας βίας, καθυστερήσεως.

β) Ἐν περιπτώσει φορτώσεως ἢ ἐκφορτώσεως τοῦ ὀχήματος ἀνευ ἀδείας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἢ ἀνευ τῆς παρουσίας τῶν ἀρμοδίων τελωνειακῶν ὀργάνων.

γ) Ἐν περιπτώσει ἐκφορτώσεως ἐκ τοῦ ὀχήματος δεμάτων, δοχείων ἢ ἐμπορευμάτων ἐν γένει, ἐπὶ πλεόν ἢ ἑλαττον τῶν ἀναγραφομένων εἰς τὰ συνοδευτικὰ τοῦ φορτίου αὐτοῦ ἐγγράφα, πλὴν τῆς δικαιολογουμένης, ἐκ βεβαιουμένης ἀνωτέρας βίας, ἐπὶ ἑλαττον ἀποβιβάσεως.

Ἐν προκειμένῳ δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς δευτέρας περιπτώσεως τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἁρθροῦ 90 τοῦ ὡς ἂν Νόμου 1165/1918.

δ) Ἐν περιπτώσει ρήξεως, ἀντικαταστάσεως, ἀφαιρέσεως καὶ ἀλλοιώσεως τῶν ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν ἐπὶ τοῦ μεταφορικοῦ μέσου ἢ τῶν ἐμπορευμάτων τεθεισῶν μολυβδοσφραγίδων ἢ ἐτέρων σημείων ἀναγνώρισεως.

ε) Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν παραβάσεως διατάξεων τῆς ἰσχύουσας διεθνούς τελωνειακῆς συμβάσεως, περὶ διεθνῶν μεταφορῶν ἐμπορευμάτων διὰ δελτίων TIR καὶ τῶν παραρ-

τημάτων αυτής ή του παρόντος νόμου και των συναφών τελωνειακών κανονιστικών πράξεων δια των οποίων επιβάλλονται υποχρεώσεις εις τὸν μεταφορέα κατά τὴν διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους μεταφορὰν ἐμπορευμάτων».

* Ἀρθρον 51.

Λαθρεμπορικαὶ Παραβάσεις.

1. Ἡ διάταξις τῆς περιπτ. β' τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ Ν. 1165/1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«β. Ἡ καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἀντικατάστασις πρώτων ὑλῶν ἢ ἄλλων εἰδῶν παραδοθέντων μὲ προσωρινὴν ἀτέλειαν πρὸς μεταποίησιν καὶ ἐπανεξαγωγὴν δι' ἐτέρων, διαφόρου ποιότητος ἢ εἶδους, κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπαναφορὰν ἢ ἐξαγωγὴν, ὡς καὶ ἡ διάθεσις εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, ἀνευ προηγουμένης ἐγγράφου ἀδείας τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς καὶ καταβολῆς τῶν εἰς αὐτὰ ἀναλογούντων δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων, τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν ἢ εἰδῶν παραληφθέντων μὲ μειωμένους δασμούς καὶ λοιποὺς φόρους».

2. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ Ν. 1165/1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος», ὡς ἰσχύει, προστίθεται περίπτωσις ι' ἔχουσα οὕτω:

«ι. Ἡ μὴ προσκόμισις εἰς τὴν ἀρμοδίαν τελωνειακὴν ἀρχὴν πρὸς τελωνισμόν ἢ πρὸς παραδόσιν εἰς ἐλευθέραν χρήσιν, παντὸς αὐτοκινήτου ὀχήματος, κινουμένου βάσει ἀποσπασματος δηλωτικοῦ ἢ ἐτέρου ἐγγράφου ἐπέχοντος θέσιν ἀποσπασματος δηλωτικοῦ τοῦ τελωνείου εισόδου, ἐντὸς τῆς καθορισθείσης ὑπ' αὐτοῦ προθεσμίας».

3. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 103 τοῦ Νόμου 1165/1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος», ὡς ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιον τρίτον, ἔχον οὕτω:

«Αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων παρανόμου εἰσαγωγῆς σιγαρέττων, καπνοῦ πίππας καὶ πούρων ἀλλοδαπῆς προελεύσεως, ἐφ' ὅσον ἡ παράβασις διεπιστώθῃ πρὸ τῆς ἐξόδου τῶν εἰδῶν τούτων ἐκ τοῦ τελωνειακοῦ χώρου».

* Ἀρθρον 52.

Πρόσθετα τέλη Αὐτοκινήτων Ἐλευθέρας Χρήσεως.

1. Τὰ κατώτατα καὶ ἀνωτάτα ὅρια τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 τοῦ Ν.Δ. 2637/1953 «περὶ εἰσαγωγῆς καὶ κυκλοφορίας ὀχημάτων δυνάμει πολυτύπων ἢ τριπτύπων», προβλεπομένων προσθέτων τελῶν, δεκαπλασιάζονται.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 τοῦ Ν.Δ. 2637/1953, ὡς αὗται τροποποιούνται διὰ τῆς ἀνωτέρω παραγράφου, ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ τῶν αὐτοκινήτων τῶν εἰσαγομένων βάσει τοῦ Α.Ν. 89/67 «περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν ἐμποροβιομηχανικῶν ἐταιρειῶν», ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 36/68 «περὶ θεσπίσεως δασμολογικῶν τιμῶν ἀπαλλαγῶν καὶ διευκολύνσεων καὶ ρυθμίσεως ἐνίων τελωνειακῶν θεμάτων».

3. Αἱ αὗται ὡς ἄνω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων τῶν εἰσαγομένων καὶ κυκλοφορούντων ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς ἐλευθέρας χρήσεως, βάσει οἰαδήποτε ἐτέρας διατάξεως τῶν κειμένων νόμων, παρεχούσης συναφεῖς δασμολογικὰς διευκολύνσεις, ἐφ' ὅσον ἐν αὐτοῖς δὲν ὀρίζονται ἄλλως.

* Ἀρθρον 53.

Ἀναπροσαρμογὴ τόκου ἐπὶ ἐκτελωνισμοῦ πρώτων ὑλῶν παραλαμβάνομένων ἐπὶ προσωρινῇ ἀτέλειᾳ.

Τὸ ἄρθρον 3ον τοῦ Ν. ΒΡΝΗ/1893 «περὶ προσωρινῆς ἀτελείας πρώτων ὑλῶν ἐπὶ ἐξαγωγῇ αὐτῶν μεταποιημένων εἰς βιομηχανικὰ προϊόντα» ἀντικαθίσταται, ὡς κάτωθι:

* Ἀρθρον 3ον

Οἱ ζητοῦντες τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω προσωρινὴν ἀτελῆ

εἰσαγωγὴν ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν, παρέχοντες συγχρόνως καὶ ἀξιοχρεῶν ἐγγύησιν, ὅπως πληρώσουν τοὺς ἀναλογούντας δασμούς καὶ πάντας τοὺς λοιποὺς φόρους καὶ τέλη εἰσαγωγῆς ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀπηλλάγησαν προσωρινῶς, ἐντὸς πρὸς δέκα ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (18%), ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰσαγωγῆς, ἀν ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δὲν ἀποστείλουν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ δὲν ἀποταμιεύσουν, ὑπὸ διαμετακόμισιν, τὰ ὑλικά ἅτινα παρέλαβον, μεταποιημένα εἰς προϊόντα τῆς βιομηχανίας τῶν».

* Ἀρθρον 54.

Δικαιώματα χρήσεως ἀλλοδαπῶν σχεδίων, σημάτων κλπ.

1. Εἰδὴ παραχόμενα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας ἐπὶ τῇ βάσει ἀλλοδαπῶν σχεδίων, ὑποδειγμάτων, διπλωμάτων εὑρεσιτεχνίας, ἀδειῶν ἀναπαραγωγῆς κλπ., διὰ τὰ ὅποια καταβάλλονται δικαιώματα χρήσεως, τελῶν ὑπὸ εἰδικὴν τελωνειακὴν παρακολούθησιν, σκοποῦσαν εἰς τὴν διαπίστωσιν τῆς ὑπαγωγῆς αὐτῶν εἰς τοὺς ἀναλογούντας δασμούς καὶ φόρους.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται αἱ προϋποθέσεις καὶ ἡ διαδικασία ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου.

ΙΧ. ΥΠΕΡΤΙΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΥΠΟΤΙΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ

* Ἀρθρον 55.

Τρόπος ἐξευρεύσεως — Φορολογία — Κυρώσεις.

1. Ὅσῳκις μεταξὺ ἡμεδαπῶν ἐπιχειρήσεων ἢ μεταξὺ ἀλλοδαπῆς καὶ ἡμεδαπῆς ἐπιχειρήσεως συνάπτονται συμβάσεις ἀγοραπωλησίας ἢ παροχῆς ὑπηρεσιῶν, κατὰ τὰς συμβάσεις δὲ ταύτας, τὸ τίμημα ἢ ἀντάλλαγμα ὀρίζεται εἰς ποσὸν ἀδικαιολογητῶς ἀνώτερον ἢ κατώτερον, κατὰ περίπτωσιν, ἐκείνου περὶ οὗ ἐπραγματοποιεῖτο ἐὰν ἡ σύμβασις ἐγένετο μετ' ἄλλου προσώπου κατὰ τὰς ἐν τῇ ἀγορᾷ κρατούσας συνθήκας κατὰ τὸν χρόνον καταρτίσεως τῶν συμβάσεων, ἢ ἐντεῦθεν προκύπτουσα διαφορὰ θεωρεῖται κατὰ τεκμήριον ὡς κέρδος τῆς ἐπιχειρήσεως, ἢ ὅποια εἰσέπραξε μικρότερον ἢ ἐπλήρως μεγαλύτερον, κατὰ περίπτωσιν, τίμημα ἢ ἀντάλλαγμα. Ἡ οὕτω προκύπτουσα διαφορὰ προσπαθᾷ εἰς τὰ προκύπτοντα ἐκ τῶν βιβλίων καθαρὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ δὲν ἐπηρεάζει τὸ κύρος τῶν τηρουμένων παρ' αὐτῆς βιβλίων καὶ στοιχείων.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅσον: α) Ἡ ἡμεδαπὴ ἐταιρεία τελεῖ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῆς ἀλλοδαπῆς λόγω συμμετοχῆς τῆς δευτέρας εἰς τὸ κεφάλαιον ἢ τὴν διοίκησιν τῆς πρώτης ἢ β) προκειμένου περὶ ἡμεδαπῶν ἐπιχειρήσεων νὰ ὑφίσταται μεταξὺ τῶν σχέσεως ἀμέσου ἢ ἐμμέσου οὐσιώδους διοικητικῆς ἢ οἰκονομικῆς ἐξαρτήσεως ἢ ἐλέγχου.

3. Ἡ προκύψασα διαφορὰ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου προσπαθᾷ εἰς τὰ ἐκ τῶν βιβλίων τῆς ἐπιχειρήσεως προκύπτοντα ἀκαθάριστα ἔσοδα ὑποκειμένα εἰς τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν ἐκάστοτε διατάξεων πάσης φύσεως φόρους καταναλώσεως, τέλη χαρτοσήμου ἢ ἄλλα τέλη, εἰσφοράς καὶ κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων.

4. Εἰς βάρος τῆς ἐπιχειρήσεως ἥτις ἐμπίπτει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβάλλεται, ἐντὸς τῶν κυρώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ πρόστιμον καθοριζόμενον εἰς ποσοστὸν δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τῆς προκυπτούσης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

5. Κατὰ τῶν καθ' ὧν ἐπιβάλλεται τὸ πρόστιμον τῆς προηγούμενης παραγράφου ἀσκήσεται καὶ ποινικὴ δίωξις, ἐπιβαλλομένη ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου ποινῆς φυλακίσεως μέχρις ἐξ (6) μηνῶν.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ποινικὴ δίωξις ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ ἐγκλήσει τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου πρὸς τὸν Ἐισαγγελέα

τῶν Πλημμελειοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ ὑπάγεται ἡ Οἶκον. Ἐφορία.

Αἱ ποιναὶ τῆς παρούσης παραγράφου ἐπιβάλλονται :

α) ἐπὶ ἡμεδαπῶν ἀνωγμένων ἐταιρειῶν εἰς τοὺς διευθύνοντας συμβούλους, ἐντεταλμένους ἢ συμπράττοντας συμβούλους καὶ διευθυντὰς καὶ ἐν γένει εἰς πᾶν πρόσωπον ἐντεταλμένον εἴτε ἀμέσως ἐκ τοῦ νόμου εἴτε ἐξ ἰδιωτικῆς θουλήσεως ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν διευθύνσιν αὐτῶν.

β) ἐπὶ ὁμορρυθμῶν ἢ ἑτερορρυθμῶν ἢ περιορισμένης εὐθύνης ἐταιρειῶν ἢ συνεταιρισμῶν, εἰς τοὺς διαχειριστὰς αὐτῶν καὶ

γ) ἐπὶ τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων ἐν γένει εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι διευθυντὰς ἢ ἀντιπροσώπους ἢ πρᾶκτορας αὐτῶν.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐν Ἑλλάδι προκύπτοντος κέρδους ὑπὲρ ἀλλοδαπῆς ἐταιρείας ἢ ὁργανισμοῦ μέσῳ μονίμου ἐν αὐτῇ ἐγκαταστάσεως κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, ὅσῃς ἐπιβάλλονται εἰς τὸ ἐν Ἑλλάδι κατὰστημα, πρᾶκτορεῖν κλπ. ὅροι ἐμπορικῆς ἢ οἰκονομικῆς συναλλαγῆς καταφανῶς ἐπαχθέστεροι ἐκείνων, οἵτινες θὰ συναμολογοῦντο ἐὰν ἡ συναλλαγή ἐγένετο μετὰ τρίτων μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπερχῆται μετὰδσεις τοῦ κέρδους εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ἐν λόγῳ ποσὸν κέρδους θεωρεῖται ὡς προκύψαν ἐν Ἑλλάδι.

7. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐὰν τὸ συναμολογούμενον τίμημα ἔχῃ καθορισθῇ διὰ συμβάσεως, κεκυρωμένης διὰ νόμου, μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐταιρείας.

Ἐπίσης αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐὰν ἀποδειχθῇ ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων ἐπιχειρήσεων ὅτι ἡ ὑπερτιμολόγησις ἢ ὑποτιμολόγησις δὲν ἐγένετο πρὸς ἀποφυγὴν καταβολῆς τῶν ἀμέσων ἢ ἐμμέσων φόρων. Ἐν περιπτώσει ἀμφισβήτησεως τούτου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἡ διαφορά αὕτη θύναται νὰ ἐπιλύσεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 820/1978.

8. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Χ. ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΕΠΙ ΜΗ ΔΗΛΟΥΝΤΩΝ ΤΑ ΣΚΑΦΗ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

Ἄρθρον 56.

Ἀπαγορεύσεις.

Ἀπαγορεύεται ἡ καταχώρησις ἐν τῷ νηολογίῳ ἢ ἐν τῷ λεμβολογίῳ, κατὰ περίπτωσιν, πρᾶξεων μεταβιβάσεως ἢ ὑποθηκεύσεως τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ περιπτώσει Δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 820/1978 σκαφῶν ἀναψυχῆς, ἂνευ προσαρμογῆς βεβαιώσεως τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὅτι ἔχουν δηλωθῇ ὑπὸ τοῦ κυρίου ἢ κατόχου αὐτῶν εἰς τὴν ὑποβαλλομένην ὑπὸ τούτου δηλώσει φορολογίας εἰσοδήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Ι. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 57.

Ἐπὶ τῶν δηλώσεων ὑπὸ ἐταιρειῶν καὶ κοινοπραξιῶν.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«1. Αἱ ὁμορρυθμοὶ καὶ ἑτερορρυθμοὶ ἐταιρεῖαι, ὡς καὶ κοινοπραξίαι τεχνικῶν ἔργων, πλὴν τῶν κοινοπραξιῶν εἰς ἃς συμμετέχουν μόνον ἄνωγοι ἐταιρεῖαι, αἱ ὁποῖαι τηροῦν διδλία πρῶτης ἢ δευτέρας κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, ὑποχρεοῦνται ὅπως καὶ θ' ἐκαστον ἐτος ὑποβάλλουν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον τῆς ἐδρας τῶν δηλώσει περὶ τῶν

ἀποτελεσμάτων, τὰ ὅποια προέκυψαν κατὰ τὴν λήξαν διαχειριστικὴν περίοδον καὶ τῆς κατανομῆς τῶν κερδῶν ἢ ζημιῶν μετὰ τῶν ἐταίρων ἢ μελῶν τῆς κοινοπραξίας, μέχρι τῆς 25ης Φεβρουαρίου τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἐτους. Κατ' ἐξαίρεσιν ἡ δηλώσις ὑποβάλλεται : α) Μέχρι τῆς 10ης Ἀπριλίου τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἐτους ἐὰν ἡ ἐταιρεία ἔχῃ ὡς ἀντικείμενον ἐργασιῶν τὴν ἀντιπροσώπωση ἢ πρακτορεύειν ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν ἢ τὴν μεσιτείαν ἀσφαλειῶν, ὡς καὶ τὴν πρακτορεύειν ἢ ἀντιπροσώπωση Τραπεζῶν ἢ ἐὰν αὕτη συμμετέχῃ εἰς ἐταιρείαν ἢ κοινοπραξίαν τηροῦσαν διδλία τρίτης ἢ τετάρτης κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων καὶ ἐφ' ὅσον ἡ διαχειριστικὴ περίοδος αὐτῆς λήγῃ ἐντὸς τῶν μηνῶν Νοεμβρίου ἢ Δεκεμβρίου, β) Ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διαχειριστικῆς περιόδου, ἐὰν ἡ ἐταιρεία ἢ κοινοπραξία τηρῇ διδλία τρίτης ἢ τετάρτης κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων.

Εἰς ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως ταύτης ὑποχρεοῦνται καὶ αἱ ἐταιρεῖαι περιορισμένης εὐθύνης ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ των. Εἰδικῶς εἰς τὴν ὑποβαλλομένην ὑπὸ τῆς κοινοπραξίας τεχνικῶν ἔργων δηλώσει ἀναγράφεται καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ εκπροσώπου αὐτῆς.

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἴκον. ἐτους 1980.

Ἄρθρον 58.

Παραγραφή.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«1. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 52 κοινοποίησις φύλλου ἐλέγχου δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ μετὰ πάροδον πενταετίας ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἐτους ἐντὸς τοῦ ὁποῦ λήγῃ ἡ προθεσμία πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεως, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὁποίας παραγράφεται τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου».

Ἄρθρον 59.

Φορολογία ἀλλοδαπῶν καπιτωματικῶν ἐπιχειρήσεων.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 «περὶ φορολογίας εἰσοδήματος Νομικῶν Προσώπων» καταργοῦνται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1980. Τὰ καθαρὰ κέρδη τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καπιτοῦ εἰς φύλλα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1980 καὶ ἐφεξῆς θὰ προσδιορίζονται καὶ θὰ φορολογοῦνται βάσει τῶν ἰσχυουσῶν ἐκάστοτε διατάξεων περὶ φορολογίας εἰσοδήματος νομικῶν προσώπων.

Ἄρθρον 60.

Κύρωσις ἀποφάσεων.

Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν νόμου ἡ ἀρ.θ. Ε. 12445 ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1979 ἀφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς καὶ ἡ ἀρ.θ. Ε. 830/301 ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1980 κοινῇ ἀφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, ἔχουσαι οὕτω :

α) Ε. 12445

Ἀθῆναι, 13 Νοεμβρίου 1979

ΘΕΜΑ : Τρόπος διαχωρισμοῦ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων πού εἶναι ἐγκατεστημέναι ἐν τῇ Α' περιοχῇ καὶ πραγματοποιοῦν ἐπενδύσεις ἐν τῇ Β' περιοχῇ, βάσει τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 849/1978, στὶς περιπτώσεις πού δὲν καθίσταται, βάσει τῶν τηρουμένων λογισμῶν, δυνατός ὁ διαχωρισμὸς αὐτῶν κατὰ περιοχὴν.

Ἐχοντας ὑπόψιν :

1. Τὶς διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 849/1978 «περὶ παροχῆς κινήτρων διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς περιφερειακῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας».

2. Τὸ γεγονός, ὅτι, σὲ ὁρισμένες βιομηχανικὲς καὶ βιοτεχνικὲς ἐπιχειρήσεις πού εἶναι ἐγκατεστημένες στὴν περιοχὴ Α' καὶ ἐνεργοῦν παραγωγικὲς ἐπενδύσεις στὴν Β' περιοχὴ (ἐκτὸς βιομηχανικῆς ζώνης τῆς ΕΤΒΑ), δὲν καθίσταται δυνατός ὁ διαχωρισμός τῶν καθαρῶν κερδῶν κατὰ περιοχὴ, προκειμένου νὰ ὑπολογισθεῖ ἡ δικαιούμενη βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 849/1978 ἀφορολόγητη κράτηση, ἀποφασίζουμε :

1. Ἐπὶ βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων πού εἶναι ἐγκατεστημένες στὴν περιοχὴ Α' καὶ ἔχουν ἐγκαταστήσεις στὴν περιοχὴ Αὐτὴ καὶ στὴν περιοχὴ Β' (ἐκτὸς βιομηχανικῆς ζώνης τῆς ΕΤΒΑ), γιὰ τὸν ὑπολογισμό τῆς ἀφορολόγητης κρατήσεως πού προβλέπεται ἀπὸ τὴ διάταξη τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Ν. 849/1978, θὰ ληφθοῦν ὑπόψη μόνο τὰ καθαρὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἀπὸ τὴ βιομηχανικὴ ἐπεξεργασία ἢ ὅποια ἔγινε στὶς ἐγκαταστάσεις πού εὑρίσκονται στὴν περιοχὴ Β'.

Ἐὰν δὲν εἶναι δυνατός ὁ διαχωρισμός τῶν καθαρῶν κερδῶν τῆς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, λόγῳ μὴ τηρήσεως εἰδικῶν ἀποτελεσματικῶν λογαριασμῶν γιὰ τὶς ἐργασίες τῶν ἐργοστασίων τῆς περιοχῆς Β', ὡς καθαρὰ κέρδη τῆς περιοχῆς Β' θὰ ληφθεῖ τὸ γινόμενο τοῦ ποσοῦ τῶν ὀλικῶν καθαρῶν κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως ἐπὶ τὸ κλάσμα πού ἔχει ἀριθμητὴ τὴν ἀξία κόστους τῆς παραγωγῆς, περιλαμβανομένων καὶ τῶν κοστολογουμένων τακτικῶν ἀποσβέσεων, τῆς πραγματοποιημένης ἀπὸ τὶς ἐγκαταστάσεις τῆς Β' περιοχῆς καὶ παρονομαστὴ τὴν ἀξία κόστους τῆς ὀλικῆς παραγωγῆς τῆς ἐπιχειρήσεως.

2. Τὰ ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται γιὰ κέρδη πού κτῶνται οἱ ἀνωτέρω ἐπιχειρήσεις ἀπὸ 1.1.1978 καὶ ἐφεξῆς.

3. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμον.

Ὁ Ὑπουργός

ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

β) Ε. 830/301

Ἀθῆναι, 22 Ἰανουαρίου 1980

ΘΕΜΑ : Περὶ τοῦ τρόπου ὑπολογισμοῦ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου ἀνώνυμης ἐταιρείας γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν. 876/1979.

Ἐχοντας ὑπόψη :

1. Τὶς διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν. 876/1979 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Κεφαλαιαγοράς».

2. Τὸ γεγονός ὅτι κατὰ κανόνα ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν μετοχῶν τῶν ἀνώνυμων ἐταιρειῶν τῶν εισηγμένων στὸ Χρηματιστήριο εἶναι πολὺ μικρότερη τῆς Χρηματιστηριακῆς ἀξίας αὐτῶν καὶ ὅτι σὲ κάθε περίπτωσιν αὐξήσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῶν ἀνώνυμων ἐταιρειῶν, μέρος μόνο τῆς τιμῆς διαθέσεως τῆς μετοχῆς καὶ συγκεκριμένα τὸ ἀναφερόμενο στὴν ὀνομαστικὴ ἀξία αὐτῆς φέρεται στὸν λογαριασμό «Μετοχικὸ κεφάλαιον», τὸ δὲ ὑπόλοιπο αὐτῆς σὲ εἰδικὸ λογαριασμὸ ἀποθεματικοῦ μὲ τὸν τίτλο «Ἀποθεματικὸ τῆς ὑπὲρ τὸ ἄρτιο ἐκδόσεως μετοχῶν», ἀποφασίζουμε :

1. Σὲ περίπτωσιν πού ἀνώνυμη ἐταιρεία εισηγμένη στὸ Χρηματιστήριο προβαίνει σὲ αὐξήσιν τοῦ μετοχικοῦ τῆς κεφαλαίου, γιὰ νὰ τύχει τοῦ εὐεργητήματος πού προβλέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν. 876/1979, δηλαδὴ τῆς μειώσεως, γιὰ πρῶτα ἢ ἑξῆς ἔτη κατὰ περίπτωσιν, κατὰ πέντε (5) ἑκατοστιαῖες μονάδες τοῦ ἐκαστοτε ἰσχύοντος συντελεστοῦ φορολογίας εἰσοδήματος τῶν διανεμομένων μερισμάτων, ἐγκρίνουμε ὅπως, κατὰ τὴν αὐξήσιν τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου αὐτῆς σὲ ποσοστὸ τοῦλάχιστο 30% ἢ 60% κατὰ περίπτωσιν, ἐπὶ τῆς καθαρᾶς θέσεως καὶ σὲ ποσὸ τοῦλάχιστο 30.000.000 δρχ. ἢ 60.000.000 δρχ. ἀντίστοιχα, στὸ συνολικὸ ποσὸ τῆς αὐξήσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, συνυπολογίζεται καὶ τὸ ποσὸ τῆς αὐξήσεως πού μεταφέρεται σὲ εἰδικὸ λογαριασμὸ ἀποθε-

ματικοῦ μὲ τὸν τίτλο «Ἀποθεματικὸ ἐξ ἐκδόσεως μετοχῶν ὑπὲρ τὸ ἄρτιο».

2. Τὰ ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Ν. 876/1979.

3. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμον.

Οἱ Ὑπουργοί

Συντονισμοῦ
Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

Οἰκονομικῶν
Α. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμπορίου
Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

II. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ — ΔΩΡΕΩΝ — ΠΡΟΙΚΩΝ

*Ἀρθρον 61.

Περιουσία ὑποβαλλομένη εἰς φόρον.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται παράγραφος 4, τῆς παραγράφου 4 αὐτοῦ ἀριθμουμένης ὡς 5, ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς :

«4. Ἐπὶ κτήσεως ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας τῆς φιλῆς κυριότητος ἀκινήτων ἢ κινητῶν ἐν γένει πραγμάτων ὑπὸ τινος καὶ τῆς ἐπικαρπίας αὐτῶν ὑφ' ἑτέρου, θανόντος τοῦ ἐπικαρπωτοῦ, διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου, θεωρεῖται ὅτι ἡ ἐπικαρπία περιῆλθεν εἰς τὸν ψιλὸν κύριον παρὰ τοῦ ἐπικαρπωτοῦ αἰτία θανάτου (ἢ τίτλῳ κληροδοσίας).

Ἐπὶ μεταβιβάσεως ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας τῆς φιλῆς κυριότητος ἀκινήτων ἢ κινητῶν ἐν γένει πραγμάτων καὶ παρακρήσεως τῆς ἐπικαρπίας αὐτῶν ὑπὸ τοῦ μεταβιβάζοντος, θανόντος αὐτοῦ, διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου, θεωρεῖται ὅτι ἡ ἐπικαρπία περιῆλθεν εἰς τὸν ψιλὸν κύριον παρὰ τοῦ ἐπικαρπωτοῦ αἰτία θανάτου (ἢ τίτλῳ κληροδοσίας).

Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, ἡ ἀξία τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζεται εἰς ποσοστὸν τῆς κατὰ τὸν χρόνον θανάτου τοῦ ἐπικαρπωτοῦ ἀξίας τῆς πλήρους κυριότητος, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τοῦ εἰς τὴν περιέρχεται αὐτῇ, κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων, δι' ἃς ἡ ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας κτήσις τῆς φιλῆς κυριότητος τῶν ἀκινήτων ἢ κινητῶν, ἐγένετο μετὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος.

*Ἀρθρον 62.

Ἀξία ἐπίπλων καὶ λοιπῶν κινητῶν.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθῶς :

«Εἰς τὰ ἐπίπλα δὲν περιλαμβάνονται τὰ κοσμήματα καὶ λοιπὰ ἐν γένει πολύτιμα ἀντικείμενα, ὡς καὶ αἱ πάσης φύσεως συλλογαὶ ἔργων τέχνης, νομισμάτων, γραμματισμῶν καὶ λοιπῶν ἐν γένει ἀντικειμένων, ὁ προσδιορισμός τῆς ἀξίας τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἰδιαιτέρως, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ. Εἰς περίπτωσιν καδ' ἣν ταῦτα εἶναι ἠφραλισμένα κατὰ κινδύνων κλοπῆς, πυρκαϊᾶς καὶ λοιπῶν κινδύνων, ἡ ἀξία τῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῆς ἐν τῷ ἀσφαλιστηρίῳ συμβολαίῳ ἀναγεγραμμένης».

*Ἀρθρον 63.

Φορολογία φιλῆς κυριότητος.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἀρθροῦ 16 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται περίπτωσις (ε), ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς :

«ε) Ὅταν ὁ ψιλὸς κύριος, εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 61 προβλεπομένην δὴλωσιν, περιλάβῃ καὶ αἶτημα περὶ ἀμέσου φορολογίας τῆς φιλῆς κυριότητος. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν, ἡ

δήλωσις δέον να υποβληθῇ ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 62 καὶ 64 ὁριζομένων προθεσμιῶν, αἱ ὁποῖαι, ὡς πρὸς τὸ αἷτημα τῆς ἀμέσου φορολογήσεως, τυγχάνουν ἀνατρεπτικαί».

2. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἁρθρου 16 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«6. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἁρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν τὰ ἀντικείμενα τῆς αἰτίας θανάτου κτήσεως εἶναι μετοχαί, ὁμολογία ἢ ἄλλοι τίτλοι κινήτων ἀξιών, χρηματικά ποσὰ ἢ ἀπαιτήσεις καὶ ἐν γένει κινήτὰ ὑπὸ τὰς ἀκολουθούσας προϋποθέσεις».

3. Ἡ διάταξις τῆς περιπτώσεως (δ) τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 40 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθῶς:

«δ) Κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνενώσεως τῆς ἐπικαρπίας μετὰ τῆς ψιλῆς κυριότητος ὅταν ἀντικείμενον τῆς δωρεᾶς εἶναι ἡ ψιλὴ κυριότης, πλην τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἁρθρου 16 τοῦ παρόντος.

Προκειμένης ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς περιπτώσεως (ε) τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἁρθρου 16 ἐπὶ δωρεᾶς, τὸ αἷτημα τοῦ ψιλῆς κυρίου καταχωρίζεται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 85 προβλεπομένην δήλωσιν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ δήλωσις υποβάλλεται ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 86 ὁριζομένης προθεσμίας, ἡ ὁποία ὡς πρὸς τὸ αἷτημα τῆς ἀμέσου φορολογήσεως τυγχάνει ἀνατρεπτικὴ καὶ ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ψιλῆς κυριότητος, ἐξευρισκαμένης κατὰ τὰ ἐν ἁρθροῖς 15 καὶ 16 ὁριζόμενα καὶ μὴ δυναμένης, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ εἶναι κατωτέρας τῆς ἀξίας τῆς προσηκουούσης ἐν περιπτώσει ἰσοδίου παραινρητήσεως τῆς ἐπικαρπίας».

4. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθρου 54 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

«Προκειμένης ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς περιπτώσεως (ε) τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἁρθρου 16 ἐπὶ προικός, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν δευτέρας καὶ τρίτης περιόδου τῆς περιπτώσεως (δ) τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 40».

5. Αἱ διὰ τοῦ ἁρθρου 33 τοῦ Ν. 12/1975 καταργηθεῖσαι διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 118/1973, αἰτινες ἐπεφύλασσαν τὴν ἐφαρμογὴν ἢ παρέπεμπον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς καταργηθείσης ὡσαύτως διατάξεως τῆς περιπτώσεως (ε) τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἁρθρου 16, ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐφ' ἐξῆς ἀναφέρονται εἰς τὴν διάταξιν, περὶ ἧς ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου.

6. Ἐπὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, δι' ἃς ἔχει ἀναβληθῇ ἡ φορολογία τῆς ψιλῆς κυριότητος, ὁ ψιλὸς κύριος δύναται, ἐντὸς προθεσμίας ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, νὰ αἰτήσῃται παρὰ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου τὴν ἀμεσον φορολόγησιν τῆς ψιλῆς κυριότητος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, χρόνος γενέσεως τῆς φορολογικῆς ὑποχρεώσεως θεωρεῖται ὁ χρόνος ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφ' ἅπαξ ἐκδίδομένης, ἡ ἀνωτέρω ἐξάκμνος προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ μέχρις ἐξ (6) εἰσέτι μηνας.

Ἄρθρον 64.

Ἀκύρωσις ἢ τροποποίησις ὁριστικῶν πράξεων τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 99 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθῶς:

«1. Πράξεις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καταστάσαι ὁριστικαὶ λόγῳ μὴ ἀσκήσεως προσφυγῆς ἢ πράξεις ἐξωδίκου λύσεως φορολογικῶν διαφορῶν, ὡς ἐπίσης καὶ φορολογικαὶ ἐγγράφαί, δι' ἃς δὲν ἐξεβδόθῃ πράξις κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἁρθρου 76 ὁριζόμενα, δύνανται νὰ τροποποιηθῶν ἢ ἀκυρωθῶν κατὰ περίπτωσιν, διὰ τοὺς ἀκολουθούσους λόγους».

Ἄρθρον 65.

Παραγραφή δικαιώματος ἐπιβολῆς φόρου καὶ προστίμου.

1. Αἱ παράγραφοι 4 καὶ 5 τοῦ ἁρθρου 102 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίστανται, ὡς ἀκολουθῶς:

«4. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων α', β' καὶ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου 3, ἡ κοινοποίησις πράξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δύναται νὰ γίνῃ ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς ἀκυρώσεως τῆς προγενεστέρης πράξεως ἢ ἀπὸ τῆς ἐνδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ἢ ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως τοῦ ὑποχρέου, κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου δ', ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς ἀμετακλήτου σχετικῆς ἀποφάσεως.

5. Τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν καὶ εἰσπραξιν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος φόρων ἐπὶ ὑποθέσεων ἐφ' ὧν ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωσις ἐγεννήθη μέχρι 31.12.1954, λογίζεται παραγεγραμμένον.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων δὲν ἀπαιτεῖται τὸ ὑπὸ τῶν ἁρθρων 105 ἕως καὶ 112 προβλεπόμενον πιστοποιητικὸν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἀντ' αὐτοῦ δὲ δύναται νὰ προσκαμίζηται: α) προκειμένου περὶ κτήσεων αἰτία θανάτου, ληξιαρχικὴ πράξις θανάτου ἐξ ἧς νὰ προκύπτῃ ὅτι ὁ θάνατος τοῦ κληρονομηθέντος ἢ δωρητοῦ αἰτία θανάτου ἐπῆλθε μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1954, ὡς καὶ ὑπεύθυνος δὴλῶσις τοῦ ὑποχρέου ὅτι δὲν συντρέχει περίπτωσις μεταθέσεως τοῦ χρόνου γενέσεως τῆς φορολογικῆς ὑποχρεώσεως, β) προκειμένου δὲ περὶ δωρεῶν ἐν ζωῇ καὶ προικῶν, ἀντίγραφα τοῦ οἰκείου συμβολαίου τοῦ συνταχθέντος μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1954 ἢ θεβαίωσις τοῦ συντάξαντος τὸ συμβόλαιον συμβολαιογράφου, ὅτι τοῦτο συνετάχθη μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1954 καὶ δὲν συντρέχει περίπτωσις μεταθέσεως τοῦ χρόνου γενέσεως τῆς φορολογικῆς ὑποχρεώσεως».

2. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἁρθρου 102 τοῦ Ν.Δ. 118/73 καταργεῖται.

Ἄρθρον 66.

Ὑποχρεώσεις Ἀρχῶν.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθρου 106 τοῦ Ν. Δ. 118/1973 προστίθεται ἐδάφιον τρίτον, ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἀνασταλείσης τῆς προόδου τῆς δίκης, λόγῳ μὴ προσαγωγῆς ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου τοῦ κατὰ τὰ ἄνω πιστοποιητικοῦ, πᾶς νομίμως μετέχων τῆς δίκης δύναται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφορον, κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ εἰσαγωγικοῦ δικογράφου καὶ ἐν συνεχείᾳ προσάγων τὴν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου χορηγομένην περὶ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας τὸν θεβαίωσιν, νὰ ἐπιστεύσῃ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως».

III. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Ἄρθρον 67.

1. Τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Ν. 11/1975, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

Ἄρθρον 21.

Ὑποχρεώσεις Ἀρχῶν.

1. Ἀπαγορεύεται οἰσδήποτε ἐνέργεια ἐνώπιον τῶν Πολιτικῶν Δικαστηρίων ἐπὶ ἀγωγῆς ἢ αἰτήσεως ἢ παντὸς ἐνδίκου μέσου, ἀφορώντων ἀκίνητον ἢ ἐμπράγματον ἐπ' αὐτοῦ δικαίωμα, ἀνεῦ ἐπιδόσεως ἀντιγράφου τῆς ἀγωγῆς ἢ τῆς αἰτήσεως, μερίμνη οἰσδήποτε διαδίκου, εἰς τὸν ἀρμόδιον διὰ τὴν φορολογίαν ἀκινήτου περιουσίας Οἰκονομικὸν Ἐφορον τοῦ κατ' ἄρθρον 3 ὑποκειμένου εἰς φόρον διαδίκου.

Ἐὰν ὁ διάδικος οὗτος εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς ἢ ἐπίδοσις γίνεται εἰς τὸν ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον. Ἐὰν οἱ ὑποκείμενοι εἰς φόρον διαδίκου εἶναι πλείονες, ἡ ἐπίδοσις γίνεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον ἐνὸς τούτων.

2. Δὲν ἀπαιτεῖται νέα ἐπίδοσις διὰ τὰ ἐπόμενα στάδια τῆς δίκης μέχρις ἐκδόσεως ἀμετακλήτου ἀποφάσεως, οὔτε διὰ τὰ ἐπόμενα οἰκονομικὰ ἔτη.

3. 'Η κατά την παράγραφο 1 του παρόντος υποχρέωσις δέν υφίσταται ἐπὶ δικῶν διεξαγομένων ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ ἢ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων ἢ τὴν ἐκουσίαν δικαιοδοσίαν ἢ ἐπὶ δικῶν, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν ἀναπροσαρμογὴν μισθώματος, ἀπόδοσιν μισθίου ἢ διαφορὰς κατ' ἄρθρον 17 παράγραφος 2 Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας μεταξὺ ιδιοκτητῶν ὁρόφων ἢ διαμερισμάτων ἐκ τῆς σχέσεως τῆς κατ' ὁρόφον ιδιοκτησίας καὶ μεταξὺ διαχειριστῶν ιδιοκτησίας κατ' ὁρόφους καὶ ιδιοκτητῶν ὁρόφων ἢ διαμερισμάτων, ὡς καὶ ἐπὶ δικῶν ἀφορωσῶν ἀναγκαστικὰς ἀπαλλοτριώσεις ἀκινήτων διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν.

4. Τὸ Δικαστήριον διατάσσει τὴν μέχρι τῆς κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον ἐπιδόσεως ἀναστολὴν τῆς δίκης. Τὴν δίκην δύναται νὰ ἐπισπεύσῃ πᾶς διάδικος προβαίνων εἰς τὴν ἐπιθεσίαν ταύτην».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δέν ἰσχύουν ἐπὶ ἐκκρεμῶν δικῶν εἰς ἃς, κατ' οἰονδήποτε στάδιον τῆς διαδικασίας, προσήλθῃ εἰς τὸ Δικαστήριον πιστοποιητικὸν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου περὶ ὑποβολῆς εἰς αὐτὸν βετικῆς ἢ ἀρνητικῆς δηλώσεως φόρου ἀκινήτου περιουσίας, συμφώνως πρὸς τὰς προϊσχυσάσας διατάξεις.

3. Δίκαια τῶν ὁποίων ἡ πρόεδρος ἀνεστάλη, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν προϊσχυσασῶν διατάξεων, δύνανται νὰ συνεχισθοῦν, τηρουμένης τῆς υποχρέωσεως τῆς πρώτης παραγράφου.

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἁρθρου ἄρχεται ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ μεθεπομένου ἡμερολογιακοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ παρόντος.

* Ἄρθρον 68.

* Ἀπαλλαγὰί.

Ἡ παράγραφος 12 τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ Νόμου 11/1975, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 37 τοῦ Ν. 542/1977, ἀντικαθίσταται καὶ αὐθις, ἄφ' ἧς ἰσχυρεν, ὡς ἀκολούθως:

«12. Οἱ Οἰκοδομικοὶ Συνεταιρισμοὶ διὰ τὰ ἀνήκοντα εἰς τοῦτους ἀκίνητα τὰ προοριζόμενα πρὸς διανομὴν εἰς τὰ μέλη των ἢ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν καταστατικῶν αὐτῶν σκοπῶν, ἐπὶ ἐπτά ἔτη, ἐφ' ὅσον διανέμουν ταῦτα ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης».

IV. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΩΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

* Ἄρθρον 69.

Ὑπολογισμὸς φόρου—προεκτίμησις—ἀπαλλαγὰί.

1. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 12 τοῦ Ν. 634/1977 «περὶ καταργήσεως τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, θεσπίσεως ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων, ρυθμίσεως θεμάτων ἀρμοδιότητος Ἑπουργείου Γεωργίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» παρτείνεται ἀπὸ τῆς λήξεώς της μέχρι 31.12.1980.

2. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 8 παράγραφος 2 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ὡς ἰσχύει, προβλεπομένη διαδικασία προσωρινῆς ἐκτιμήσεως τῶν μεταβιβαζομένων ἀκινήτων δέν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ μεταβιβάσεως ἀκινήτων ὑπὸ συνεταιρισμῶν μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος πρὸς τὰ μέλη των, ὅτανκίς αὕτη ἀπαλλάσσεται κατὰ νόμον τοῦ φόρου.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ Ν. 231/1975 ἐφαρμόζονται, ὑπὸ τὰς ἐν αὐταῖς τιθεμένας προϋποθέσεις καὶ ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καὶ ἐταιρειῶν περιωρισμένης εὐθύνης, διαλυομένων ἐντὸς ἑξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

* Ἄρθρον 70.

Καταβολὴ φόρου.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1521/1950 «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Ὁ βαρυνόμενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διὰ τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς τυχόν ὑπαρχούσης διαφορᾶς μεταξὺ ἀγοραίας ἀξίας καὶ τιμῆματος τοῦ μεταβιβαζομένου ἀκινήτου, δύναται, ἐντὸς διμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας παραλαβῆς τῆς δηλώσεως, νὰ ἐπιδώσῃ συμπληρωματικὴν δὴλῶσιν φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, συμφώνων πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν καὶ νὰ καταβάλῃ ταυτοχρόνως τὸ ἥμισυ τοῦ ἀναλογούντος ἐπ' αὐτῆς φόρου, ἂντι προσθέτου τοιούτου ἢ προστίμου. Τὸ ὑπόλοιπον ἥμισυ τοῦ φόρου τούτου βεβαιούται ἀμέσως καὶ εἰσπράττεται ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἅπαντα τὰ ἐν τῇ δηλώσει προβλεπόμενα στοιχεῖα τυγχάνουν εἰλικρινῆς, ἡ μεταβίβασις περατοῦται ὀριστικῶς ὡς εἰλικρινῆς».

2. Ὑποθέσεις φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, διὰ τὰς ὁποίας ἡ δὴλῶσις ὑπεβλήθη κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ὑπὸ 1 Ἰανουαρίου 1978 ἕως καὶ 31 Ἰανουαρίου 1980, ἐκκρεμῶσαι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐνώπιον τῶν φορολογικῶν Ἀρχῶν πρὸς ἐλεγχόν, δύναται νὰ περαιωθοῦν ὀριστικῶς δι' ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ συμπληρωματικῆς δηλώσεως, ἐντὸς ἀναπρεπτικῆς προθεσμίας ἑξ (6) μηνῶν, εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφορον, δι' ἧς δὲ ἀποδέχεται τὴν ὑπὸ τούτου προσωρινῶς προσδιορισθεῖσαν ἀγοραίαν ἀξίαν, καταβάλλων ταυτοχρόνως τὸ ἥμισυ τοῦ ἀναλογούντος φόρου ἐπὶ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ προεκτιμήσεως καὶ δηλωθέντος τιμῆματος, ἂντι ἐπιβολῆς προσθέτου φόρου καὶ προστίμου. Τὸ ὑπόλοιπον ἥμισυ τοῦ φόρου τούτου βεβαιούται ἀμέσως καὶ εἰσπράττεται ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός.

Εἰς ἃς περιπτώσεις δέν ἔχει προσδιορισθῇ προσωρινῶς ἡ ἀγοραία ἀξία τοῦ ἀκινήτου ὁ ἀρμόδιος Οἶκον. Ἐφορος προσδιορίζει αὐτὴν ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τῶν ἑξ (6) μηνῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων ἐκκρεμουσῶν εἰς πρῶτον βαθμὸν, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν Πρωτοδικείων λόγῳ ἀσκήσεως ἐμπροθέσμου προσφυγῆς, ἐφ' ὅσον δέν ἔχουν αὐταὶ συζητηθῇ οὐσία μέχρι τοῦ χρόνου ὑποβολῆς τῆς συμπληρωματικῆς δηλώσεως.

V. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

* Ἄρθρον 71.

Καταβολὴ τελῶν δι' ἀποδεικτικῶν πληρωμῆς.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «Περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Τὰ ἀναλογικὰ τέλη χαρτοσήμου εἰσπράττονται, ἐφ' ὅσον δέν ὀρίζεται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, ἐὰν μὲν δέν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων (300) δραχμῶν διὰ χρήσεως κινητοῦ ἐπισήματος, ἐὰν δὲ ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων (300) δραχμῶν, ἑξ ὁλοκλήρου δι' ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς τοῦ Δημοσίου Ταμείου. Τὸ ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς, μνημονεύον ἀπαιτήτως τὰ οὐσιώδη στοιχεῖα τοῦ σημειομένου ἐγγράφου, προσαρτᾶται εἰς τὸ ἐγγράφον τούτου. Εἰς τὸ σῶμα δὲ τοῦ ἐγγράφου ἡ παρὰ πόδας αὐτοῦ ἀναγράφονται ὑπὸ τινος τῶν συναλλασσομένων ἢ, προκειμένου περὶ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, ὑπὸ τοῦ συντάσσοντος τοῦτο συμβολαιογράφου, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τοῦ ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς τῶν τελῶν. Τὸ ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς δέον νὰ ἐκδίδεται τὸ βραδύτερον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ σημειομένου ἐγγράφου».

* Ἄρθρον 72.

Ἐπιστροφὴ τελῶν χαρτοσήμου.

Τὰ ἐδάφια α' καὶ β' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«α. Τέλος χαρτοσήμου όπωςσδήποτε καταβληθέν δεν επιστρέφεται.

6. Έξαιρετικώς, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί παραγραφής, επιστρέφονται τα τέλη χαρτοσήμου τα καταβληθέντα δι' αποδεικτικού πληρωμής του Δημοσίου Ταμείου, εφ' όσον δεν εγένετο ή υπό του νόμου προβλεπόμενη χρήσις του εκδοθέντος αποδεικτικού πληρωμής ή εφ' όσον αποδειγμένως τὸ ποσὸν τοῦ τέλους καταβλήθη ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀχρεωστήτως. Ὅμοιως επιστρέφονται καὶ τὰ καθ' οἰονδήποτε τρόπον καταβληθέντα τέλη χαρτοσήμου, εφ' όσον εκδοθῇ ἀπόφασις διοικητικοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάσσουσα τὴν ἐπιστροφήν».

* Ἀρθρον 73.

Ἀπόδοσις τέλους χαρτοσήμου ἐπὶ εἰσδημάτων
ἐξ ἐκμισθώσεως γαιῶν.

Ἡ περίπτωσης δ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 13 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«δ' Αἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων α' ἕως καὶ η' τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ εἰσδημάτων ἐξ ἐκμισθώσεως γαιῶν».

* Ἀρθρον 74.

Τέλη χαρτοσήμου ἐπὶ καταστατικῶν ἐταιρειῶν.

Μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 15 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος, προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὀφειλόμενον τέλος ἐπὶ τῶν καταστατικῶν δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι κατώτερον τῶν χιλίων (1.000) δραχμῶν».

* Ἀρθρον 75.

Τέλη χαρτοσήμου ἐπὶ πράξεων παρατάσεως ἐταιρειῶν.

Τὸ ἐπιβαλλόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 15 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος τέλος χαρτοσήμου δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2%) ἐπὶ τῶν πράξεων παρατάσεως τῶν ἐταιρειῶν, ὑπολογίζεται, κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἔννοιαν καὶ ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ἀποθεματικῶν αὐτῶν, τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὸν χρόνον τῆς παρατάσεως.

* Ἀρθρον 76.

Τέλη χαρτοσήμου ἐπὶ καθαρῶν κερδῶν ἐταιρειῶν κλπ.

1. Τὸ πρῶτον καὶ δευτερον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἀρθρου 15 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς τέλος ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%) ὑπόκεινται, ἀπὸ τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους 1974 καὶ ἐφεξῆς, τὰ ἐκ τῶν διδλίων καὶ στοιχείων προκύπτοντα καθαρὰ κέρδη τῶν ὁμορρύθμων, ἑτερορρύθμων καὶ περιορισμένης εὐδύνης ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν κερδοσκοπικῶν συνεταιρισμῶν καὶ κοινοπραξιῶν. Τὸ ὡς ἄνω τέλος, εἰς ἃς περιπτώσεις ὑφίσταται ὑποχρέωσις υποβολῆς τῆς ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 προβλεπόμενης δηλώσεως, καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ διὰ τῆς ἐν λόγῳ δηλώσεως καὶ συν τῇ ἐμπροσθέντι υποβολῇ ταύτης. Εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν ὑφίσταται τοιαύτη ὑποχρέωσις, τὸ τέλος τοῦτο καταβάλλεται ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διαχειριστικῆς περιόδου, ἀνεξαρτήτως τῆς κατηγορίας τῶν τηρουμένων διδλίων.

Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τέλος ὀφείλεται καὶ ὁσάκις δὲν τηροῦνται διδλία καὶ στοιχεῖα ἢ ἐκ τῶν τηρουμένων δὲν προκύπτουν τὰ καθαρὰ κέρδη ἢ τὰ προκύπτοντα τυγχάνουν ἀναληθῆ ἢ προσδιορίζονται κατ' εἰδικὸν τρόπον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ τέλος τοῦτο ὑπολογίζεται λαμβανόμενων ὑπ' ὄψιν τῶν καθαρῶν κερδῶν, ὡς ταῦτα προσδιορίζονται διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου εἰσδημάτων».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1980.

* Ἀρθρον 77.

Τέλη χαρτοσήμου ἐπὶ «Σχεδίων — Ἐκθέσεων — Μελετῶν»
Μηχανικῶν κ.λ.π.

1. Εἰς τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Σχέδια — Ἐκθέσεις — Μελέται» Β' μέρος τοῦ ἀρθρου 23 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος, προστίθεται παράγραφος 3, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«3. Κατ' ἐξαιρέσιν τῶν ὑπὸ τῶν προηγούμενων παραγράφων ὀριζόμενων, ἐπὶ τῶν σχεδίων, προϋπολογισμῶν καὶ πάσης φύσεως ἐκθέσεων καὶ μελετῶν, ὡς καὶ τῶν ἀντιγράφων αὐτῶν, τῶν υποβαλλομένων εἰς τὴν ἀρμοδίαν πολεοδομικὴν ἀρχὴν πρὸς ἔκδοσιν τῶν κατὰ τὰς κειμένων διατάξεις οἰκοδομικῶν ἀδειῶν, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω παγίων τελῶν ἐπιβάλλεται τέλος χαρτοσήμου ὀριζόμενον εἰς ποσοστὸν δύο ἐπὶ τοῖς χιλίοις (20/100) ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔργου, ὡς οὗτος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας. Τὸ τέλος τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 500 δραχμῶν.

Ἐφ' όσον αἱ ἀνωτέρω οἰκοδομικαὶ ἀδειαι ἐκδίδονται διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργων τοῦ Δημοσίου, Δήμων, Κοινοτήτων ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, τὸ ἀνωτέρω ποσοστὸν μειοῦται εἰς τὸ ἐν τέταρτον (1/4).

Τὸ τέλος τῆς παρούσης παραγράφου εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 622/1977 «περὶ εἰσπράξεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν οἰκοδομικῶν ἀδειῶν καταβαλλομένων φόρων, τελῶν, εἰσφορῶν καὶ κρατήσεων καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων».

2. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ τίτλου Α' τοῦ ἀρθρου 26 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Τὰ ὑπὸ τῶν ὑποθηκοφυλάκων ἐκδιδόμενα:

- α) Πιστοποιητικὰ πάσης φύσεως δρχ. 25
- β) Ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα πάσης φύσεως δρχ. 10».

* Ἀρθρον 78.

Ἵπολογισμὸς τελῶν χαρτοσήμου ἐπὶ παροχῆς ὑπηρεσιῶν κλπ.

Αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 158 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀρθρου 15ε τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος.

* Ἀρθρον 79.

Τροποποιήσις ἢ ἀκύρωσις ἐγγραφῆς.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως καὶ 3 τοῦ ἀρθρου 65 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς ἐκάστοτε ἰσχύουν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τελῶν χαρτοσήμου.

VI. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

* Ἀρθρον 80.

Δήλωσις καὶ καταβολὴ φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων τῶν Τραπεζῶν, τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἡλεκτρισμοῦ (Δ.Ε.Η.) καὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος (Ο.Τ.Ε.) ἐκάστου μηνὸς ἀναλογῶν φόρος κύκλου ἐργασιῶν δηλοῦται καὶ καταβάλλεται ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν μηνῶς.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1980 καὶ ἐφεξῆς πραγματοποιημένων ἀκαθάριστων ἐσόδων.

* Ἀρθρον 81.

Χρόνος ἐκπτώσεως ἀξίας πρώτων ὑλῶν.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 660/1937 «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Α'. Έκ τών υποκειμένων εις φόρον ἀκαθαρίστων ἐσόδων τών βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων ἐκπίπτει ἡ ἀξία τῆς πρώτης ὕλης, ἐφ' ὅσον αὕτη τυγχάνει ἐκ τών κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος ἐξαίρουμένων τοῦ φόρου εἰδῶν, ἢ ἐφ' ὅσον ὑπεβλήθη ἀποδεδειγμένως εἰς φόρον κύκλου ἐργασιῶν α) ὡς προϊόν ἐτέρας βιομηχανίας ἢ βιοτεχνίας ἢ β) κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς. Ἐὰν ἡ πρώτη ὕλη ὑπεβλήθη εἰς τὸν φόρον τῶν περιπτώσεων α' καὶ γ' τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ παρόντος μὲ μειωμένον ποσοστὸν φόρου, ἡ ἐκπεστέα ἀξία αὐτῆς περιορίζεται κατὰ τὸ αὐτὸ ποσοστὸν, ἐφ' ὅσον δὲ ἡ πρώτη ὕλη ὑπεβλήθη εἰς φόρον ἐπὶ ἀνεκρίτῳ συντελεστῇ, τὸ δὲ ἐκ ταύτης παραγομένον προϊόν ὑποβάλλεται εἰς φόρον ἐπὶ μειωμένῳ συντελεστῇ, ἡ ἐκπεστέα ἀξία ταύτης προσαυξάνεται ἀναλόγως.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκπτώσεις τῆς ἀξίας τῶν πρώτων ὕλων ἐνεργεῖται, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς βιομηχανοποιήσεως των, ἐκ τῶν εἰς φόρον υποκειμένων ἀκαθαρίστων ἐσόδων τοῦ μηνὸς τῆς εἰσαγωγῆς ἢ ἀγορᾶς των καὶ ἐν ἀνεπαρκείᾳ τούτων, πρὸς κάλυψίν των, ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν ἀμέσως ἐπομένων μηνῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐκκρεμουσῶν ὑποθέσεων ἐνώπιον τῶν φορολογικῶν Ἀρχῶν, τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἡ ἀξία τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκπεσθεισῶν πρώτων ὕλων, αἱ ὁποῖαι ἐπωλήθησαν μεταγενεστέρως ἢ λόγῳ πτώσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐξ οἰσθήμετε αἰτίας, δὲν ἐβιομηχανοποιήθησαν διὰ τὴν παραγωγὴν προϊόντων υποκειμένων εἰς φόρον κύκλου ἐργασιῶν, προστίθεται εἰς τὰ ὑποκείμενα εἰς τὸν φόρον τούτων ἀκαθάριστα ἐσθδα τοῦ μηνός, καδ' ὃν ἐπωλήθησαν ἢ τοῦ μηνός τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως».

Ἄρθρον 82.

Ἐκδοσις φύλλων ἐλέγχου φόρου κύκλου ἐργασιῶν —

Παραγραφή.

1. Βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἐνεργηθέντος ἐλέγχου εἰς τὴν φορολογίαν κύκλου ἐργασιῶν, ὁ Οἶκον. Ἐφορος δύναται νὰ ἐπιβλῇ φύλλον ἐλέγχου προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου διὰ χρονικὴν περίοδον μεγαλύτεραν τῆς προβλεπομένης διὰ τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 660/1937 «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν», ὡς ἰσχύει, ὑποβαλλομένην δὴ λωσιν, ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δώδεκα (12) μῆνας, εἴ ἢ ὑποχρεούμενος εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εἰς προσδιορισμὸν τοῦ φόρου δι' ἑκάστον μῆνα ἢ τρίμηνον κεχωρισμένως.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμουσῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποθέσεων ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Ἀρχῶν ἢ τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων εἰς οἷονδήποτε βαθμὸν καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

2. Ἡ κοινοποίησις φύλλου ἐλέγχου εἰς τὴν φορολογίαν κύκλου ἐργασιῶν δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ μετὰ πάροδον πενταετίας ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἐπομένου ἔτους ἐντὸς τοῦ οὗοιου λήγει ἡ προθεσμία πρὸς ἐπίδοσιν τῆς δηλώσεως, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὁποίας παραγράφεται τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου τούτου, κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμοζόμενων τῶν ἐν τῇ φορολογίᾳ εἰσδημάτων ἰσχυουσῶν σχετικῶν διατάξεων.

3. Τὰ τῆς παραγράφου τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 156/1967 «περὶ ρυθμίσεως δασμολογικῶν καὶ φορολογικῶν τινῶν θεμάτων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐνίων εἰδῶν», τοῦ Ν.Δ. 141/1969 «περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου πολυτελείας ἐπὶ οἶνοπνευματωδῶν ποτῶν» καὶ τοῦ Ν. 216/1975 «περὶ ρυθμίσεως δασμολογικῶν τινῶν καὶ ἐτέρων συναφῶν θεμάτων», ὅπως ἰσχύουν, ἐπιβαλλομένου φόρου ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ παραγομένων εἰδῶν διέπονται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν ἐκαστοτε διατάξεων εἰς τὴν φορολογίαν κύκλου ἐργασιῶν.

VII. ΦΟΡΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Ἄρθρον 83.

Διαδικασία βεβαίωσης καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τῶν λιπαντικῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἁρθρου 57 τοῦ Ν. 12/1975 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», προστίθεται δεύτερον ἐδαφίον, ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

«Πάντα τὰ θέματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ ἐν λόγῳ φόρου ἐπὶ τῶν λιπαντικῶν τῶν παραγομένων ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν, ἐξαίρεσει τῶν παραγομένων ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων διύλιστηρίων καὶ βιομηχανικῶν συμπλεγμάτων, τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν ἐπιδοθεισῶν δηλώσεων, τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξιν τοῦ φόρου τούτου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀφορῶντων εἰς τὰς προσαυξήσεις, τὴν παραγραφὴν τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου, τὴν ἀσκήσιν προσφυγῶν καὶ ἐνδίκων μέσων καὶ ἐν γένει εἰς τὴν διαδικασίαν βεβαίωσης τοῦ φόρου, διέπονται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν ἐκαστοτε διατάξεων εἰς τὴν φορολογίαν κύκλου ἐργασιῶν».

Ἄρθρον 84.

Κύρωσις ἀποφάσεων.

Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν νόμου ἡ ὑπ' ἀριθ. Α.1063/1958 ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1979 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ὡς καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. Ε1164/26/20.2.1980 κοινὴ ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, ἔχουσαι ὡς ἀκολουθῶς:

α) Ἀριθ. Πρωτ. Α.1063/58/30.6.1979
ΘΕΜΑ: Περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀριθ. 47289/2777/1070/28.5.1977 ἀποφάσεως.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Ἐχοντας ὑπόψη:

1. Τῆς διατάξεως τῆς ἀριθ. 47289/2777/1070/28.5.1977 ἀποφάσεως μας.

2. Τὴν ἀνάγκη ἀπλουστεύσεως τῶν σχετικῶν διαδικασιῶν διὰ τῆς ἐξαλείψεως περιττῶν γραφειοκρατικῶν διατυπώσεων,

ἀποφασίζουμε:

1. Ἡ παράγραφος 5 τῆς ἀριθ. 47289/2777/1070/28.5.1977 ἀποφάσεως μας τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«5. Οἱ ὑπεύθυνες δηλώσεις τῆς παραγράφου 2 διὰ παραμένουν στὴν οἰκεία Οἶκον. Ἐφορία, στὴν ὁποία ὑποβάλλονται, γιὰ τὸν ἐν καιρῷ ἐλεγχὸ ἀπὸ αὐτῆς ἀκριβείας τοῦ περιεχομένου τους ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχετικῶν ἀντιγράφων τῶν διασαφήσεων ἐξαγωγῆς καὶ τῶν δελτίων χημικῆς ἀναλύσεως ποὺ διὰ ἀποστέλλονται, αἰτῆσει τῶν ἐξαγωγέων, γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ, ἀπὸ τῆς ἀρμόδιας Τελωνειακῆς ἀρχῆς ἐξαγωγῆς».

2. Ἐκκρεμεῖς περιπτώσεις ἐπαληθεύσεως τῶν στοιχείων ὑπευθύνων δηλώσεων διὰ τακτοποιηθῶν, βάσει τῶν ὀριζομένων μὲ τὴν ἀπόφαση αὐτή, ἀπὸ τῆς οἰκείας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας.

3. Ἡ ἀπόφαση αὐτή νὰ κυρωθεῖ νομοθετικὰ μὲ φροντίδα τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Οἱ Ὑπουργοί

Οἰκονομικῶν Ἐμπορίου
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

β) Ἀριθ. Πρωτ. Ε. 1164/26/20.2.1980

ΘΕΜΑ: Διάνθεση ἐγχώριας ζάχαρης γιὰ παρασκευὴ προϊόντων πρὸς ἐξαγωγὴν.

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Ἐχοντας ὑπόψη:

1. Τῆς διατάξεως τοῦ Ν. 400/1976 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

2. Την απόφασή μας 152114/306/12.1.1977 «περί τρόπου διαθέσεως της εγχώριας ζάχαρης».

3. Τις διατάξεις της υπ' αριθ. 1185/24.1.80 απόφασης της Οίκον. Επιτροπής «περί καταργήσεως του συστήματος διαθέσεως της εγχώριας ζάχαρης υπό την Ε.Β.Ζ. προς τις βιομηχανίες και βιοτεχνίες μεταποίησης όπωροκηπευτικών, ειδών διατροφής και ζαχαρωδών προϊόντων και παρασκευής αρωματισμένων οίνων και ήδυνότων ποτών, προοριζομένων δι' εξαγωγήν».

Αποφασίζουμε

Καταργούμε α) την υπ' αριθ. 47289/2777/1070/28.5.1977 απόφασή μας περί διαθέσεως εγχώριας ζάχαρης για παραγωγή μεταποιημένων όπωροκηπευτικών προϊόντων προς εξαγωγή, όπως τροποποιήθηκε με τις υπ' αριθ. 2965/1.4.1978 και την Α. 1063/30.6.1979 αποφάσεις, και β) την υπ' αριθ. Ε5/7012/31.1.1979 απόφαση περί διαθέσεως εγχώριας ζάχαρης στις οινόβιομηχανίες και ποτοποιεία προς παρασκευή αρωματισμένων οίνων (βερμούτ) και ήδυνότων (λικέρ) εξαχθέντων στο εξωτερικό.

Η απόφαση αυτή, που ισχύει από 26.1.1980, να κυρωθεί νομοθετικά μερίμνη του Υπουργείου Οικονομικών.

Οι Υπουργοί

Οικονομικών Έμπορίου
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

VIII. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΟΤΟΠΟΔΗΛΑΤΩΝ

Άρθρον 85.

Έφ' άπαξ εισφορά φορτηγών αυτοκινήτων όχημάτων ιδιωτικής χρήσεως.

1. Η έφ' άπαξ εισφορά, περί ης αϊ παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 49/1968 «περί χορηγήσεως άδειών κυκλοφορίας φορτηγών αυτοκινήτων όχημάτων ιδιωτικής χρήσεως», ως τούτο ισχύει (άρθρον 2 παρ. 2 και 3 κωδικοποιητικού Β.Δ. 281/1973), όρίζεται ως κατωτέρω:

α) Φορτηγά αυτοκίνητα μετά κλειστού άμαξώματος:
αα) μικτού βάρους μέχρι 1.200 χιλιογράμμια είς δραχμάς τεσσαράκοντα χιλιάδας (40.000).

αβ) μικτού βάρους 1.201—2.000 χιλιογράμμων είς δραχ. πενήκοντα χιλιάδας (50.000).

αγ) μικτού βάρους 2.001—2.400 χιλιογράμμων είς δραχ. εξήκοντα χιλιάδας (60.000).

αδ) μικτού βάρους 2.401—4.000 χιλιογράμμων είς δραχ. εβδομήκοντα χιλιάδας (70.000).

β) Φορτηγά αυτοκίνητα μετ' άνοικτου άμαξώματος:

ββ) μικτού βάρους μέχρι 1.200 χιλιογράμμων είς δραχμάς είκοσι πέντε χιλιάδας (25.000).

βγ) μικτού βάρους 1.201—2.000 χιλιογράμμων είς δραχ. τριάκοντα χιλιάδας (30.000).

βδ) μικτού βάρους 2.001—2.400 χιλιογράμμων είς δραχ. τριάκοντα πέντε χιλιάδας (35.000).

βε) μικτού βάρους 2.401—4.000 χιλιογράμμων είς δραχμάς τεσσαράκοντα χιλιάδας (40.000).

γ) Φορτηγά αυτοκίνητα μετά κλειστού ή άνοικτου άμαξώματος μικτού βάρους άνω των 4.000 χιλιογράμμων είς δραχμάς όκτώ (8) άνα χιλιογράμμων διά τó πέραν των 4.000 χιλιογράμμων μικτόν βάρος.

δ) Φορτηγά όχηματα τρίτροχα είς δραχμάς δέκα χιλιάδας (10.000).

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 49/1968, ως αυτή αντικατεστάθη διά του άρθρου 1 του Ν.Δ. 833/1971 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων του Ν. Δ/τος 49/1968» (άρθρον 2 παρ. 4 κωδικοποιητικού Β.Δ. 281/1973), αντικαθίσταται ως ακόλουθος:

«4. Η υπό των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου όριζόμενη εισφορά περιορίζεται είς τó έν τρίτον (1/3), προκειμένου περί αυτοκινήτων άνηκόντων είς γεωργικά, κτηνοτροφικά, πτηνοτροφικά, μελισσοκομικά, σπηροτροφικά και άλιευτικά έπιχειρήσεις, ως και αυτοκινήτων έκπορευμένων υπό του Ο.Δ.Δ.Υ.».

Άρθρον 86.

Τέλη κυκλοφορίας φορτηγών αυτοκινήτων όχημάτων ιδιωτικής χρήσεως και έπιδατικών αυτοκινήτων ποδηλάτων (μοτοσυκλετών).

1. Τα υπό των εδαφίων α', γ', δ', ε' και θ' της περιπτώσεως Α' της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του Ν. 2367/1953, «περί τίτλων κυριότητος, ταξινόμησεως, άδειών κυκλοφορίας και φορολογίας αυτοκινήτων», ως ισχύει, προέλεσμένα τέλη κυκλοφορίας των αυτοκινήτων όρίζονται ως ακόλουθος:

— Αυτοκίνητα ποδήλατα (μοτοσυκλέτται) δίκυκλα έπιβατικά και αυτοκίνητα ποδήλατα (μοτοσυκλέτται) τρίκυκλα έπιβατικά ή φορτηγά, δραχμαί 250 άνα ίππον ισχύος.

— Φορτηγά αυτοκίνητα μετά μονίμου κλειστού άμαξώματος ώφελίμου φορτίου μέχρις ένός τόννου δραχμαί 430 άνα ίππον ισχύος διά τά βενζινοκίνητα και δραχμαί 860 άνα ίππον ισχύος διά τά πετρελαιοκίνητα. Προκειμένου περί των αυτοκινήτων τούτων άτινα είναι είδικώς διασκευασμένα διά τήν μεταφοράν έμπορευμάτων πλανοδίων έμπορών, τά τέλη κυκλοφορίας όρίζονται είς δραχμάς 210 άνα ίππον ισχύος.

— Φορτηγά αυτοκίνητα βενζινοκίνητα δι' ώφέλιμου φορτίου μέχρις ένός τόννου δραχμαί 1.530. Διά τó πέραν του ένός τόννου ώφέλιμου φορτίου δραχμή 1 άνα χιλιογράμμων.

— Φορτηγά αυτοκίνητα πετρελαιοκίνητα επί τή έάσει του ώφέλιμου φορτίου κατά τήν ακόλουθεν κλίμακα:

Κλίμακην ώφέλιμου φορτίου είς χιλιογράμμια	Τέλη κατά χιλιογράμμων
1—1.000	δρχ. 2,30
1.001—2.000	» 2,80
2.001—4.000	» 3,40
4.000 και άνω	» 3,80

— Τα ρυμουλκά όχήματα (τρακτέρ) βενζινοκίνητα ή πετρελαιοκίνητα δραχμαί 50 άνα ίππον ισχύος.

— Αυτοκίνητα όχήματα μή δυνάμενα νά καταταγοῦν είς τινα των ως άνω κατηγοριών δραχμαί 180 άνα ίππον ισχύος.

2. Είς τó τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του νόμου 490/1976 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων περί άτελου εισαγωγής ενίων ειδών υπό άναπήρων» προστίθεται ή φράσις «ως και είς τούς άναπήρους πολίτες, οί όποιοί έχουν πλήρη παράλυση των κάτω άκρων, ή άμφοτερόπλευρον άκρωτηριασμόν αυτών, ήλικίας άνωτέρας των 18 έτών, καταρρυμένης πάσης αντίθετου διατάξεως».

3. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος άρθρου άρχεται από 1ης Ιανουαρίου 1980.

Άρθρον 87.

Τέλη κυκλοφορίας μοτοποδηλάτων.

1. Τα τέλη κυκλοφορίας των αυτοκινήτων διτροχών και τριτροχών και άνω ποδηλάτων μετά βοηθητικού κινητήρος (μοτοποδηλάτων), περί των αϊ διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του Α.Ν. 236/1967 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινων περί φόρων καταναλώσεως, τελών κυκλοφορίας αυτοκινήτων, μοτοποδηλάτων, φορολογίας δημοσίων θεαμάτων και άλλων τινών διατάξεων» και της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 436/1974 «περί τελών κυκλοφορίας των αυτοκινήτων διτροχών μετά βοηθητικού κινητήρος ποδηλάτων», ως οὔτοι ισχύουν, όρίζονται είς δραχμάς πεντακοσίας (500).

2. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος άρθρου άρχεται από 1ης Ιανουαρίου 1981.

Άρθρον 88.

Καταβολή τελών κυκλοφορίας και συνεισπραττόμενων εισφορών.

Τὰ τέλη κυκλοφορίας και τὰ συνεισπραττόμενα μετ' αὐτῶν τέλη σταθμεύσεως, ὡς και' ἡ εἰσφορά τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν. 816/1978 «περὶ ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκτάκτων δαπανῶν ἐκ τῶν σεισμῶν εἰς τὸν Νομὸν Θεσσαλονίκης, τὴν Ἐπαρχίαν Βισυλτίας τοῦ Νομοῦ Σερρών και τὴν Ἐπαρχίαν Κιλίκης τοῦ Νομοῦ Κιλίκης», τὰ ὀφειλόμενα διὰ τὸ ἔτος, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ταξινομοῦνται τὸ πρῶτον τὰ ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐπιβατικά αὐτοκίνητα ὀχήματα και τὰ αὐτοκίνητα ποδήλατα (μοτοσυκλέτται) ἐν γένει, καταβάλλονται ἐφ' ἅπαξ κατὰ τὸν χρόνον ταξινομήσεώς των και βεβαιώνονται εἰς τὸ ταμεῖον καταβολῆς των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 89.

Ἐξόφλησις ὀφειλῶν πρὸς τὸ Δημόσιον δι' ἐπιταγῶν. Ἐκδόσεις και ὀπισθογράφησις ἐπιταγῶν, ἐκδιδομένων πρὸς πληρωμὴν τῶν ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου.

1. Αἱ παράγραφοι 1 και 2 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Α.Ν. 1819/51, κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 2113/1952 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :

«1. Ἡ πληρωμὴ τῶν πάσης φύσεως ὀφειλῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς δι' ἐπιταγῶν, αἱ ὁποῖαι ἐκδίδονται ἀπ' εὐθείας εἰς διαταγὴν τῆς Ὑπηρεσίας εἰς ἣν κατὰ νόμον δέον νὰ γίνῃ ἡ καταβολὴ ἢ ἀπ' εὐθείας εἰς διαταγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Αἱ ἐπιταγαὶ αὗται ἐκδίδονται εἴτε ὑπὸ τῶν πρὸς πληρωμὴν ὑποχρέων (προσωπικαὶ ἐπιταγαὶ) εἰς ἕαρος τῶν παρ' ἀνεγνωρισμένην Τραπεζὴν ἢ τῷ Ταχυδρομικῷ Ταμειουτηρίῳ ἢ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν και Δανείων καταθέσεων αὐτῶν εἴτε ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν (Τραπεζικαὶ ἐπιταγαὶ), εἴτε ὑπὸ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμειουτηρίου, εἴτε τέλος ὑπὸ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν και Δανείων.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται α) τὰ ποσὰ τῶν ὀφειλῶν πρὸς τὸ Δημόσιον, ἅτινα δύνανται νὰ καταβάλλωνται εἰς τὰ Ταμεία τοῦ Κράτους και τοῖς μετρητοῖς, β) ἡ διαδικασία τῆς ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων εἰσπράξεως τῶν ἐπιταγῶν και τῆς πιστώσεως τῶν ὀφειλετῶν και γ) αἱ ὀφειλαὶ αἰτνες καταβάλλονται ἀποκλειστικῶς διὰ τραπεζικῶν ἐπιταγῶν».

2. Αἱ παράγραφοι 1 και 2 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Α.Ν. 1819/1951, κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 2113/1952 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :

«1. Ἡ πληρωμὴ τῶν πάσης φύσεως ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου πρὸς φυσικά ἢ νομικά ἐν γένει πρόσωπα ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς δι' ἐπιταγῆς ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ ἐνεργούντος τὴν πληρωμὴν Δημοσίου Ταμείου ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν και Δανείων.

2. Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκδιδομέναι ἐπιταγαὶ δύνανται νὰ ὀπισθογράφωνται μόνον εἰς διαταγὴν ἀνεγνωρισμένων ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν, συμμετεχουσῶν εἰς τὸ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος λειτουργοῦν συμφεριστικὸν γραφεῖον, ἢ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμειουτηρίου ἢ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν και Δανείων».

3. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ Ν.Δ. 321/1969, ὅπως συμπληρώθηκε μετὰ τὸ Ν.Δ. 49/1973, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«3. Διὰ τὴν εἰσπράξιν τῶν Δημοσίων Ἐσόδων ἀντὶ τῆς ἐκδόσεως τριπλοτύπων ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως εἶναι δυνατόν ἡ διάθεσις ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων Εἰδικῶν Ἐντύπων.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύνανται νὰ καθορίζεται ὁ τρόπος διαθέσεως τῶν εἰδικῶν τούτων ἐντύπων και ὑπὸ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου και Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἢ και ὑπὸ ἰδιωτῶν.

Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων καθορίζονται, ὁ τύπος τῶν ἐντύπων τούτων, ἡ χρονολογία ἐνάρξεως τῆς κυκλοφορίας των, ὁ τρόπος ἐπιστροφῆς των ὁσάκις συντρέχει τοιαύτη περίπτωσις, ἡ στρογγυλοποίησις τῶν διὰ τῶν ἐντύπων πληρωτέων ποσῶν, ὡς και πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια».

4. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθροῦ 34 τοῦ Ν.Δ. 321/1969 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«2. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις ἐνταλμάτων προπληρωμῆς ἐπὶ ὀνόματι τῶν ὑπαλλήλων τῶν Δημοσίων Ταμείων, πλην μόνον δι' ἔξοδα μετακινήσεως αὐτῶν και δι' ἔξοδα διακινήσεως τοῦ μηχανογραφικοῦ ὕλικου εἰσπράξεων και πληρωμῶν».

5. Εἰς τὸ ἀρθρον 56 τοῦ Ν.Δ. 321/1969 προστίθεται παράγραφος 5, ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς :

«5. Εἰς τὰς Δημοσίας Ἀρχὰς και τὰ Ν.Π.Δ.Δ. εἶναι δυνατὴ κατόπισιν ἐγκρίσεως τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους ἡ σύσταση παγίων προκαταβολῶν παντὸς εἴδους ὕλικου, ἡ ὁποία θὰ ἀνανεώνεται ἐκάστην φορὰν διὰ τῆς καταθέσεως ἴσου ποσοῦ εἰς μετρητὰ ἑάσει ἀποδείξεως ἥτις θὰ χορηγῇται ὑπὸ τῶν ὡς ἀνω ὑπηρεσιῶν εἰς τὸν διαχειριστὴν τοῦ ὕλικου τοῦ Δημοσίου Ταμείου».

6. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν.Δ. 805/1971 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«4. Οἱ παραβάται ὑποχρεοῦνται, ὅπως καταβάλλουν, αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐτέρου προσώπου ἐπὶ τῇ προσκομίσει τῆς ἐπιδοθείσης πράξεως, τὸ ἐπιβληθὲν πρόστιμον εἰς οἰονδήποτε Δημόσιον Ταμεῖον ἢ εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν, εἰς ἣν ὑπηρετεῖ τὸ βεβαιῶν τὴν παράβασιν ἀστυνομικὸν ὄργανον, ἐντὸς προθεσμίας δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς χρονολογίας τῆς πράξεως βεβαιώσεως τῆς παραβάσεως. Ἐν περιπτώσει δὲ καταβολῆς τοῦ προστίμου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, τοῦτο ὑποχρεοῦται νὰ διαβιβάσῃ αὐτεπαγγέλτως και ἀμελλητῇ πρὸς ταύτην ἀντίγραφον τοῦ τριπλοτύπου εἰσπράξεως ἢ τὸ εἰδικὸν ἐντύπον εἰσπράξεως τοῦ προστίμου».

Άρθρον 90.

Καταβολὴ τελῶν κυκλοφορίας.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἀρθροῦ 62 τοῦ Ν. 814/1978 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«1. Τὰ ἐπιβαλλόμενα ἐξαμηνιαῖα τέλη κυκλοφορίας αὐτοκινήτων και μοτοσυκλετῶν και τὰ συμβεβαιούμενα μετ' αὐτῶν τέλη σταθμεύσεως ὡς και εἰσφορά Ν. 816/78 και ὑπὲρ τοῦ ΤΣΑ — ΙΚΑ συνολικοῦ ποσοῦ ἄνω τῶν δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν, καταβάλλονται εἰς τρεῖς ἴσας διμήνου δόσεις, τῆς πρώτης τούτων καταβαλλομένης μέχρι τῆς 25ης τοῦ δευτέρου μηνός, τῶν δὲ ὑπολοίπων μέχρι και τῆς 25ης τοῦ τετάρτου και ἑκτοῦ μηνός ἐκάστου ἐξαμήνου.

Ὅσάκις τὰ τέλη κυκλοφορίας μετὰ τῶν λοιπῶν συμβεβαιουμένων ἐπιβαρύνσεων ἀμφοτέρων τῶν ἐξαμηνίων δὲν ὑπερβαίνουν τὰς τέσσαρας χιλιάδας (4.000) δραχμὰς καταβάλλονται μέχρι τὴν 25ην τοῦ ἑκτοῦ μηνός τοῦ οἰκείου ἔτους.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης, δύνανται νὰ παραταθῇ ἡ προθεσμία καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως».

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980.

Άρθρον 91.

Ἀτομικαὶ εἰσποιήσεις.

Τὸ ἀρθρον 3 τοῦ Ν. 599/1977 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἀτομικὴ εἰσποίησις δύνανται ν' ἀποτυπωθῇ ἄνευ ἀριθμοῦ και ἡμερομηνίας τριπλοτύπου βεβαιώσεως ἐπὶ τῶν πρὸς τοὺς φορολογουμένους ὑπὸ τοῦ Μηχανογραφικοῦ Κέντρου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (ΜΗ. Κ. Υ. Ο.) ἀποστελλομένων ἐκκαθαριστικῶν σημειωμάτων. Ἡ τοιαύτη ἀτομικὴ εἰσποίησις—ἐκκαθαριστικὸν σημειῶμα φέρει διὰ μηχανικοῦ μέσου τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ αὕτη διαδικασία ἀκολουθεῖται διὰ τὰς ἀποτυπωμένας ὑπὸ τοῦ ΜΗ. Κ. Υ. Ο. ἀτομικὰς εἰσποιήσεις τῶν τελῶν κυκλοφορίας.

Προκειμένου περί τελών κυκλοφορίας, εισπραττομένων δια μηχανογραφικού συστήματος, ή έτηρία έκκαθάρσις αὐτῶν δύναται: ν' αποτυπῶται ἐπὶ τῆς προσθίας ὅψεως τῶν πρὸς τοὺς φορολογουμένους ἀποστελλομένων ἀρχικῶν μηχανογραφικῶν τριπλοτύπων εἰσπράξεως τύπου "Ομικρον (Ο) καὶ Δέλτα (Δ). ἡ δὲ ἀτομικὴ εἰδοποίησις ἀποτυπῶται ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὅψεως τῶν τριπλοτύπων τούτων ἄνευ ἀριθμοῦ καὶ ἡμερομηνίας τριπλοτύπου βεβαιώσεως τιθεμένης διὰ μηχανικοῦ μέσου τῆς σφραγίδος τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ 1.1.1980.

"Ἀρθρον 92.

Κύρωσις διαταγῶν τῆς Διοικήσεως.

Κυρῶνται: ἀρ' ὅτου ἐξεδόθησαν, κτώμεναι ἔκτοτε ἰσχὺν νόμου αἱ ὑπ' ἀρ. 47610/III—176/1.4.77, 95431/III—176/20.7.77, Ε.Π. 2503/III—45/25.8.77, 140410/Ε/III—1/26.9.77, 145802/Ε/III—1/6.10.77, 156630/38340/29.10.77, 173128/III — 101/III—1/30.11.77, 15030/38340/III — 1/24.2.78, 47194/2514/4.4.78, 93924/25251/III — 1/4.7.78, Ε.Π. 1736/38340/III—1/26.7.78, 134420/III — Π4/25.9.78, 31226/38340/10.3.79, 50812/37456/III—1/25.4.79, 54009/Δ.Ε/3.5.79 76803/III—Π4/19.6.79, 86444/III—1/10.7.79, 161617/III—Π4/8.12.79, 7207/37456/III—1/17.1.80, 8102/183/17.1.80, 25009/Δ—Ε/1169/3.3.1980, ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ὡς καὶ ἡ ὑπ' ἀρ. 11867/28.9.79 κοινὴ ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνιῶν, ἔχονται ὡς ἀκολουθῶσι:

α') Ἀρ.Π. Πρωτ. 47610/III—176/1.4.77.

"Ἐχοντας ὑπόψη:

Τὴν παρατηρηθεῖσα μέχρι σήμερα καθυστέρηση ἀποστολῆς τοῦς φορολογουμένων τῶν ἐκκαθαριστικῶν σημειωμάτων τοῦ φόρου εἰσδημάτων φυσικῶν προσώπων οἶκον. ἔτους 1977, ἀποφασίζουμε:

Ὅρίζουμε προθεσμίαν καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως τοῦ φόρου εἰσδημάτων φυσικῶν προσώπων οἶκον. ἔτους 1977, ὁ ὁποῖος θὰ βεβαιωθεῖ στὰ Δημόσια Ταμεία μέχρι 10.4.1977 ἔσται ἐμπροθέστου δηλώσεως τὴν 20.4.1977.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις θὰ κυρωθεῖ νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

β') Ἀρ.Π. Πρωτ. 95431/III—176/20.7.1977.

"Ἐχοντας ὑπόψη:

1. Τὴ διάταξιν τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962, ποὺ ἀντικαταστάθηκε μετὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 328/1974, κατὰ τὴν ὁποία, «οἱ ὀφειλῆται φόρου εἰσδημάτων φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων ἐξοφλοῦντες, ἐν τῷ τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως, τὸν ἐπὶ τῇ ἑστέ: ἐμπροθέστου δηλώσεως τῶν βεβαιωθέντων φόρον, δικαιούνται ἐκπτώσεως ποσοστοῦ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου ποσού».

2. Τὸ γεγονός, ὅτι, ὑπάρχουν περιπτώσεις, κατὰ τῆς ὁποίας οἱ ὑπόχρεοι στεροῦνται τοῦ εὐεργετήματος αὐτοῦ ἀπὸ ὑπαίτιότητος τῆς Ὑπηρεσίας, λόγω ἐσφαλμένης βεβαιώσεως τῶν σχετικῶν χρεῶν καὶ ἐπιθυμῶντας νὰ ἀρῶμε τὴν ἀνισομεταχείρισιν τῶν ἐμπροθέστου δηλούντων ὡς ἂν ὀφειλετῶν καὶ νὰ παράσχουμε τὴν εὐχέρεια σ' αὐτοὺς ὅπως τύχουν τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἐκπτώσεως 10%, ἐφ' ὅσον καταβάλουν τὸ σύνολο τοῦ χρέους τῶν ἐντὸς τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἐπαναβεβαίωσιν ληγούσης δόσεως, ἀποφασίζουμε:

Ὅπως, ἐν περιπτώσει ἐσφαλμένης βεβαιώσεως τοῦ ἐπὶ τῇ ἑστέ: ἐμπροθέστου δηλώσεως προκύπτοντος φόρου εἰσδημάτων φυσικῶν προσώπων διηγραφῆς καὶ ἐπαναβεβαίωσεως αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ ἐπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους, οἱ ὑπόχρεοι δικαιούνται τῆς ἐκπτώσεως τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962, ποὺ ἀντικαταστάθηκε μετὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 328/1974, ἐφ' ὅσον ἐξοφλήσων τὸ σύνολο τοῦ χρέους τῶν ἐντὸς

τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἐπαναβεβαίωσιν ληγούσης δόσεως.

Ἡ παρούσα νὰ κυρωθεῖ νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

γ') Ἀρ.Π. Πρωτ. Ε.Π. 2503/III—45/25.8.1977.

"Ἐχοντας ὑπόψη:

1. Τῆς διατάξεως τοῦ Α.Ν. 514/1968 «περί ἀλλοδαπῶν ὀφειλετῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκ πράξεων λαθρεμπορίας».

2. Τῆς αἰτήσεως, ποὺ ἔχουν υποβληθεῖ σὲ μᾶς τὴν 13.8.77 μετὰ τὴν ὑπ' ἀρ. Φ. 687/83/ΑΣ/10616/13.8.77 ἔγγραφον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, τῶν Πολωνῶν ὑπάρχοντων ARMKNECHT JAN τοῦ MARIAN καὶ KOZLAK WLADYSLAW τοῦ FRANCISZEK (ὀφειλετῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀπὸ πολλαπλῶν τέλη ποὺ τοὺς ἐπιβλήθηκαν γιὰ πράξεις λαθρεμπορίας, στὸν πρώτον δρχ. 320.000 καὶ στὸν δεύτερον δρχ. 190.000), γιὰ τὴν ἀναχώρησίν τους ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῶν κινητῶν περιουσιακῶν τους στοιχείων.

3. Τῆς βεβαιώσεως τῆς Πολωνικῆς Πρεσβείας τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ τῆς ὁποίας προκύπτει, ὅτι οἱ ἐν λόγω ἀλλοδαποὶ ὀφειλέτες δὲν μποροῦν, λόγω οἰκονομικῶν συνθηκῶν, νὰ ἀνταποκριθῶν στὴν πληρωμὴ τοῦ ἀνωτέρω χρέους, ἀποφασίζουμε:

Ἐγκρίνουμε τὴν ἐλεύθερη ἀναχώρησιν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τῶν Πολωνῶν ὑπάρχοντων ARMKNECHT JAN τοῦ MARIAN καὶ KOZLAK WLADYSLAW τοῦ FRANCISZEK, ποὺ καταλογίσθηκαν γιὰ πράξεις λαθρεμπορίας μετὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 326/1977 πράξιν τῆς Διευθύνσεως Τελωνείων Θεσσαλονίκης (ὁ πρῶτος μετὰ δρχ. 320.000 καὶ ὁ δεύτερος μετὰ δρχ. 190.000), ἐφ' ὅσον δὲν πρέπει νὰ ἐμποδισθῶν πρὸς τοῦτο ἀπὸ ἄλλη αἰτία, καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν κινητῶν περιουσιακῶν τους στοιχείων, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν ζητηθεῖ.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις νὰ κυρωθεῖ νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

δ') Ἀρ.Π. Πρωτ. 140410/Ε/III—1/26.9.1977.

"Ἐχοντας ὑπόψη:

1. Τὴ διάταξιν τῆς παρ. 3 ἄρθρου 30 τοῦ Κ.Ε.Δ.Ε.

2. Ὅτι ἔγινε κατάρχεσι ἀπὸ τὸ Δημόσιο Ταμεῖο Νέας Ζίχνης εἰς χεῖρας τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοῦ ΠΙΜ καπνοῦ ποὺ δικαιοῦνται οἱ ἀμπελοκαλλιέργηται-καπνοπαραγωγοὶ τῆς Κοινότητος Ροδολαίους Σερρών γιὰ τὰ χρεῖά τους πρὸς τὸ Τ.Α.Π.Α.Π.

3. Τὸ γεγονός, ὅτι ἡ κατάρχεσι ἐπιβλήθηκε στὸ ΠΙΜ τὸ ὁποῖο σκοπὸ ἔχει τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀνωτέρω ἀγροτῶν καὶ ὅτι ἡ ὑπηρεσία μετὰ τὴν ὑπὸ ὅρους ἀπόδοσιν εἰς τοὺς ὀφειλέτες τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων κτημάτων τῆς ΥΔΑΜΚ, ἀποφασίζουμε:

1. Αἰροῦμε τὴν ἐπιβληθεῖσα γιὰ κάθε ὀφειλέτη κατάρχεσι ἀφοῦ παρακρατηθεῖ ἀπὸ τὴν Α.Τ.Ε. τὸ 1/10 τοῦ ὀφειλόμενου ἀπὸ κάθε δικαιοῦχο ποσού καὶ γίνε: ἀπόδοσιν του στὸ Δημόσιο Ταμεῖο ὑπὲρ Τ.Α.Π.Α.Π., καὶ

2. Καθορίζουμε τὴν καταβολὴν τοῦ ὑπολοίπου σὲ ἐννέα (9) μηνιαῖες δόσεις ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη πρέπει νὰ πληρωθεῖ μέχρι 10 Νοεμβρίου 1977.

Ἡ παρούσα νὰ κυρωθεῖ νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ε') Ἀρ.Π. Πρωτ. 145802/Ε/III—1/6.10.1977.

"Ἐχοντας ὑπόψη:

1. Τὴ διάταξιν τῆς παρ. 3 ἄρθρου 30 τοῦ Κ.Ε.Δ.Ε.

2. Ὅτι ἔγινε κατάρχεσι ἀπὸ τὸ Δημόσιο Ταμεῖο Νέας Ζίχνης εἰς χεῖρας τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοῦ ΠΙΜ καπνοῦ ποὺ δικαιοῦνται οἱ ἀμπελοκαλλιέργηται-

καπνοπαραγωγοί της Κοινότητας Ροζολαίους Σερρών, για τα χρήματα προς το Τ.Α.Π.Α.Π.

3. Το γεγονός, ότι η κατάσχεση επιβλήθηκε στο ΠΡΙΜ, το οποίο σκοπό έχει την ενίσχυση των ανωτέρω αγροτών και ότι η υπηρεσία μελετά την υπό όρους απόδοση εις τους όφειλτες των υπ' αυτών κατεχόμενων κτημάτων της ΥΔΑΜΚ, αποφασίζουμε:

1. Αίρουμε την ανωτέρω κατάσχεση και

2. Αναστέλλουμε μέχρι νεότερας αποφάσεώς μας την είσπραξη των υπέρ Τ.Α.Π.Α.Π. χρεών, εξαιτίας των οποίων επιβλήθηκε η κατάσχεση αυτή.

Η παρούσα να κυρωθεί νομοθετικά.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

στ') Αριθ. Πρωτ. 156630/38340/29.10.1977.

Έχοντας υπόψη:

1. Τις υπ' αριθ. 51/27.9.74 και 54/6/14.10.74 αποφάσεις της Νομισματικής Επιτροπής όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα, με τις οποίες εγκρίθηκε η χορήγηση υπό των Τραπεζών δανείων σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα των Νομών Έβρου, Ροδόπης, Ξάνθης, Δωδεκανήσου, Λέσβου, Χίου και Σάμου είτε προς εξόφληση οφειλών των σε Τράπεζες, το Δημόσιο κλπ. είτε προς κάλυψη των εις νεφάλαια κινήσεως αναγκών των επαγγελματιών ιδίων περιοχών.

2. Την υπ' αριθ. 178/7/6.10.77 απόφαση της Νομισματικής Επιτροπής με την οποία παραιτάθηκε η προθεσμία έναρξης καταβολής των τοκοχρεωλυτικών δόσεων των ανωτέρω χρεών και επιμηκύνθηκε η εξυπηρέτηση αυτών, αποφασίζουμε:

Αναστέλλουμε μέχρι νεότερης αποφάσεώς μας την είσπραξη των ανωτέρω χρεών, τα οποία έχουν δεδουλευθεί στα Δημόσια Ταμεία.

Η παρούσα να κυρωθεί νομοθετικά.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ζ') Αριθ. Πρωτ. 173128/111-101/III-1/30.11.1977.

Έχοντας υπόψη:

1. Τα άρθρα 9 και 10 του Ν. 2097/1952 «περί ρυθμίσεως ειδικών τινων περιπτώσεων εφαρμογής του νόμου περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων και άλλων τινών διατάξεων».

2. Την υπ' αριθ. 247793/1956 απόφασή μας «περί αποδεικτικού ενημερότητας των προς το Δημόσιον χρεών», όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα.

3. Την ανάγκη όπως οι πλημυροπαθείς της 2.11.1977 της περιοχής τ. Διοικήσεως Πρωτευούσης και Έλευσινας εισπράξουν τη χρηματική ενίσχυση, που αποφασίσθηκε να τους δοθεί, αποφασίζουμε:

Απαιτάσσουμε τους πλημυροπαθείς της 2.11.1977 της περιοχής τ. Διοικήσεως Πρωτευούσης και Έλευσινας από την υποχρέωση προσκομίσεως Αποδεικτικού Φορολογικής Ενημερότητας κατά την είσπραξη των χρηματικών ποσών που θα τους καταβληθούν ως οικονομική ενίσχυση.

Η παρούσα να κυρωθεί νομοθετικά.

Ο Υπουργός
Γ. ΜΠΟΥΤΟΣ

η') Αριθ. Πρωτ. 15030/38340/III-1/24.2.1978.

Έχοντας υπόψη:

1. Την πρόταση του κ. Υφυπουργού Γεωργίας όπως διατυπώνεται στο έγγραφό του αριθ. 461/30.1.78 σχετικά με την άναστολή λήψεως αναγκαστικών μέτρων, επί διμηνιο σε βάρος κτηνοτρόφων για την είσπραξη χρεών των προς το Δημόσιο που προέρχονται από καταπτώσεις έγγυήσεων.

2. Το γεγονός ότι το θέμα που δημιουργήθηκε έρευνάται από τις αρμόδιες υπηρεσίες για την αντιμετώπιση του, αποφασίζουμε:

Εγκρίνουμε την άναστολή λήψεως αναγκαστικών μέτρων επί διμηνιο από της εκδόσεως της παρούσης για τα χρήματα κτηνοτρόφων που προέρχονται από καταπτώσεις έγγυήσεων λόγω μη εμπρόθεσμης εξοφλήσεως δανείων, τα οποία τους χορήγησε η Α.Τ.Ε. με την έγγυσή του Έλληνικού Δημοσίου.

Η παρούσα να κυρωθεί νομοθετικά.

Ο Υπουργός
Γ. ΜΠΟΥΤΟΣ

θ') Αριθ. Πρωτ. 47194/2514/4.4.1978.

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 12 παρ. 3 του Ν.Δ. 321/69 «περί Κώδικος Δημοσίου Λογιστικού» όπως συμπληρώθηκαν με το Ν.Δ. 49/73 «περί αντικαταστάσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων του Ν.Δ. 321/69».

2. Το γεγονός της καθιερώσεως ειδικού εντύπου παραβόλου για την είσπραξη των πάσης φύσεως παραβόλων και

3. Την ανάγκη καθορισμού του τύπου αποδεικτικού εισπράξεως των πάσης φύσεως παραβόλων, αποφασίζουμε:

1. Θετούμε σε κυκλοφορία από 1ης Μαΐου 1978 εννιά (9) κλάσεις ειδικών εντύπων παραβόλων.

2. Καθορίζουμε τον τύπο του αποδεικτικού εισπράξεως των πάσης φύσεως παραβόλων, ως εξής:

Α'. ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

Τα ειδικά έντυπα παραβόλων είναι διαστάσεων 173X84 χιλ.

Β'. ΧΑΡΤΗΣ

Ο χάρτης που χρησιμοποιείται για την εκτύπωση των πιο πάνω ειδικών εντύπων παραβόλων είναι ειδικής κατασκευής και φέρει στη μάζα αυτού ύδατογράφημα με στοχέα Υ Ο.

Γ'. ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Η εκτύπωση των ειδικών εντύπων παραβόλων όλων των κλάσεων έγινε με τη μέθοδο OFFSET.

Δ'. ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Τα ειδικά έντυπα παραβόλων φέρουν τις εξής παραστάσεις:

Ι. Προσθία όψη:

α. Πλαίσιο από γραμμικότυπημα.

β. Δίχρωμο δάπεδο που αποτελείται από πλέγμα και ασφαλιστικό διακοσμητικό γραμμικότυπημα.

γ. Στο άριστερο λευκό τμήμα και εκτός του πλαισίου υπάρχει η σειρά, ο αριθμός, το έθνος, διακοσμητικό γραμμικότυπημα και κείμενο:

Κατατέθηκε, ήμερομηνία, ο προϊστάμενος της υπηρεσίας, χαρτόσημο δρχ. υπέρ Ο.Γ.Α. κλπ.

δ. Εντός του πλαισίου υπάρχουν τα εξής κείμενα:

Έλληνική Δημοκρατία, Παραβόλο, το ποσό του παραβόλου κάθε κλάσεως αριθμητικώς μέσα σε διακοσμητικό γραμμικότυπημα και ολογράφως, καταθέτης, επώνυμο, όνομα, πατρώνυμο, κάτοικος, όδός, αριθμός, Υπηρεσία στην οποία γίνεται η κατάθεση, αιτιολογία καταθέσεως και συμπληρώνεται με τη φροντίδα και ευθύνη των ενδιαφερομένων.

ΙΙ. Όπισθία όψη:

α. Πλαίσιο από γραμμικότυπημα που περιβάλλει δάπεδο του ίδιου χρώματος και

β. Κείμενα. Ός κατωτέρω:

ΤΙΤΛΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ... () ΠΡΑΞΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ.

Να επιστραφεί στον καταθέτη το ποσό που αναγράφεται στην άλλη όψη ...
.....13

Ο.....
(Υπογραφή—Σφραγίδα)

ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΔΡΧ.

Ο.....Εισέπραξα το ποσό των δρχ..... (.....) για την επιστροφή του παραβόλου που δεν έχει χρησιμοποιηθεί ως άνω-τέρω.

.....19
Για την παραλαβή

Στοιχεία Ταυτότητας

..... (Υπογραφή)

ΝΑ ΠΛΗΡΩΘΟΥΝ

Δραχμές
.....19
Ο Έλεγκτής

ΧΑΡΤΟΣΗΜΟ ΑΙΤΗΣΕΩΣ

(+) Τα στοιχεία της όψης αυτής συμπληρώνονται από τις αρμόδιες υπηρεσίες και όχι από τον καταθέτη.

Η γραμμογράφηση και τα κείμενα της οπισθίας όψης είναι ίδια για όλες τις κλάσεις των παραβόλων.

Ε'. ΚΛΑΣΕΙΣ ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ

Τα ειδικά έντυπα παραβόλων διακρίνονται σε κλάσεις των δραχμών 5, 10, 20, 30, 50, 100, 200, 400 και 500.

Κάθε έντυπο παραβόλου θα διατίθεται ανάλογα της κλάσεως ως ακολούθως:

α. Της κλάσεως των δραχμών πέντε (5), δέκα (10) και είκοσι (20) προς δραχμές πέντε (5), δέκα (10) και είκοσι (20) αντίστοιχα.

Στα παραβόλα αυτά δεν υπολογίζονται τέλη χαρτοσήμου (1%) καθώς και προσαύξηση 20% υπέρ Ο.Γ.Α. λόγω ποσού.

β. Της κλάσεως των δραχμών τριάντα (30), προς δραχμές τριάντα και εξήντα λεπτά (30,60) από τις οποίες δραχμές τριάντα (30) αντιπροσωπεύουν την αξία του παραβόλου, δραχμές πενήντα λεπτά (0,50) 1% τέλος χαρτοσήμου και δραχμές δέκα λεπτά (0,10) προσαύξηση 20% υπέρ Ο.Γ.Α. επί χαρτοσήμου.

γ. Της κλάσεως των δραχμών πενήντα (50), προς δραχμές πενήντα και εξήντα λεπτά (50,60) από τις οποίες δραχμές πενήντα λεπτά (50) αντιπροσωπεύουν την αξία του παραβόλου, δραχμές πενήντα λεπτά (0,50) 1% τέλος χαρτοσήμου και δραχμές δέκα λεπτά (0,10) προσαύξηση 20% υπέρ Ο.Γ.Α. επί χαρτοσήμου.

δ. Της κλάσεως των δραχμών εκατό (100), προς δραχμές εκατό μία και είκοσι λεπτά (101,20) από τις οποίες δραχμές εκατό (100) αντιπροσωπεύουν την αξία του παραβόλου, δραχμές μία (1) 1% τέλος χαρτοσήμου και δραχμές είκοσι λεπτά (0,20) προσαύξηση 20% υπέρ Ο.Γ.Α. επί χαρτοσήμου.

ε. Της κλάσεως των δραχμών διακοσίων (200), προς δραχμές διακόσιες δύο και σαράντα λεπτά (202,40) από τις οποίες δραχμές διακόσιες (200) αντιπροσωπεύουν την αξία του παραβόλου, δραχμές δύο (2) 1% τέλος χαρτοσήμου και δραχμές σαράντα λεπτά (0,40) προσαύξηση 20% υπέρ Ο.Γ.Α. επί χαρτοσήμου.

στ. Της κλάσεως των δραχμών τετρακοσίων (400) προς δραχμές τετρακόσιες τέσσερες και ογδόντα λεπτά (404,80) από τις οποίες δραχμές τετρακόσιες (400) αντιπροσωπεύουν την αξία του παραβόλου, δραχμές τέσσερις (4) 1% τέλος χαρ-

τοσήμου και δραχμές ογδόντα λεπτά (0,80) προσαύξηση 20% υπέρ Ο.Γ.Α. επί χαρτοσήμου.

ζ. Της κλάσεως των δραχμών πεντακοσίων (500), προς δραχμές πεντακόσιες εξή (506) από τις οποίες δραχμές πεντακόσιες (500) αντιπροσωπεύουν την αξία του παραβόλου, δραχμές πέντε (5) 1% τέλος χαρτοσήμου και δραχμή μία (1) προσαύξηση 20% υπέρ Ο.Γ.Α. επί χαρτοσήμου.

ΣΤ'. ΑΡΙΘΜΗΣΗ

Κάθε κλάση παραβόλου θα έχει ένδειξη σειράς της εκδόσεως καθώς και αρίθμηση.

Ζ' ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΡΑΒΟΛΟΥ

Σε περίπτωση που το πληρωτέο ποσό για παράβολο δεν είναι άκεραία δεκάδα, αλλά κλάσμα αυτής, θα στρογγυλοποιείται στο πεντάδραχμο.

Η' ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ ΚΛΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΑΒΟΛΟΥ

Σε περίπτωση που το πληρωτέο ποσό για παράβολο δεν ανταποκρίνεται σε κλάση παραβόλου, τότε αυτή επιτυγχάνεται με συνδυασμό και άλλων κλάσεων παραβόλου, αποκλεισμένης της χρησιμοποίησης των κλάσεων των δραχμών πέντε (5), δέκα (10) και είκοσι (20) για την υποκατάσταση παραβόλων κλάσεως μεγαλύτερας των είκοσι (20) δραχμών.

Θ' ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ

Η διαχείριση όλων των κλάσεων του ειδικού εντύπου παραβόλου ανατίθεται στο Κ.Τ.Σ. Χάρτου, μέσω του οποίου θα εφοδιάζονται τα Δημόσια Ταμεία, για την περαιτέρω διάθεση.

Ι' ΕΠΙΣΤΡΟΦΕΣ

Για την επιστροφή απαιτείται η συμπλήρωση, από την αρμόδια Υπηρεσία που έχει ή που υπήρχε πρόθεση να κατατεθεί το παράβολο, της πράξεως επιστροφής που υπάρχει στην οπίσθια όψη αυτού.

Στην πράξη επιστροφής πρέπει να τίθεται απαραίτητα εκτός από τη σφραγίδα της Υπηρεσίας και το ονοματεπώνυμο του αρμόδιου οργάνου που θα διατάσσει την επιστροφή.

Μετά τη συμπλήρωση από την αρμόδια Υπηρεσία της πράξεως επιστροφής ή οπίσθια όψη του παραβόλου καθίσταται τίτλος πληρωμής κατά την έννοια του άρθρου 92 του Ν.Δ. 321/1969 (περί Κώδικος Δημόσιου Λογιστικού).

Η εξόφληση του ανωτέρω τίτλου θα γίνεται από οποιοδήποτε Δημόσιο Ταμείο εισπράξεως.

Τα χαρτόσημα της αίτησεως επιστροφής του συνόλου του παραβόλου θα επικολλώνται στη μεγαλύτερη κλάση του παραβόλου, στην περίπτωση που έγινε συνδυασμός κλάσεων παραβόλων.

Κατά την επιστροφή ποσού παραβόλου θα επιστρέφονται και το τέλος χαρτοσήμου (1%) καθώς και η προσαύξηση 20% υπέρ Ο.Γ.Α. που συνεισπράχθηκαν με αυτό.

Η λογιστική τακτοποίηση της επιστροφής θα γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Β.Δ. 757/1969.

ΙΑ' ΣΥΣΤΑΣΗ ΠΑΓΙΑΣ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗΣ

Εγκρίνεται η σύσταση πάγιας προκαταβολής ειδικών εντύπων παραβόλων στα Ταμεία Εισπράξεων, Πληρωμών και Ειδικών Ταμείων (Α.Ε., Δικαστ. Εισπράξεων Αθηνών, Κληρονομιών, Έλευθερίων Έπαγγελμάτων) των πόλεων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης.

Η απόφαση αυτή να κυρωθεί νομοθετικά.

Ο Υπουργός

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

1) Άρ.Φ. Πρωτ. 93924/25251/ΠΙ-1/4 1ουλίου 1978.

Έχοντας υπόψη:

1. Τις υπ' άρ.Φ. 318332/1986/7.2.77 και 313702/13531/23.9.77 κοινές αποφάσεις του κ. Υπουργού Γεωργίας και ήλων, με τις οποίες καθορίστηκε η μείωση του μισθώματος που είχε εξεισπραχθεί σε βάρος καλλιεργητών αγροτών της τώως λίμνης Αγουλινίτης—Κάστας, ανάλογα με τις ζημιές που έγιναν στις καλλιέργειές τους από τον μύκητα OPHIOBOLUS GRAMINIS και νηματωδών.

2. Ότι, παρόμοιες με τις ανωτέρω όροιες έχουν εξεισπραχθεί και σε βάρος αγροτών, οι οποίοι έχουν καλλιεργήσει αυθαιρέτως δημόσιες γαίες στην περιοχή της τώως λίμνης Α-

γουλινίτσας—Κάττας, και ότι οι καλλιέργειές τους έχουν υποστεί ζημιές από την ίδια αιτία, αποφασίζουμε:

Αναστέλουμε την είσπραξη των βεβαιωμένων οφειλών της πιο πάνω κατηγορίας (παράγρ. 2) μέχρι την 31 Δεκεμβρίου 1978.

Η παρούσα να κυρωθεί νομοθετικά.

Ο Υπουργός

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ια') Αριθ. Πρωτ. Εμπ. 1736/38340/III-1/26.7.1978

Έχοντας υπόψη:

1. Την πρόταση του κ. Υφυπουργού Γεωργίας, όπως διατυπώνεται στο έγγραφό του αριθ. ΕΜΠ.2130/15.7.78, σχετικά με την παράταση της αναστολής λήψεως αναγκαστικών μέτρων σε βάρος κτηνοτρόφων, για την είσπραξη χρεών τους που προέρχονται από καταπτώσεις εγγυήσεων.

2. Τις αποφάσεις μας 13000/38340/111-1/24.2.78 και ΕΜΠ. 1435/38346/111 — 1/6.6.78 με τις οποίες είχαν δοθεί αναστολές λήψεως αναγκαστικών μέτρων για την ίδια κατηγορία οφειλετών, ή τελευταία των οποίων έληξε στις 30.6.78.

3. Το γεγονός ότι το θέμα που δημιουργήθηκε, ερευνάται ακόμη από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας, για την αντιμετώπισή του, αποφασίζουμε:

Εγκρίνουμε την παράταση της αναστολής λήψεως αναγκαστικών μέτρων μέχρι της 30.9.78, για τα χρέη των κτηνοτρόφων που προέρχονται από καταπτώσεις εγγυήσεων, λόγω μη εμπρόθεσμης εξοφλήσεως δανείων, τα οποία τους χορήγησε ή ΑΤΕ με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου.

Η παρούσα να κυρωθεί νομοθετικά.

Ο Υπουργός

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ιβ') Αριθ. Πρωτ. 134420/111-114/25.9.1978.

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 17 του Ν. 5940/33 «περί κυρώσεως του από 6.7.1933 Ν.Δ. «περί παροχής φορολογικών διευκολύνσεων κλπ.».

2. Τις σχετικές διατάξεις του Ν. 2097/1952, «περί ρυθμίσεως ειδικών τινων περιπτώσεων εφαρμογής του νόμου περί είσπραξης δημοσίων εσόδων και άλλων τινων διατάξεων».

3. Την υπ' αριθ. 369030/1953 απόφασή μας, «περί αρμοδιότητας των Διευθυντών Ταμείων και Τελωνείων προς παροχήν φορολογικών διευκολύνσεων», ή οποία κυρώθηκε με το άρθρ. 8 του Ν. 2858/1954.

4. Την υπ' αριθ. 144837/1971 απόφασή μας, που κυρώθηκε με το άρθρ. 3 του Ν.Δ. 137/1973, και ή οποία τροποποίησε την ανωτέρω υπ' αριθ. 369030/1953 απόφαση.

5. Την υπ' αριθ. 11614/111-114/27.1.75 απόφασή μας, που τροποποίησε την ανωτέρω απόφαση και ή οποία κυρώθηκε με το άρθρ. 77 του Ν. 542/1977, «περί τροποποιήσεως, αντικαταστάσεως και συμπληρώσεως φορολογικών και άλλων τινων διατάξεων».

6. Το άρθρ. 232 του Π.Δ. 636/1977 «περί διαρθρώσεως του Υπουργείου Οικονομικών και Οργανισμού των Υπηρεσιών αυτού», και

7. την ανάγκη της γρηγορότερης είσπραξης των δημοσίων εσόδων, αποφασίζουμε:

1. Τροποποιούμε την ανωτέρω υπ' αριθ. 11614/111-114/27.1.75 απόφασή μας και εξουσιοδοτούμε τους Διευθυντές των Δημοσίων Ταμείων και Τελωνείων να παρέχουν, κατά την κρίση τους και ύστερα από αίτηση των οφειλετών, διευκόλυνση εραχχρονίου αναστολής ή τμηματικής καταβολής για τα βεβαιωμένα και βεβαιούμενα ληξιπρόθεσμα χρέη των προς το Δημόσιο, εφόσον δεν υπερεκπίουν κατά βασικό ποσό τις δρχ. χιλιάδες τετρακόσιες χιλιάδες (400.000).

Η ανωτέρω αρμοδιότητα για τον Διευθυντή του Δημοσίου Ταμείου Α.Ε. Αθηνών ορίζεται μέχρι βασικού ποσού χρέους δρχ. χιλιάδων επτακοσίων χιλιάδων (700.000).

2. Οι ως άνω διευκολύνσεις δεν μπορούν να παραταθούν πέραν του οικονομικού έτους, εντός του οποίου εκδίδεται ή σχετική απόφαση.

3. Η παρούσα να κυρωθεί νομοθετικά.

Ο Υπουργός

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ιγ') Αριθ. Πρωτ. 31226/38340/10.3.1979.

Έχοντας υπόψη ότι, λόγω της μακράς αποχής των Ταχυδρομικών διανομέων από την εργασία τους, έφθασαν εκπρόθεσμα στους φορολογούμενους οι ατομικές ειδοποιήσεις που τους έστειλαν τα Δημόσια Ταμεία του Νομού Αττικής, αποφασίζουμε:

Παρατείνουμε μέχρι την 23η Μαρτίου 1979 την προθεσμία καταβολής της Α' δόσεως που έληξε την 10.2.1979 και την 10.3.1979 των οφειλών, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί στα Δημόσια Ταμεία του Νομού Αττικής, υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων και καταβάλλονται εκ του νόμου σε μηνιαίες δόσεις.

Οι επόμενες μηνιαίες δόσεις θα καταβάλλονται την 10η κάθε επόμενου μήνα.

Η παρούσα να κυρωθεί νομοθετικά.

Ο Υπουργός

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ιδ') Αριθ. Πρωτ. 50812/37456/III-1/25.4.1979.

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Ν. 2367/1953 «περί τίτλων κυρότητας, παξινόμησεως, άδειων κυκλοφορίας και φορολογίας αυτοκινήτων», όπως ισχύει, και του Ν.Δ. 3839/1958 «περί φορολογίας των πετρελαιοκινήτων αυτοκινήτων, τροποποιήσεως ενίων διατάξεων της φορολογίας των αυτοκινήτων» και του Νόμου 1910/1944 «περί προστασίας πολυτέκνων» κλπ.

2. Τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 814/78 «περί συμπληρώσεως και τροποποιήσεως φορολογικών και άλλων τινων συναφών διατάξεων».

3. Τις διατάξεις του άρθρου 8 του Ν. 816/1978 «περί επέκτασης εισφοράς δια την αντιμετώπισιν των έκτάκτων διαπανών εκ τεισμών εις τον Νομόν Θεσσαλονίκης, την έπαρχίαν Βισαλτίας του Νομού Σερρών και την έπαρχίαν Κιλκίς του Νομού Κιλκίς», και

4. το γεγονός, ότι στους περισσότερους οφειλότες τελών κυκλοφορίας της περιοχής τ. Δ. Πρωτευούσης και Θεσσαλονίκης δεν έχουν φτάσει μέχρι σήμερα τα μηχανογραφικά τριπλότυπα είσπραξεως για την πληρωμή της β' δόσεως των τελών κυκλοφορίας οικονομικού έτους 1979, αποφασίζουμε:

Παρατείνουμε μέχρι και την 8 Μαΐου 1979 την προθεσμία καταβολής της δεύτερης δόσεως των τελών κυκλοφορίας των αυτοκινήτων και μοτοσυκλετών και των συμβεβαιουμένων με αυτά πσών, που έχουν βεβαιωθεί στα Δημόσια Ταμεία της περιοχής τ. Δ. Πρωτευούσης και Θεσσαλονίκης.

Η παρούσα απόφαση να κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ιε') Αριθ. Πρωτ. 54009/Δ.Ε./3.5.1979.

Έχοντας υπόψη:

1. Το γεγονός ότι μετά την έπεξεργασία και έκτύπωση των καταστάσεων υπερείσπραξεως φόρου εισοδήματος οικον. έτους 1978, εμφανίστηκαν φορολογούμενοι οι οποίοι έχουν καταβάλει με μηχανογραφικά τριπλότυπα είσπραξεως ποσά

μεγαλύτερα από τα όφειλόμενα, από μία (1) δραχμή και άνω και ότι τα ποσά αυτά είναι επιστρεπτέα ως άχρεωστώς καταβληθέντα με τη διαδικασία που καθορίσαμε με την υπ' αριθ. 28.801/Δ—Ε/28.2.1979 διαταγή μας.

2. Το γεγονός ότι θα ειδοποιηθούν δικαιούχοι επιστροφής φόρων να εισπράξουν ποσά μέχρι 1 δραχμ. όπως προέκυψε από τις καταστάσεις υπερισπράξεων που έχουν σταλθεί στα Δημόσια Ταμεία.

3. Το γεγονός ότι εκ των ανωτέρω διαδικασιών θα ταλαιπωρηθούν ασκόπως και χωρίς ωφέλεια οι δικαιούχοι μικρών ποσών, οι οποίοι όπως γνωρίζουμε από άλλες περιπτώσεις, αμελούν την εισπράξη αυτών, με αποτέλεσμα να απασχολούνται μόνον οι Υπηρεσίες των Δημοσίων Ταμείων, από την παρακολούθηση των περιπτώσεων αυτών, μέχρις ότου οι σχετικοί τίτλοι πληρωμής εξοφληθούν, συμφηριστούν ή υποπέσουν στην παραγραφή, αποφασίζουμε:

Καθορίζουμε, ότι ποσά μέχρι και εἴκοσι (20) δραχμῶν που προέρχονται από υπερισπράξη φόρων που εισπράττονται με μηχανογραφικά τριπλότυπα εισπράξεως, δεν επιστρέφονται. Το σύνολο των ποσών που δεν επιστρέφεται σε δικαιούχους, εισάγεται με τριπλότυπο εισπράξεως στον Προϋπολογισμό του Δημοσίου με τὸν ἐλάχιστο Κ.Α. Ἐσόδου («Ἀποδόλεπτα»).

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δὲν ἐφαρμόζεται σὲ περίπτωση που ὁ δικαιούχος επιστροφῆς ὀφείλει στὸ Δημόσιο Ταμείο ποσὸ τοῦλάχιστο ἴσο πρὸς τὸ ἐπιστρεφόμενο.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ιστ') Ἀριθ. Πρωτ. 76803/111 - 114/19.6.1979.

Ἐχοντας ὑπόψη:

1) Τὶς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ Ν. 5940/33 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6.7.1933 Ν.Δ. «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων κλπ.».

2) Τὶς σχετικὲς διατάξεις τοῦ Ν. 2097/1952 «περὶ ρυθμίσεως εἰδικῶν τινῶν περιπτώσεων ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου «περὶ εισπράξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

3) Τὴν ἀπόφασή μας ἀριθ. 369030/1953 «περὶ ἀρμόδι-
τητος τῶν Διευθυντῶν Ταμείων καὶ Τελωνείων πρὸς παροχὴν φορολογικῶν διευκολύνσεων» ἡ ὁποία κυρώθηκε μετὰ τὸ ἀριθρ. 8 τοῦ Ν. 2858/1954.

4) Τὴν ἀπόφασή μας ἀριθ. 144837/1971, ἡ ὁποία τροποποίησε τὴν προηγούμενη ἀπόφασή ἀριθ. 369030/1953 καὶ κυρώθηκε μετὰ τὸ ἀριθρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 137/1973.

5) Τὴν ἀπόφασή μας ἀριθ. 11614/111—114/27.1.75, ἡ ὁποία τροποποίησε τὴν πρὶν πᾶνω ἀπόφασή ἀριθ. 144837/1971 καὶ κυρώθηκε μετὰ τὸ ἀριθρ. 77 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

6) Τὴν ἀπόφασή μας ἀριθ. 135071/111—114/25.9.78, ἡ ὁποία τροποποίησε τὴν πρὶν πᾶνω ἀπόφασή ἀριθ. 11614/111—114/27.1.75.

7) Τὸ ἀριθρ. 232 τοῦ Π.Δ. 636/1977 «περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Ὁργανισμοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ» καὶ

8) τὴν ἀνάγκη τῆς ταχύτερης εισπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, αποφασίζουμε:

1. Τροποποιῶμε τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασή μας ἀριθ. 134420/111—114/25.9.78 καὶ ἐξουσιοδοτοῦμε τοὺς Διευθυντὲς τῶν Δημοσίων Ταμείων καὶ Τελωνείων νὰ παρέχουν, κατὰ τὴν κρίσιν τους καὶ ὕστερα ἀπὸ αἴτηση τῶν ὀφειλετῶν, διευκολύνσεις ἐραχυχρόνως ἀναστολῆς ἢ τμηματικῆς καταβολῆς γιὰ τὰ χρέη τους, πού εἶναι βεβαιωμένα ἢ πρόκειται νὰ βεβαιωθοῦν, ἐφόσον τὸ σύνολο τοῦ βασικοῦ χρέους δὲν ὑπερβαίνει τὶς 800.000 δραχμῆς.

2. Οἱ πρὶν πᾶνω παρεχόμενες διευκολύνσεις δὲν μποροῦν νὰ παρατείνονται πέρα ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸ ἔτος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκδίδονται οἱ σχετικὲς ἀποφάσεις.

3. Ἡ παρῶσα νὰ κυρωθεῖ νομοθετικά.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ιζ') Ἀριθ. Πρωτ. 86444/ΠΙ-1/10.7.1979.

Ἐχοντας ὑπ' ὄψιν ὅτι: λόγω τῆς ἀπεργίας τῶν Τραπεζοϋπαλλήλων δημιουργεῖται ἀδυναμία διὰ τὴν ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν τῶν χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ἐκ μέρους μεγάλου ἀριθμοῦ φορολογουμένων, αποφασίζουμε:

1. Αἱ προθεσμίαι καταβολῆς χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιον, ἢ τρίτους, τὰ ὁποῖα εισπράττονται ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων, εἴτε πρόκειται περὶ βεβαιωμένων εἴτε περὶ ἀποδιδόμενων σὺν τῇ δηλώσει χρεῶν, αἱ ὁποῖαι ἐληξάν ἀπὸ 4ης ἕως καὶ 10ης Ἰουλίου 1979, παρατείνονται μέχρι καὶ τῆς 16ης Ἰουλίου 1979.

2. Ὅσοι ἐκ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἐκχωρήσουν πρὸς αὐτὸ μέχρι καὶ τῆς 16ης Ἰουλίου 1979 ἐκ τῶν καταθέσεων τὰς ὁποῖας ἔχουν εἰς Τράπεζαν, ποσὸν ὀφειλόμενον πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ τρίτους, τὸ ὁποῖον εισπράττεται διὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων, λογίζονται ὡς καταβαλόντες ἐμπροθέσμως κατὰ τὸ ἐκχωρηθὲν ποσὸν τὴν ὀφειλὴν αὐτῶν, διὰ χρέη βεβαιωμένα ἢ ἀποδιδόμενα σὺν τῇ δηλώσει, ἐφ' ὅσον ἡ ἡμερομηνία καταβολῆς ἐληξάν ἀπὸ τῆς 4ης ἕως τῆς 10ης Ἰουλίου 1979.

Ἡ ἀνωτέρω ἐκχώρησις ἀπαλλάσσεται τῶν τελῶν χαρτοσήμου, καὶ εἶναι δυνατόν ἡ περὶ αὐτῆς σχετικὴ δήλωσις νὰ κατατεθῇ εἰς τὸ ἀρμόδιον Δημόσιον Ταμεῖον ἢ εἰς Ταχυδρομικὸν Ταμειοτῆριον ἢ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

Ἡ παρῶσα νὰ κυρωθῇ διὰ νόμου.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ιη') Ἀριθ. Πρωτ. 461617/111 - 114/8.12.1979.

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΘΕΜΑ: «Περὶ ἀρμοδιότητος τῶν Διευθυντῶν τῶν Δημοσίων Ταμείων, Τελωνείων, τῶν Ἐπιτροπῶν ἀρθροῦ 15 Ν. 3200/55 καὶ ἀρθροῦ 17 Ν. 5940/33, γιὰ τὴν παροχὴ φορολογικῶν διευκολύνσεων».

Ο ὙΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἐχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ Ν. 5940/33 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6.7.1933 Ν.Δ. «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων κλπ.».

2. Τὶς σχετικὲς διατάξεις τοῦ Ν. 2097/52 «περὶ ρυθμίσεως εἰδικῶν τινῶν περιπτώσεων ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου «περὶ εισπράξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

3. Τὴν ἀπόφασή μας ἀριθμὸς 369030/53 «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῶν Διευθυντῶν τῶν Ταμείων καὶ Τελωνείων, γιὰ τὴν παροχὴ φορολογικῶν διευκολύνσεων», ἡ ὁποία κυρώθηκε μετὰ τὸ ἀριθρ. 8 τοῦ Ν. 2858/54.

4. Τὴν ἀπόφασή μας ἀριθμὸς 144837/71 «περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεώς μας», ἡ ὁποία κυρώθηκε μετὰ τὸ ἀριθρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 137/1973.

5. Τὴν ἀπόφασή μας ἀριθμὸς 11614/111—114/27.1.75 «περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀποφάσεώς μας ἀριθμὸς 144837/1971», ἡ ὁποία κυρώθηκε μετὰ τὸ ἀριθρ. 77 τοῦ Ν. 542/77.

6. Τὴν ἀπόφασή μας ἀριθμὸς 76803/111—114/19.6.1979 «περὶ ἀρμοδιότητος τῶν Διευθυντῶν τῶν Δημοσίων Ταμείων καὶ Τελωνείων γιὰ τὴν παροχὴ διευκολύνσεων».

7. Τὸ ἀριθρ. 232 τοῦ Π.Δ. 636/1977 «περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Ὁργανισμοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ» καὶ

8. τὴν ἀνάγκη τῆς ταχύτερης εισπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, αποφασίζουμε:

Τροποποιῶμε τὴν ἀπόφασή μας ἀριθμὸς 76803/111—114/19.6.1979, ὡς ἀκολουθεῖ:

1ον) Έξουσιοδοτούμε τους Διευθυντές των Δημοσίων Ταμείων και Τελωνείων να παρέχουν κατά την κρίση τους και ύστερα από αίτηση των οφειλετών, διευκολύνσεις εραρχηχρονίου άναστολής ή τμηματικής καταβολής, για χρέη τους που είναι εξαιωμένα ή πρόκειται να βεβαιωθούν, το βασικό ποσό των οποίων δεν υπερβαίνει το 1.500.000 δραχμές.

2ον) Οί Έπιτροπές του άρθρου 15 του Ν. 3200/55 που έδρεύουν στις κατά τόπους Νομαρχίες, θά παρέχουν διευκολύνσεις εραρχηχρονίου άναστολής ή τμηματικής καταβολής, για χρέη βασικού ποσού άνω του 1.500.000 δραχμών και μέχρι 2.000.000 δραχ και

3ον) ή Έπιτροπή του άρθρου 17 του Ν. 5940/33 θά παρέχει διευκολύνσεις εραρχηχρονίου άναστολής ή τμηματικής καταβολής, για χρέη βασικού ποσού άνω των 2.000.000 δραχμών.

Σημειώνουμε ότι, οι άνωτέρω διευκολύνσεις δεν μπορούν να παραταθούν πέραν του οικονομικού έτους, εντός του οποίου εκδίδονται οι σχετικές αποφάσεις.

Η παρούσα να κυρωθεί νομοθετικά.

Ο Υπουργός
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

δ') Άρ.Φ. Πρωτ. 7207/37456/111 - 1/17.1.1980.

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΘΕΜΑ: «Καταβολή τελών Κυκλοφορίας».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τη διάταξη του δευτέρου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 62 του Ν. 814/1978 «περί συμπληρώσεως και τροποποίησης φορολογικών και άλλων τινών διατάξεων», με την οποία όρίζεται ότι, αν τα έτήσια τέλη κυκλοφορίας των αυτοκινήτων μαζί με τις λοιπές επίβαρύνσεις δεν υπερβαίνουν το ποσό των δραχ. 3.000, καταβάλλονται μέχρι το τέλος του πρώτου εξαμήνου.

2. Την ανάγκη αύξησης του ποσού των δραχ. 3.000 για να μη αποκλειστούν από την άνωτέρω ρύθμιση οι μικρές οφειλές από τέλη Κυκλοφορίας, οι οποίες μετά την έπιβολή της εισφοράς επί των αυτοκινήτων του Ν. 816/1978 υπερβαίνουν το ποσό των δραχ. 3.000.

3. Την ανάγκη μεταβολής της υποχρέωσης καταβολής των τελών κυκλοφορίας της κατηγορίας αυτής από το τέλος του α' εξαμήνου την 25η Ιουνίου, για να παρασχεθεί ή δυνατότητα στη Μηχανογραφική Υπηρεσία να αποστέλλει κάθε δίμηνο, μετά την 25η Ιουνίου και μέχρι της 25ης Δεκεμβρίου κάθε έτους, μηχανογραφικά τριπλότυπα εισπράξεως στους φορολογουμένους, που δεν θά έχουν έξοφλήσει τα άνωτέρω τέλη κυκλοφορίας, αποφασίζουμε:

Όπως, μέχρι νομοθετικής ρυθμίσεως, σε περίπτωση που τα τέλη κυκλοφορίας αυτοκινήτων και μοτοσυκλετών και των δύο εξαμήνων μαζί με τα συμβεβαιούμενα ποσά δεν υπερβαίνουν το ποσό των τεσσάρων χιλιάδων (4.000) δραχμών, καταβάλλονται μέχρι την 25ην Ιουνίου, αν δε υπερβαίνουν το ποσό τούτο καταβάλλονται σύμφωνα με τη ρύθμιση του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 άρθρου 62 του Ν. 814/1978 (ήτοι την 25/2, 25/4, 25/6, 25/8, 25/10 και 25/12 του οικείου οίκον. έτους).

Η απόφαση αυτή θά κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

κ') Άρ.Φ. Πρωτ. 8102/183/17.1.1980.

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΘΕΜΑ: Δημιουργία λογαριασμού του Δημοσίου στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων για την αντιμετώπιση έκτάκτων άναγκών πληρωμής υποχρεώσεων του Δημοσίου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Α.Ν. 1819/1951 «περί τρόπου διεξαγωγής των πάσης φύσεως συναλλαγών του Δημοσίου».

2. Τις διατάξεις του Α.Ν. 1500/50 «περί ρυθμίσεως των έκτός δημοσίας ληψοδοσίας ειδικών λογ/σμών κλπ.» όπως κυρώθηκε και συμπληρώθηκε από το Νόμο 1646/51.

3. Τις διατάξεις του Ν.Δ. 321/69 «περί Κώδικος Δημοσίου Λογιστικού».

4. Την ανάγκη δημιουργίας στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων άτόκου τρεχούμενου λογ/σμού του Δημοσίου για την ύμαλή και άπρόσκοπτο διεξαγωγή των πληρωμών του Δημοσίου σε περιπτώσεις έκτάκτων γεγονότων, αποφασίζουμε:

1. Δημιουργούμε στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων το λογ/σμό με τίτλο «Ε. Δ. — Τρεχούμενος Λογ/σμός πληρωμής υποχρεώσεων του Δημοσίου», ο οποίος θά κινείται ως άκολουθώς:

Θά πιστούται με τα ποσά που θά μεταφέρονται με έντολή μας από το λογ/σμό του Δημοσίου που τηρείται στην Τράπεζα της Ελλάδος με τίτλο «Ε. Δ. — Συγκέντρωσις Εισπράξεων και Πληρωμών», τα οποία θά χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την πληρωμή υποχρεώσεων του Δημοσίου, οι οποίες συνεπεία έκτάκτων γεγονότων δεν μπορούν να αντιμετωπισθούν κατά τη συνήθη διαδικασία.

Η χρέωση του δημιουργούμενου λογ/σμού του Δημοσίου θά γίνεται από το Κεντρικό Κατάστημα του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων βάσει των εκδιδόμενων έπιταγών από τα Δημοσία Ταμεία οι οποίες θά έξοφλούνται από το Κεντρικό Κατάστημα του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων και τα Υποκαταστήματα αυτού.

Αντίγραφα κινήσεως του άνωτέρω λογ/σμού κατά Ταμείο θά στέλνονται από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων στην 6η Δ/νση του Γ.Λ.Κ. για την συμφωνία του λογαριασμού.

Το τυχόν οδιόθετο ύπόλοιπο από το ποσό που θά μεταφέρεται έκάστοτε, συνεπεία των έκτάκτων άναγκών στο λογ/σμό του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, θά επιστρέφεται στο λογ/σμό του Δημοσίου στην Τράπεζα της Ελλάδος με την μέριμνα του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων ύστερα από έντολή της 6ης Δ/νσεως του Γ.Λ.Κ.

Εάν κατά την έκκαθάριση έκάστης μεταφοράς για την άνωτέρω αίτία προκύπτει χρεωστικό άνοιγμα ύπέρ του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων τούτο θά καλύπτεται εκ των ύστερων, με συμπληρωματική μεταφορά από το λογαριασμό του Δημοσίου κατόπιν ιδιαίτέρας έντολής μας προς την Τράπεζα της Ελλάδος.

2. Δημιουργούμε στη δημόσια ληψοδοσία το λογ/σμό «Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων — Τρεχούμενος Λογ/σμός πληρωμής υποχρεώσεων του Δημοσίου» με αριθμό Κώδικος 552 της ομάδας 103 «Τρεχούμενοι λογ/σμοί». Ο Λογαριασμός αυτός θά χρεούται από το Ταμείο Υπολόγου Συμψηφισμών βάσει της άναγγελίας της Τραπεζής Ελλάδος περί πιστώσεως του άναφερομένου στην παρ. 1 της παρούσης λογ/σμού και θά πιστούται υπό των Δημοσίων Ταμείων διά της έκδόσεως γραμματίου εισπράξεως τοίς μετρητοίς υπό τον λογ/σμό αυτό έναντι των εκδιδόμενων έπιταγών πληρωμής των υποχρεώσεων του Δημοσίου λόγω έκτάκτων άναγκών.

3. Τα Δημοσία Ταμεία, των οποίων οι εισπράξεις —δεν έπαρκούν για την αντιμετώπιση των τρεχουσών πληρωμών τους, θά χρηματοδοδιάζονται από το πλησιέστερο Δημοσιο Ταμείο διά της έκδόσεως γραμματίου εισπράξεως υπό τον λογ/σμό «Κινήσις Κεφαλαίων Ταμεία».

4. Για τις άνωτέρω έκτακτες περιπτώσεις είναι δυνατόν ή πληρωμή των οφειλών του Δημοσίου άνεξαρτήτως ύψους αυτών, να γίνεται με έπιταγή που θά εκδίδεται από το άρμόδιο Δημοσιο Ταμείο και επί του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, σε θάρος του άνωτέρω λογ/σμού.

Οι έπιταγές αυτές δεν μεταβιβάζονται με όπισθογράφηση σε κανένα πρόσωπο.

Η κατάρτιση των έπιταγών αυτών θά γίνεται από τον άρμόδιο Έλεγκτή του Δημοσίου Ταμείου, ο οποίος θά τις υπογράψει και στη συνέχεια θά υπογράφονται από τον Δ/ντή

του Δημοσίου Ταμείου, ο οποίος θα δέσει τη σφραγίδα της υπηρεσίας και θα προσυπογράφονται από το διαχ/στή. Κάτω των υπογραφών των οργάνων τούτων θα τίθεται η άτομική σφραγίδα των. Σε περίπτωση απουσίας των οι έπιταγές αυτές θα υπογράφονται από τους νομίμους αναπληρωτές των.

Στην έξοφλητική απόδειξη ή στην έξοφλητική πράξη που γίνεται επί του τίτλου πληρωμής, πρέπει απαραίτητα να γίνεται μνεία της έξοφλησεως, με την έπιταγή, καθώς και του άριθμού και του ποσού αυτής.

Οι έπιταγές που θα εκδίδονται κατά την ανωτέρω διαδικασία θα έξοφλούνται από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και μετά την παρέλευση της εκτάκτου ανάγκης. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις, της υπ' αριθ. 78069/1952 αποφάσεώς μας που ρυθμίζουν τας πληρωμάς του Δημοσίου με έπιταγές και έφόσον δεν είναι άντιθετες προς τη ρύθμιση της παρούσης παραγράφου.

5. Οι Δ/ντές των Ταμείων Πληρωμών Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης θα στείλουν δείγματα των υπογραφών τους των έλεγκτών και των διαχ/στών και των νομίμων αναπληρωτών τους, στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων προς έξασφάλιση της γνησιότητας των έπιταγών τούτων.

6. Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί με Νόμο.

Ο Υπουργός

ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

κα') Αριθ. Πρωτ. 25009/Δ—Ε/1169/3.3.1980.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΘΕΜΑ: Αύξηση ποσού που συμφηφρίζεται στο φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων με έπιστρεφόμενο από το Δημόσιο ποσό.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την υπ' αριθ. Ε. 2380/28.2.1979 ΠΟΛ 43 απόφαση μας, με την οποία καθιερώθηκε ότι το χρεωστικό υπόλοιπο που οφείλεται βάσει αρχικής δηλώσεως φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων, συμφηφρίζεται οίκωθεν από την Διεύθυνση Μηχανογραφείσεως με το τυχόν πιστωτικό υπόλοιπο που προκύπτει από την εκκαθάριση της δηλώσεως.

2. Την ανάγκη άπλοποιήσεως και βελτιώσεως της διαδικασίας που καθορίσαμε με την πιο πάνω απόφασή μας.

3. Τις δυνατότητες επέκτασεως των μηχανογραφικών διαδικασιών του Μηχανογραφικού Κέντρου του Υπουργείου μας.

Αποφασίζουμε:

1. Καθορίζουμε, ότι το πιστωτικό ποσό των 10.000 δραχ., που καθορίστηκε από την παρ. (α) του άρθρου 1 της υπ' αριθ. Ε. 2380/28.2.79 αποφάσεώς μας, ότι συμφηφρίζεται με το χρεωστικό ποσό, αύξάνεται σε 20.000 δραχ.

2. Κατά τα λοιπά ισχύουν όλες οι προϋποθέσεις και διαδικασίες που καθορίστηκαν με την πιο πάνω σχετική απόφασή μας.

3. Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί με νόμο, ισχύει δε από το οικονομικό έτος 1980.

Ο Υπουργός

ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

κβ') Αριθ. Πρωτ. 11867/28.9.79.

«Περί διακινήσεως ταχυδρομικών ενσήμων».

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 17 του Ν.Δ. 496/1970 «περί οργανώσεως και λειτουργίας των Ταχυδρομείων» και του Π. Δ/τος 277/75, σε συνδυασμό με εκείνες του άρθρου 6 του Ν. 4581/1930 «περί ταχυδρομικής ανταποκρίσεως», όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 4 του Ν. 6245/1934. καθώς και του άρθρου 126 του Β. Δ/τος 757/69.

2. Την κοινή απόφασή μας αριθ. 76/55/70, όπως τροποποιήθηκε με τη 203600/8.5.71 όμοια.

3. Την κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Συγκοινωνιών αριθ. Θ. 32223/5422/77 «περί μεταβίβασεως αρμοδιοτήτων του Υπουργού Συγκοινωνιών εις τον Υφυπουργόν του αυτού Υπουργείου».

4. Την εγκύκλιο του Υπουργείου Οικονομικών αριθ. 93921/4767/4.7.78 και

5. Τις επί του θέματος απόψεις των ΕΛΤΑ, όπως διατυπώθηκαν με τα έγγραφα των αριθ. 66525/14.7.79 και 82450/219/9.8.79, αποφασίζουμε:

Καταργούμε τις κοινές αποφάσεις μας αριθ. 76/55/1970 και 203600/71 και εγκρίνουμε την από 1ης Οκτωβρίου 1978 διακοπή της μεσολαθήσεως του Κεντρικού Ταμείου Σφραγιστού Χάρτου και των Δημοσίων Ταμείων στη διακίνηση των ταχυδρομικών ενσήμων και την από την ανωτέρω χρονολογία ανάληψη του έργου αυτού αποκλειστικά από τον Όργανισμό των Έλληνικών Ταχυδρομείων (ΕΛ-ΤΑ).

Με αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου των ΕΛΤΑ ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την εκτύπωση των ταχυδρομικών ενσήμων, καθώς και με την καταστροφή των κακεκτύπων, έφθαρμένων και άδιαθέτων μετά τη διακοπή της πωλήσεώς τους.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Υπουργός Οικονομικών Ο Υφυπουργός Συγκοινωνιών
Α. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΤΣΙΟΣ

Άρθρον 93.

1. Αί παρ. 1 έως και 6 του άρθρου 4, 2 του άρθρου 6, 3 του άρθρου 7 και το άρθρον 10 του δια του Ν.Δ. 355/1974 κυρωθέντος Οργανισμού του ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΜΠΟΔΟΣΑ-ΚΗ, αντικαθίστανται ως ακολούθως:

α) Άρθρον 4.

Διοικητικόν Συμβούλιον.

1. Το Ίδρυμα διοικείται υπό Διοικητικού Συμβουλίου άπαρτιζόμενου έξ έννά μελών.

2. Άπαντα τά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ίδρύματος προέρχονται υποχρεωτικώς έκ των διατελούντων ή διατελεσάντων άνωτάτων ή άνωτέρων στελεχών των υπό του ίδρύματος άμέσως ή έμμέσως έλεγχόμενων Έταιρειών ή και των Έταιρειών εις τας όποιás διαθέτει τούτο άμέσως ή μέσφ έλεγχόμενης υπό αυτού Έταιρείας ικανήν συμμετοχήν.

3. Έν περιπτώσει θανάτου, παραιτήσεως έξ οίσοδήποτε λόγου, έκπτώσεως ή άποχωρήσεως του Προέδρου του Διοικ. Συμβουλίου, τούτο συνέρχεται έκτάκτως έντός έβδομάδος από της έπελεύσεως του ρηθέντος γεγονότος καλούμενον υπό του άντιπροέδρου, έφ' όσον έχει όρισθή τοιούτος, άλλως υπό του άρχαιοτέρου και πρεσβυτέρου των συμβούλων, δια την έκλογήν νέου Προέδρου, μεταξύ των μελών του.

4. Ἡ ἀντικατάστασις ἀποβιούτων, παραιτουμένων, ἐκπίπτοντος ἢ ἐξ οἰουδήποτε λόγου ἀποχωρούντος μέλους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἐνεργεῖται ἐντὸς δεκαήμερου ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ γεγονότος ὑπὸ τῶν ἐναπομεινάντων μελῶν αὐτοῦ δι' ἀποφάσεως τῶν λαμβανομένης κατὰ πλειοψηφίαν. Τὸ νέον μέλος ὑποχρεωτικῶς προέρχεται ἐκ τῶν ἐν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσώπων καὶ ἐχόντων πολυετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὰς ὡς ἄνω Ἑταιρείας.

Ἡ θητεία τῶν ἄνω ἐκλεγμένων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου εἶναι τριετής, δυναμένη νὰ ἀνανεοῦται μόνον διὰ τὰ ἐν ἐνεργείᾳ ἀνώτατα ἢ ἀνώτερα ὡς ἄνω στελέχη κατὰ τὴν λήξιν ἐκάστης τριετίας δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβανομένης κατὰ πλειοψηφίαν, μὴ ὑπολογιζομένης τῆς ψήφου τοῦ ἐξερχομένου μέλους.

Ἡ ὡς ἄνω ἀποφάσις κοινοποιεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, μὴ ἀπαιτουμένης ἐγκρίσεως τινός.

5. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἰσχύει ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσοτιμίας τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 7.

6. Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ιδιότητα Προέδρου, Διευθύνοντος Συμβούλου, ἀπλοῦ Συμβούλου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ καὶ ἀνωτάτου ἢ ἀνωτέρου στελέχους τῶν ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐλεγχόμενων Ἑταιρειῶν ἢ Ἑταιρειῶν εἰς τὰς ὁποίας τὸ Ἰδρυμα διαδέχεται ἀμέσως ἢ μέσῳ ἐλεγχόμενης ὑπ' αὐτοῦ Ἑταιρείας ἱκανὴν συμμετοχὴν.

Ἡ πλήρωσις πάντως τῶν κενουμένων θέσεων Συμβούλων τοῦ Ἰδρύματος γίνεται μόνον ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ παρ. 4 προσόντα.

Ἄρθρον 6.

Ἀρμοδιότης καὶ Ἐξουσία Προέδρου — Ἐκπροσώπων τοῦ Ἰδρύματος.

2. Τὸ Ἰδρυμα ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον παντὸς Δικαστηρίου, ἐναντι πάσης Δημοσίας ἢ ἐτέρας Ἀρχῆς καὶ ἐναντι παντὸς τρίτου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται δι' ἀποφάσεώς του: α) νὰ ὀρίσῃ ἐν τῶν μελῶν του ὡς ἀναπληρωτὴν τοῦ Προέδρου διὰ τὴν ἐνστάσιν τῶν ἀρμοδιοτήτων καὶ ἐξουσιῶν αὐτοῦ, εἰς περίπτωσιν κωλύματος ἢ ἀπουσίας του, β) νὰ παρέχῃ εἰς ἐν ἢ πλείονα μέλη αὐτοῦ εἰδικὴν συγκεκριμένην ἐξουσιοδότησιν διὰ τὴν ἐκπροσώπησιν τοῦ Ἰδρύματος ἐνώπιον παντὸς Δικαστηρίου ἢ οἰαδήποτε ἀρχῆς, τὴν δόσιν ὁρκου ἢ διὰ τὴν ἐνεργεῖαν ὠρισμένων πράξεων καὶ γ) νὰ ὀρίσῃ μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Ἀντιπροέδρου, Γενικοῦ Γραμματέα καὶ Ταμίαν καὶ νὰ καθορίσῃ τὰς ἀρμοδιότητάς των.

Εἰς περίπτωσιν μὴ λήψεως τοιαύτης ἀποφάσεως ὁ Πρόεδρος ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ ἀρχαιότερου καὶ πρεσβύτερου τῶν Συμβούλων.

Ἄρθρον 7.

Συνεδριάσεις Διοικητικοῦ Συμβουλίου - Ἀπαρτία - Πλειοψηφία.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει νομίμως εὐρισκόμενον ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν παρίστανται αὐτοπροσώπως ἢ ἐκπροσωποῦνται τουλάχιστον πέντε (5) μέλη αὐτοῦ.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιτεύξεως ἀπαρτίας, ὀρίζεται ἐπαναληπτικὴ συνεδρίασις μέχρις ἐπιτεύξεως τῆς διὰ τῆς παρούσης παραγράφου ὀριζομένης ἀπαρτίας.

Διὰ τὴν κατ' ἄρθρον 4 παρ. 4 ἀντικατάστασιν μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀπαιτεῖται ἀπαρτία τουλάχιστον τριῶν (3) ἐκ τῶν ἐναπομεινάντων μελῶν αὐτοῦ, τὰ ὁποία συνέρχονται καὶ ἀποφασίζουν διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κενωθεισῶν θέσεων Συμβούλων. Καὶ κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἐπιτρέπεται ἡ ἐκπροσώπησις ἐνὸς Συμβούλου ὑπὸ ἐτέρου.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιτεύξεως ἀπαρτίας, ὀρίζεται ἐπαναληπτικὴ συνεδρίασις.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐπιτεύξεως ἀπαρτίας κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ταύτην συνεδρίασιν ἢ εἰς τὴν περίπτωσιν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐναπομεινάντων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι κατώτερος τῶν τριῶν, ἢ πλήρωσις τῶν κενωθεισῶν θέσεων Συμβούλων ἐνεργεῖται τῇ αἰτήσει παντὸς ἔχοντος ἐννομον συμφέρον μόνον δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅστις διορίζει ὑποχρεωτικῶς ὡς Συμβούλους πρόσωπα συγκεκριμένα τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 παρ. 4 τοῦ παρόντος προσόντα.

Ἄρθρον 10.

Τροποποιήσις τοῦ Ὁργανισμοῦ.

Διὰ Π. Δ/τος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν 2/3 τοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτοῦ, δύναται ὁ παρὼν Ὁργανισμὸς νὰ τροποποιηθῇ, συμπληρωθῇ ἢ κωδικοποιηθῇ, διατηρουμένων τῶν δι' αὐτοῦ καθοριζομένων ὅρων διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ Ἰδρύματος.

2. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 94.

Ρύθμισις τοῦ Λογαριασμοῦ Δικαιωμάτων Ἐκτελέσεως Χημικῶν Ἐργασιῶν (Δ.Ε.Χ.Ε.).

1. Ὁ λογαριασμὸς «Δικαιώματα Ἐκτελέσεως Χημικῶν Ἐργασιῶν (Δ.Ε.Χ.Ε.)» εἰς τὰ Τελωνεῖα, ὁποῖος καθορίζεται διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 53/1978 Π.Υ.Σ. καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Τ. 33/17/3489/1978 διαταγῆς τῆς Γενικῆς Δ/σεως Τελωνείων, ἐφ' ὅσον παρουσιάζει ἔλλειμμα, συμπληρώνεται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός, ἐκ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐλέγχου καὶ Ἐποπτείας Φορολογίας τοῦ Οἰνοπνεύματος (Ε.Τ.Ε.Ε.Φ.Ο.), διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς ἀποζημιώσεως ἐξ ὑπερωριακῆς ἀπασχολήσεως τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Γενικοῦ Χημεῖου τοῦ Κράτους.

2. Ἐκ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐλέγχου καὶ Ἐποπτείας Φορολογίας τοῦ Οἰνοπνεύματος θὰ διατεθοῦν ἐφ' ἅπαξ εἰς τὸν λογαριασμὸν «Δικαιώματα Ἐκτελέσεως Χημικῶν Ἐργασιῶν (Δ.Ε.Χ.Ε.)», τὰ ἀπαιτούμενα χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὴν πληρωμὴν καθυστερουμένων ἀποζημιώσεων, εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Γενικοῦ Χημεῖου τοῦ Κράτους, ἐτῶν 1979—1980.

3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ λογαριασμὸς Δ.Ε.Χ.Ε. παρουσιάζει περισσεύματα, ταῦτα κατατίθενται ὑπὲρ τοῦ Ε.Τ.Ε.Ε.Φ.Ο.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ρυθμίζεται ἡ διαδικασία ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος καὶ κάθε ἄλλη λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 95.

Εἰσπραξις καὶ δόσεις κρατήσεως ΚΗ Ψηφίσματος—Ἐξαιρέσεις.

1. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΚΗ'/1947 Ψηφίσματος «περὶ παροχῆς διευκολύνσεων διὰ τὴν ὑπὸ ιδιωτῶν ἀνοικοδόμησιν» ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1979.

2. Διὰ τὴν εἰσπραξιν καὶ δόσεις τῆς κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον κρατήσεως ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 478/1976 «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΚΗ'/1947 Ψηφίσματος» καὶ αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 622/1977 «περὶ εἰσπράξεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῶν διὰ τὴν ἐκδοσιν οἰκοδομικῶν ἀδείων καταβαλλομένων τελῶν κλπ.».

3. Η κατά τὸ παρὸν ἄρθρον κράτησι δὲν ὀφείλεται εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐγένετο ἡ κατά τὴν παρ. 3 τοῦ ἁρθροῦ 21 τοῦ Ν. 947/1979 «περὶ οἰκιστικῶν περιοχῶν» ἐναρξίς τῆς πολεοδομικῆς ἐνεργοποιήσεως ὅποτε ὀφείλεται μόνη ἡ εἰσφορὰ τοῦ ἀνωτέρω ἁρθροῦ 21 τοῦ Ν. 947/1979.

4. Κυροῦται ἀφ' ὅτου ἐξεδόθη, κτωμένη ἔκτοτε ἰσχὺν νόμου, ἡ ὑπ' ἀριθ. 38214 οἰκ./8681/27.12.1979 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Δημ.σίων Ἔργων, ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶσα:

«Αριθ. Πρωτ. Γ 38214/27.12.1979.

ΘΕΜΑ: Περὶ παρατάσεως τῆς κρατήσεως τοῦ ΚΗ'/1947 Ψηφίσματος.

Ἐχοντας ὑπόψιν:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 478/1976 «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ ΚΗ'/1947 Ψηφίσματος μετὰ τὶς ὁποίας παρατάθηκε μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1979 ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως αὐτῆς τοῦ ΚΗ' Ψηφίσματος «περὶ παροχῆς διευκολύνσεων διὰ τὴν ὑπὸ ἰδιωτῶν ἀνοικοδόμησιν».

2. Τὸ γεγονός ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ συνέχιση πραγματοποιήσεως τῆς κρατήσεως καὶ μετὰ τὴν 31.12.79 πρᾶγμα πού προβλέπεται ἀπὸ προωθούμενο σχετικὸ σχέδιο νόμου.

Ἀποφασίζουμε

Ὅπως πραγματοποιεῖται καὶ μετὰ τὴν 31.12.79 ἡ κράτησι τοῦ ΚΗ'/1947 Ψηφίσματος, ὅπως ἰσχύει μετὰ τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 478/1976.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη πού θὰ κυρωθεῖ μετὰ νόμο, νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤΕΦ. ΜΑΝΟΣ

Ἄρθρον 96

Φορολογία μερισμάτων.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Α.Ν. 148/1967 «περὶ μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς κεφαλαιαγοράς», ὡς ἰσχύει, προστίθεται παράγραφος 5 ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶσα:

«δ. Εἰς περιπτώσιν κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὰ διανεμόμενα κέρδη ἀνώνυμου ἐταιρείας περιλαμβάνονται καὶ μερίσματα προσερχόμενα ἀπὸ ἀνώνυμον ἐταίρειαν ἔχουσαν ἀνώνυμους μετοχὰς μὴ ἐισηγμένους εἰς τὸ Χρηματιστήριον, ἐκ τοῦ ἀποδιδομένου εἰς τὸ Δημόσιον φόρου ἐκπίπτει ὁ παρακρατηθεὶς φόρος διὰ τὰ μερίσματα ταῦτα, μέχρις ὅμως τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀναλογούντος φόρου διὰ τὰ διανεμόμενα κέρδη τὰ προσερχόμενα ἐκ τῶν ἀνωτέρω μερισμάτων. Πρὸς ἐξέυρεσιν τοῦ ἀναλογούντος φόρου, ὁ ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν διανεμομένων κερδῶν φόρος μερίζεται ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν διανεμομένων μερισμάτων τῶν προσερχομένων ἀπὸ ἀνώνυμους μετοχὰς μὴ ἐισηγμένους εἰς τὸ Χρηματιστήριον καὶ ἐκ λοιπῶν διανεμομένων κερδῶν. Ὁ τυχὼν ἐπὶ πλέον παρακρατηθεὶς φόρος διὰ τὰ μερίσματα ταῦτα δὲν ἐπιστρέφεται οὐδὲ συμψηφίζεται μετὰ ὀφειλόμενον φόρον ἐκ διανεμομένων ἢ μὴ κερδῶν τῆς ἀνώνυμου ἐταιρείας, οὐδὲ ἀποτελεῖ δαπάνην τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκπιπτόμενην ἐκ τῶν κερδῶν αὐτῆς».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμουσῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποθέσεων ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Ἀρχῶν ἢ τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων εἰς οἵονδήποτε βαθμὸν καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 97.

Προθεσμία ὑποβολῆς δηλώσεων ὑπὸ τοῦ ἁλλοδαποῦ προσωπικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀεροπορικῆς Βιομηχανίας.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. 43/1975 «περὶ ἰδρύσεως Ἑθνικῆς Βιομηχανίας Ἀεροπορικῆς Ὑλικῆς», ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθενται παράγραφοι 4 καὶ 5, τῶν παραγράφων 4, 5, 6 καὶ 7 αὐτοῦ ἀναριθμουμένων εἰς 6, 7, 8 καὶ 9 ἀντιστοίχως, ἔχουσαι ὡς ἀκολουθῶσαι:

«4. Ἡ δήλωσις φορολογίας εἰσοδήματος ὑποβάλλεται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ὑποχρέων ἢ διὰ πληρεξουσίου

ἡ ταχυδρομεῖται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον μέχρι τῆς 10ης Ἰουνίου τοῦ εἰσείου οἰκονομικοῦ ἔτους. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ φόρος κατανέμεται εἰς δέκα ἴσας δόσεις, ἐξ ὧν τέσσαρες καταβάλλονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ἐκάστη δὲ τῶν ἐπομένων καταβάλλεται ἐντὸς ἐκάστου τῶν ἐπομένων μηνῶν τοῦ εἰσείου οἰκονομικοῦ ἔτους.

5. Διὰ τὴν ἐπιβεβαίωσιν τοῦ ἁλλοδαποῦ φόρου, ὁ ὁποῖος ἀναλογεῖ εἰς τὸ ἐν Ἑλλάδι ἐκ τῆς ὡς ἄνω ἐργασίας κτηθὲν εἰσόδημα ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ ὑποχρέων, δύνῃ ὅπως εἰς τὴν οἰκίαν δῆλωσιν τούτων ἐπισυνάπτεται βεβαιώσις ἢ ἕτερον δικαιολογητικὸν τῆς ἀρμοδίας φορολογικῆς ἀρχῆς τῆς χώρας, εἰς τὴν ἄλλως θὰ ἐφορολογουῖτο οὗτος. Ἐκ τῆς βεβαιώσεως ταύτης δέον νὰ προκύπτῃ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ εἰς τὸ συνολικὸν εἰσόδημα τοῦ ὑποχρέου, ἔσται τῶν διατάξεων τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας τῆς ἰσχύουσας εἰς τὴν χώραν ταύτην κατὰ τὴν περίοδον, εἰς τὴν ἀναφέρεται ἡ δήλωσις, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ, ἐπιμεριστικῶς, εἰς τὸ εἰσόδημα, τὸ ὁποῖον ἐκτίσαστο ὁ ὑποχρέως ἐν Ἑλλάδι, ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐργασίας του».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἄρχεται ἀφ' ἧς ἰσχύσαν αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 43/1975. Διὰ τὰς δηλώσεις φορολογίας εἰσοδήματος οἰκονομικοῦ ἔτους 1979, αἱ ὁποῖαι ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ὑποχρέων μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 προθεσμίας, διαγράφεται ἡ ἐπιστρέφεται ὁ τυχὼν βεβαιωθείς ἢ καταβληθεὶς πρόσθετος φόρος λόγῳ ἐκπροθέσμου.

Δηλώσεις τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979, ὑποβαλλόμεναι ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὑποχρέων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, λογίζονται ὡς ἐμπροθέσμως ὑποβληθεῖσαι.

Ἄρθρον 98.

Ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 4 τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἰσλαμικῆς Δημοκρατίας τοῦ Πακιστάν ὑπογραφείσης Συμφωνίας «περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος τοῦ προσερχομένου ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν».

Αἱ διατάξεις τῆς εἰς Ἰσλαμικὴν τὴν 7ην Μαΐου 1978 ὑπογραφείσης μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἰσλαμικῆς Δημοκρατίας τοῦ Πακιστάν Συμφωνίας «περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος τοῦ προσερχομένου ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν», κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου 933/1979, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ἀναδρομικὴν ἰσχὺν τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 4 αὐτῆς, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων φόρου εἰσοδήματος τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1972 καὶ ἐφεξῆς. τῶν ἐκκρεμουσῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 99.

Αἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως ΣΤ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 47 τοῦ Ν. 820/1978, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμουσῶν ὑποθέσεων, κατὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Ἀρχῶν ἢ τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων εἰς οἵονδήποτε βαθμὸν.

Ἄρθρον 100.

Ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τμήματος ἀποδοχῶν ἐνίων κατηγοριῶν μισθωτῶν.

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν ε' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 40 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιον τρίτον ἔχον ὡς ἀκολουθῶσα:

«Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἐδαφίων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὰς ἀνεγνωρισμένας Ἐπαγγελματικὰς Ἐνώσεις, Προσωπικοῦ Ἡμερησίων Ἐργημερίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ Τεχνικῶν Ἡμερησίου καὶ Περιοδικοῦ Τύπου Ἀθηνῶν, καταργουμένης ὡς πρὸς αὐτοὺς πάσης ἐτέρας διατάξεως».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀποδοχῶν κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980 καὶ ἐφεξῆς.

*Άρθρον 101.

Η παράγραφος 3 του άρθρου 12 του Νόμου 876/1979 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων αναφερομένων εις την ανάπτυξιν της Κεφαλαιαγοράς» αντικαθίσταται, αφ' ής ισχύσεν, ως εξής:

«3. Είς το άρθρον 2 του Α.Ν. 148/1967 προστίθεται παράγραφος 5, έχουσα ούτω:

5. α. Η εισήγησις της Έπιτροπής Χρηματιστηρίου και η λήψις αποφάσεως υπό της Έπιτροπής Κεφαλαιαγοράς, περί διαγραφής Έταιρειάς εκ του Χρηματιστηρίου, καθίσταται υποχρεωτική εις τας κάτωθι περιπτώσεις:

(ι) Εάν επί τρία συνεχή έτη δεν διανεμή τούλάχιστον τὸ ὑπὸ τῆς περιπτώσεως (β) τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 45 τοῦ Κ.Ν. 2190/1920 προβλεπόμενον υποχρεωτικὸν μέρισμα, τῆς τριετίας ἀρχομένης, κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως, ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980.

(ιι) Εάν τὸ ὕψος τῶν συναλλαγῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν τῶν μετοχῶν, δὲν ὑπερβῇ εἰς ποσοστὸν τὸ πέντε ἐπὶ τοῖς χιλίοις (50/100) δι' ἑκάστον ἡμερολογιακὸν ἔτος, ἐξαίρουμένων τῶν χαρακτηριστιζομένων κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν τῆς Έπιτροπῆς Χρηματιστηρίου ὡς εἰκονικῶν συναλλαγῶν. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο αὐξάνεται εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς χιλίοις (100/100) ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1981.

Προκειμένου περί Έταιρειῶν, τῶν ὁποίων αἱ μετοχαὶ εἰσάγονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ Χρηματιστήριον ἢ ἐλέγχονται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ὑπὸ τοῦ Κράτους, περί τῆς διαγραφῆς ἢ μὴ τούτων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου εἰς ἣν περὶ τῶν δὲν πληροῦν τὰς ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖα (ι) καὶ (ιι) προϋποθέσεις, ἀποφασίζει ἡ Έπιτροπὴ Κεφαλαιαγοράς.

6. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Ἐμπορίου, δύνανται νὰ καθορισθῶν καὶ ἕτεροι λόγοι διαγραφῆς Έταιρειῶν ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἢ διευκρίνισις σχετικῶς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου 4».

*Άρθρον 102.

Ἀναπροσαρμογὴ ἀξίας ἀκινήτων.

Η διάταξις τῆς παρ. 3 τοῦ άρθρου 21 τοῦ Ν. 814/1978 αντικαθίσταται καὶ ἰσχύει ὡς ἀκολούθως:

«Ἀνώνυμοι Έταιρεῖαι καὶ Έταιρεῖαι Περιωρισμένης Εὐθύνης συσταθεῖσαι βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 543/1968, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 848/1971, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν ἀνεγείρει ξενοδοχεῖα ἐπὶ ἰδιοκτητῶν γηπέδων κειμένων εἰς παραμεθορίου περισχᾶς τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν. 280/1976 «περὶ παροχῆς κινήτρων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν παραμεθορίων περιοχῶν καὶ ρυθμίσεως συναρῶν θεμάτων» ἢ νήσους, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ἔχουν ἀναπροσαρμῶσει τὴν ἀξίαν τῶν γηπέδων τούτων κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 16 καὶ 29 τοῦ Ν. 542/1977, ὑποχρεοῦνται νὰ προβοῦν εἰς ἀναπροσαρμογὴν τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὰς διατάξεις τῶν άρθρων τούτων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταρτίσεως τοῦ πρώτου Ἰσολογισμοῦ τοῦ κλειομένου μετὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐναρξιν λειτουργίας τοῦ ξενοδοχείου καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταρτίσεως τοῦ πρώτου Ἰσολογισμοῦ τοῦ κλειομένου μετὰ τὴν 30ὴν Δεκεμβρίου 1984».

*Άρθρον 103.

1. Τὸ άρθρον 1 τοῦ Ν.Δ. 254/1973 «περὶ ἀναμορφώσεως τῆς φορολογίας κέντρων διασκεδάσεως καὶ κέντρων πολυτελείας», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Άρθρον 1.

1. Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπὶ τῶν κέντρων διασκεδάσεως καὶ ἐπὶ τῶν κέντρων πολυτελείας.

Χαρακτηρίζονται: Α) Ὡς κέντρα διασκεδάσεως, χῶροι ἢ καταστήματα λειτουργοῦντα ὡς α) χορευτικά, β) ἀπλᾶ χορευτικά (κλαμπ), γ) νυχτερινὰ κέντρα ψυχαγωγίας (καμπιρέ), δ) καφωδεῖα, ε) κοσμικαὶ ταβέρναι, στ) δισκοθήκαι, ζ) αἰθούσαι ξενοδοχείων, θεάτρων καὶ λοιποὶ χῶροι ἐνθα ὁργανοῦνται ἢ δίδονται χοροὶ ἔστω καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ. Β) Ὡς κέντρα πολυτελείας πάσης φύσεως κέντρα κατατασσόμενα ὡς τοιαῦτα ὑπὸ τῶν οἰκείων Ἀγορανομικῶν Ἐπιτροπῶν, οἷον καταστήματα,

μπάρ, ζαχαροπλαστεία, ἐστιατόρια, καφενεῖα, μπουάτ, SNAK BAR κλπ.

2. Διὰ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν ὡς ἄνω κέντρων εἰς φόρον, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ κατὰξίς, αἱ διακρίσεις καὶ τὰ ἀντιστοιχα χαρακτηριστικά, ὡς ταῦτα καθορίζονται ὑπὸ τῶν ἐκαστοτε ἰσχυουσῶν ἀγορανομικῶν διατάξεων.

3. Ὁ περὶ αὐτῆς ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος φόρος ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ τῶν κέντρων ἢ καταστημάτων τὰ ὁποῖα κατατάσσονται ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀγορανομικῶν ἐπιτροπῶν εἰς κατηγορίαν Β' καὶ ἀνωτέραν, ὡς καὶ εἰς τοιαύτην πολυτελείας, ἐφ' ὅσον εἰς αὐτὰ παρέχεται ψυχαγωγία διὰ μουσικῆς μετὰ ἢ ἀνευ καλλιτεχνῶν.

4. Τὰ μαθήματα καὶ αἱ ἀσκήσεις χοροῦ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν διὰ τοῦ Ν.Δ. 254/1973 ἐπιβαλλόμενον φόρον.

5. Εάν εἰς τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 τοῦ παρόντος κέντρα ἐπιτρέπεται ἡ εἰσδοδὸς δι' εἰσιτηρίου, ἐκτὸς τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων, καταβάλλεται καὶ ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρος, κατὰ περίπτωσιν.

6. Φόρος κέντρων πολυτελείας δὲν ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν κέντρων τὰ ὁποῖα ὑπήχθησαν εἰς τὸν φόρον κέντρων διασκεδάσεως».

2. Εἰς τὸ άρθρον 4 τοῦ Ν.Δ. 254/1973 προστίθεται παράγραφος 4, έχουσα ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἐπὶ τῶν ἀκαθαρστῶν ἐσόδων ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως κέντρων ἢ καταστημάτων ἐνθα παρέχεται ψυχαγωγία διὰ μουσικῆς μετὰ ἢ ἀνευ καλλιτεχνῶν:

α) Τῶν κατατασσόμενων ὡς πολυτελείας εἰς 10%.

β) Τῶν κατατασσόμενων ὡς Α' κατηγορίας εἰς 8%.

γ) Τῶν κατατασσόμενων ὡς Β' κατηγορίας εἰς 6%.

*Άρθρον 104.

Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 245/1969 Ν. Δ/τος «περὶ δασμολογικῶν τιμῶν ἀπαλλαγῶν» ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«Δείγματα μετ' ἀξίας, εἰσαγόμενα ὑπὸ ἐμπορικῶν ἀντιπροσώπων οἰκῶν ἐξωτερικοῦ, μελῶν τῶν, ἀνὰ τὴν Χώραν, συνδέσμων ἐμπορικῶν ἀντιπροσώπων, ἀπαλλάσσονται τῶν εἰσπραγματικῶν δασμῶν καὶ πάντων τῶν εἰσπρατταμένων εἰς τὰ Τελωνεῖα φόρων καὶ τελῶν, ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον τῶν ἀνωτέρω ἐπιβαρύνσεων δὲν ὑπερβαίνει τὰς τέσσαρας χιλιάδας (4.000) δραχμὰς κατ' ἑκάστον ἡμερολογιακὸν ἔτος. Τὸ ἀνωτέρω δικαίωμα ἀτελείας δύνανται νὰ ἀσκηθῇ ὑπὸ τῶν δικαιούχων προσώπων καὶ ἐφ' ἀπαξ, διὰ τὸ σύνολον τοῦ ὡς ἄνω ποσού».

*Άρθρον 105.

Γενικαὶ διατάξεις.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον ἢ ρυθμιζούσα ἄλλως τὰ ὑπ' αὐτοῦ ρυθμιζόμενα θέματα παύει ἰσχύουσα.

*Άρθρον 106.

Ἐναρξίς ἰσχύος.

Η ἰσχύς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεταί:

α) τῶν άρθρων 1 ἕως καὶ 14 ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980, β) τῶν λοιπῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐταῖς.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΙΑΝΙΑΣ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1980

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ